

Forum

Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Nr 3 (3)
Lipiec 2009

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny

Czas relaksu i zabawy...

OBRADY SENATU

- 2 Senat w maju...
...w czerwcu

LUZIE UCZELNI

- 3 Habilitacja – Tadeusz Eustachy Graczyk
Nominacje profesorskie
- 4 Habilitacja – Beata Tryba
- 5 Habilitacja – Agnieszka Wróblewska
Patronat
- 6 Zachodniopomorskie Noble 2008
Rozmowa z dr. hab. inż. Sławomirem Maksymilianem Kaczmarkiem prof. ZUT
- 7 Integracyjne spotkanie bibliotekarzy
- 8 Podziękowania dla Pani Stanisławy Porady
- 9 Nagrody Prezydenta Szczecina na najlepszą pracę doktorską i magisterską
- 10 Konkurs na najlepszą pracę dyplomową AR w 2008 r.
- 11 Najmłodszy studenci – grunt to wcześniej zacząć
Pracownicy ZUT integrują się na Osowie
- 12 Związkowcy się połączyli
- 13 Wybory elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego
Profesor Oleg Zaikin członkiem IFAC

Z ŻYCIA UCZELNI

- 14 Umówiliśmy się
- 15 Tylko jeden kierunek za darmo
- 18 Magiczne słowo „INNOWACJA”
...i studia ...i kasa
- 19 Monografia – Zastosowania odnawialnych źródeł energii
- 20 Absolutorium na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa
- 21 Najlepsi absolwenci Politechniki Szczecińskiej
wpisani do Złotej Księgi
Tort urodzinowy na Wydziale Informatyki
- 22 SciFinder – nowa(stara) baza w Bibliotece Chemicznej
Książka żyje tyle razy, ile razy została przeczytana
- 23 Czy biblioteka może być „cool”?
- 24 Dzień Technologii IBM
- 25 Tydzień Bibliotek na WE – pożeracze wiedzy w krzywym zwierciadle

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 25 Konferencja Naukowo-Techniczna „Awaryjne Budowlane’2009”
- 29 Jubileuszowy rok PZITB
- 30 Międzynarodowa konferencja EDEN 2009 w Gdańsku
- 31 Międzynarodowa konferencja naukowa
Szczecin – Sztokholm – Helsinki
Nowe materiały, nowe technologie

NASI STUDENCI

- 32 Dni Ziemi 2009 na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej – Czysta woda podstawą ekorozwoju
- 33 Twórczość Karoliny Kodrzyckiej
- 34 Students’ Off_Film Festival Szczecin 2009
- 35 Sukcesy studentów informatyki
Promocja krwiodawstwa i zabawy bez „wspomagaczy”
- 36 Sukcesy Studenckich Kół Naukowych
- 37 Koło Naukowe Badań Podwodnych w Moryniu
Koło Naukowe Fizjologów Żywności Człowieka

POZA UCZELNIĄ

- 38 XXXIII Olimpiada Wiedzy i Umiejętności Rolniczych
- 39 Doktorancki weekend w Mielnie
Trzeci Bal Doktoranta
- 40 Nowa edycja nagrody COPERNICUS
Projekt na wagę złota
- 41 73. Akademska Pielgrzymka na Jasną Górę

KULTURA

- 42 Szczecin morski
... i srebro, i złoto
FOTO i GRAFIA
- 43 atektura.pl

SPORT

- 44 Regaty rowerów wodnych w Rostocku
Wodowanie na Jeziorze Głębokim
- 45 Na żagle!
- 46 Złoty krążek w aerobiku sportowym!
Akademskie Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim
Lekkoatleci z medalami!
- 47 Turniej Wydziałów ZUT
Sukces w kick-boxingu

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 48 Stefan Iwaszkiewicz
- 49 Janusz Lorkiewicz
- 50 Jerzy Makowski
- 51 Jerzy Masłowski
- 52 Jadwiga Orylska

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok I numer 3(3) • lipiec 2009

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 091 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl; biuletynar@op.pl

Zespół redakcyjny:

Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Marlena Prochorowicz, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny)

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.

Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.

Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Zdjęcie na okładce – archiwum Jacht Klubu AZS

Senat w maju...

25 maja 2009 roku odbyło się kolejne posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Komunikaty rektora:

W dniach 27–28 kwietnia 2009 r. rektor Włodzimierz Kiernożycki uczestniczył w posiedzeniu Konferencji Rektorów Uczelni Rolniczych, które odbyło się w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Tematem obrad były bieżące sprawy dotyczące działalności szkół rolniczych. Stwierdzono, że niektóre kierunki studiów, te tradycyjne, tracą wyraźnie zainteresowanie młodzieży. W związku z tym należy rozwijać bardziej uniwersalne kierunki studiów (np. biotechnologia, energie odnawialne, kształtowanie środowiska). W zakresie polityki finansowej podkreślono konieczność dążenia do samofinansowania się jednostek naukowo-badawczych.

W dniach 21–22 maja 2009 r. rektor uczestniczył w posiedzeniu Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych w Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej. Rektorzy KRPUT uznali, że konieczne jest przyjęcie wspólnego stanowiska w sprawie zasad stosowania 50-procentowych kosztów uzyskania przychodu w szkołach wyższych. Omówiono raport o polskich uczelniach technicznych 2009 r., opracowany przez Fundację Edukacyjną Perspektywy, w którym Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie utrzymał swoją dotychczasową pozycję. Komisja Akredytacyjna Uczelni Technicznych zachęca do poddawania ocenie kierunki studiów, bowiem ocena KAUT będzie miała charakter elitarny, wykraczający poza ramy oceny Państwowej Komisji Akredytacyjnej, uniwersalnej dla wszystkich typów szkół wyższych.

Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich na posiedzeniu w dniu 6 maja 2009 r., które odbyło się w Poznaniu, podjęło między innymi uchwały:

- w sprawie stabilności i przejrzystości finansowania szkół wyższych,
- w sprawie zwolnienia z podatku od towarów i usług VAT konferencji o charakterze naukowo-badawczym organizowanych przez szkoły wyższe.

Połączone Prezydium Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich i Polskiej Akademii Nauk opracowały model kariery akademickiej, który obejmuje doktorat, habilitację i profesurę.

Na posiedzeniu 25 maja 2009 r. Senat ZUT podjął:

- uchwałę w sprawie zasad rekrutacji na I rok studiów w poszczególnych kierunkach oraz form studiów wyższych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie na rok akademicki 2010/2011,
- uchwałę w sprawie zasad rekrutacji na I rok studiów doktoranckich oraz form studiów w poszczególnych dyscyplinach naukowych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie na rok akademicki 2010/2011,
- uchwałę w sprawie rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych zasad obliczania godzin dydaktycznych pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych oraz kryteriów obniżania rocznego wymiaru zajęć dydaktycznych,
- uchwałę w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne w tym tryb i warunki zwalniania opłat w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie,
- uchwałę w sprawie zasad oraz trybu powierzania zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin ponadwymiarowych,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż nieruchomości w obrębie Lipnik, gmina Stargard Szczeciński, w obrębie nr 5, gmina Stargard Szczeciński oraz w obrębie Przylep i Rajkowo, gmina Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie do realizacji projektu „Twój Biznes. Dotacje na założenie własnej firmy oraz szkolenia i doradztwo w zakresie prowadzenia własnej działalności”, współfinansowanego z Europejskiego Funduszu,

- Uchwałę w sprawie wyrażenia intencji partnerskiego uczestnictwa, współfinansowania i przeznaczenia środków na cele realizacji projektu UE składanego przez Pomorską Akademię Medyczną do współfinansowania ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego celu 3 2007–2013 współpracy transgranicznej krajów związkowych Meklemburgia-Pomorze Przednie/Brandenburgia i Rzeczypospolitej Polskiej (województwo zachodniopomorskie) INTERREGIVA,
- uchwałę w sprawie wyboru elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego na X kadencję,
- uchwałę w sprawie nowej listy czasopism opublikowanej przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego, W dalszej części obrad senat:
- Zatwierdził sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego Politechniki Szczecińskiej za 2008 r.,
- Zatwierdził sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego Akademii Rolniczej w Szczecinie za 2008 r.,
- Uchwalił planu budżetu uczelni na 2009 r. w zakresie podziału dotacji podmiotowej na działalność dydaktyczną.

...w czerwcu

26 czerwca 2009 roku na posiedzeniu Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie podjęto następujące uchwały:

- uchwała w sprawie Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia,
- uchwała w sprawie zmiany do uchwały nr 40 Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie z dnia 27 kwietnia 2009 r. do planowanych limitów przyjęć na I rok studiów wyższych na WBiA, WE, WI, WIMiM, WTM, WTiCh oraz studiów doktoranckich prowadzonych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2009/2010,
- uchwała w sprawie utworzenia kierunku studiów „energetyka”,
- uchwała w sprawie zmiany uchwały nr 31 Senatu ZUT z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie uchwalenia „Regulaminu studiów doktoranckich w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie”,
- uchwała w sprawie zmiany uchwały nr 46 Senatu ZUT z dnia 25 maja 2009 r. w sprawie zasad rekrutacji na I rok studiów doktoranckich oraz form studiów w poszczególnych dyscyplinach naukowych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie na rok akademicki 2010/2011,
- uchwała w sprawie wskazania recenzenta dorobku naukowego prof. dr. inż. Andrzeja Ajdukiewicza,
- uchwała w sprawie wskazania recenzenta dorobku naukowego prof. dr. hab. inż. Eugeniusza Światońskiego,
- uchwała w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie doctora honoris causa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie profesorowi Alwinowi Williamowi Nienowowi,
- uchwała w sprawie uchwalenia „Regulaminu przyznawania nauczycielom akademickim nagród rektora za osiągnięcia naukowe, dydaktyczne lub organizacyjne albo za całokształt dorobku”,
- uchwała w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Catalysis Research Center, Hokkaido University w Japonii,
- uchwała w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Ain Shams University w Kairze, Egipt,
- uchwała w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Agricultural University w Plovdiv, Bułgaria,
- uchwała w sprawie wyrażenia zgody na zawarcie umowy o współpracy z Mendelovou Zemedelskou a Lesnickou Univerzitou v Brne, Republika Czeska,
- uchwała w sprawie uchwalenia planu rzeczowo-finansowego na 2009 rok.

rk/i/res

Habilitation

Tadeusz Eustachy Graczyk

Rada Wydziału Maszyn Roboczych i Transportu Politechniki Poznańskiej 26 maja 2009 roku, na podstawie oceny ogólnego dorobku i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt. „Zagadnienia projektowania na przykładzie bezzałogowych pojazdów głębinowych”, podjęła jednogłośnie uchwałę o nadaniu dr. inż. Tadeuszowi Graczykowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie budowa i eksploatacja

maszyn, specjalność projektowanie i budowa urządzeń oceanotechnicznych.

Dr hab. inż. Tadeusz Graczyk urodził się 20 września 1951 r. w Wieluniu, w rodzinie inteligenckiej. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Tadeusza Kościuszki rozpoczął studia na Wydziale Mechanicznym Politechniki Łódzkiej, by po roku – zgodnie z młodzieńczymi zainteresowaniami – kontynuować naukę w Instytucie Okrętowym Politechniki Gdańskiej. Dyplom magistra inżyniera mechanika budownictwa okrętowego uzyskał w 1974 r. pod kierunkiem prof. Lecha Kobylńskiego.

Pracę zawodową rozpoczął w Stoczni Szczecińskiej im. A. Warskiego, nabierając doświadczenia inżynierskiego, najpierw na stanowiskach produkcyjnych na wydziałach kadłubowych, podczas budowy pierwszej serii chemikaliowców typu B76, a od 1977 r. jako projektant w Biurze Projektowo-Konstrukcyjnym stoczni, wykonując projekty ofertowe, techniczne i wykonawcze rozmaitych typów statków.

W latach 1984–1986 pracował dodatkowo w Wyższej Szkole Morskiej w Szczecinie jako wykładowca przedmiotów: podstawy budowy okrętów i wyposażenie pokładowe okrętu.

Z Politechniką Szczecińską Tadeusz Graczyk związał się w 1986 r., kiedy za namową prof. Eugeniusza Skrzymowskiego podjął pracę w Instytucie Okrętowym PS w Zespole Technologii Podwodnych Zakładu Technologii Okrętów, kierowanym przez mgr. inż. Leszka Bednarskiego. Badania teoretyczne i prace projektowe załogowych i bezzałogowych pojazdów głębinowych stały się podstawą dla przewodu doktorskiego zakończonego w 1992 r. doktoratem w dyscyplinie budowa i eksploatacja maszyn i specjalności projektowanie i eksploatacja pływających obiektów oceanotechnicznych w Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, pod kierunkiem prof. dr. hab. Antoniego Wilińskiego.

W Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym jest adiunktem, kierownikiem Zakładu Konstrukcji, Mechaniki i Technologii Okrętów (wcześniej w latach 1993–2007 – Zakładu Technologii Okrętów), prowadzi wykłady i ćwiczenia z techniki głębinowej i technologii budowy okrętów, jest promotorem 40 magisterskich i 20 zawodowych prac dyplomowych.

Dorobek naukowy dr. Graczyka obejmuje 173 publikacje, w tym 58 indywidualnych z dziedziny techniki głębinowej, projektowania i budowy pojazdów głębinowych, technologii budowy okrętów, ochrony środowiska morskiego. Dwa systemy pojazdów głębinowych, zaprojektowane i zbudowane w kierowanym przez niego Zespole Techniki Głębinowej, od wielu lat wykorzystywane są z powodzeniem w badaniach podwodnych przez instytucje gospodarki morskiej.

T. Graczyk czynnie uczestniczył w celowych projektach badawczych na rzecz instytucji gospodarki morskiej i projektach międzynarodowych w ramach współpracy polsko-duńskiej (Phare) oraz europejskich Projektach Ramowych nr 6 i 7. Kierował autorskimi projektami badawczymi Komitetu Badań Naukowych.

Niezależnie od pracy badawczej i dydaktycznej, T. Graczyk brał udział w pracach organizacyjnych na rzecz wydziału i uczelni, pełniąc między innymi funkcje: członka i zastępcy przewodniczącego Komisji Programowej oraz członka Rady Wydziału Techniki Morskiej, członka Senatu Politechniki Szczecińskiej. Wchodził w skład komitetów organizacyjnych kilku konferencji naukowych krajowych oraz zagranicznych (ISME 2000 w Tokio i PORTS 2005 w Barcelonie), a także zorganizował w Szczecinie wspólnie z Wessex Institute of Technology z Wielkiej Brytanii pięć konferencji okrętowych Marine Technology Odra '95, '97, '99, '01, '03 z udziałem przedstawicieli ośrodków naukowych z całego świata.

Działalność pozauczelniana dr. Graczyka to udział w pracach Rad Nadzorczych Fabryki Sprzętu Okrętowego Remor SA w Reczu (1994–1998) i Stoczni Szczecińskiej SA (1994–2001), a później Stoczni Szczecińskiej Porta Holding SA (1999–2003). Jest także członkiem Panelu Ekspertów Programu Wojewódzkiego pn. „Strategia rozwoju gospodarki morskiej w województwie zachodniopomorskim do roku 2015”.

Za działalność badawczą, dydaktyczną i organizacyjną był wielokrotnie nagradzany przez rektora Politechniki Szczecińskiej oraz odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi (1986), Srebrnym Krzyżem Zasługi (1997), Medalem za Zasługi dla Politechniki Szczecińskiej (2008).

Tadeusz Graczyk od 35 lat jest żonaty. Żona Zofia jest absolwentką Wydziału Chemicznego Politechniki Gdańskiej. Syn Bartosz ukończył studia prawnicze na Uniwersytecie Szczecińskim, syn Mateusz – absolwent WTM PS – uzyskał stopień doktora w dziedzinie okrętownictwa na uniwersytecie w Trondheim, córka Jadwiga ukończyła studia wiolinistyczne w Niemczech.

Jego zainteresowania to muzyka poważna, malarstwo impresjonistyczne, windsurfing, narciarstwo zjazdowe i biegowe, turystyka.

Nominacje profesorskie

Postanowieniem z 3 kwietnia i 23 kwietnia 2009 r. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej nadał tytuł naukowy profesora naukowcom Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego:

– w dziedzinie nauk technicznych dr. hab. inż. Konstantemu Markowi Gawrylczukowi i dr. hab. inż. Ryszardowi Pałce – obaj profesorem zatrudnieni są w Katedrze Elektrotechniki Teoretycznej i Informatyki na Wydziale Elektrycznym;

– w dziedzinie nauk rolniczych dr. hab. inż. Małgorzacie Czarneckiej z Katedry Meteorologii i Klimatologii na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz dr. hab. inż. Stanisławowi Stężale z Zakładu Podstaw Techniki na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa

Gratulujemy!

Habilitation

Beata Tryba

Beata Tryba urodziła się 15 marca 1973 roku w Pile, gdzie ukończyła Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie o profilu matematyczno-fizycznym. Jej zainteresowania skupiały się wokół nauk ścisłych oraz prac artystycznych.

W 1992 r. podjęła studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej w Politechnice Szczecińskiej, które ukończyła w 1997 r. Jako kierunek studiów obrała ochronę środowiska, specjalność technologii ochrony środowiska i materiałów ekologicznych.

Pracę dyplomową pt. „Usuwanie trihalogenometanów z wody na węglach aktywnych” wykonała pod kierunkiem prof. dr. hab. inż. Antoniego Waldemara Morawskiego w Zakładzie Technologii Wody i Inżynierii Środowiska. Praca związana była z badaniami oczyszczania wody z zanieczyszczeń organicznych na węglu aktywnym.

Następnie podjęła pracę i studia doktoranckie w Instytucie Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska w Zakładzie Technologii Wody i Inżynierii Środowiska. Promotorem pracy doktorskiej był prof. dr hab. inż. Antoni Waldemar Morawski, a temat pracy to: „Preparatyka i badanie eksfoliowanych grafitów do usuwania olejów ciężkich i barwników z wody”. Dzięki uzyskanym zadowalającym wynikom w pracy badawczej otrzymała grant z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego na przeprowadzenie badań związanych z tematem pracy doktorskiej. Wyniki pracy badawczej prezentowane były na konferencjach międzynarodowych w Polsce (Gdańsk), a także za granicą (Berlin, Moskwa, Seul). Udział w konferencjach międzynarodowych pozwolił jej na poszerzenie wiedzy, a także przyczynił się do nawiązania kontaktów z naukowcami z innych krajów, tj. Japonii (Aichi Institute of Technology), Chin (Tsinghua University) czy Ukrainy.

W 2001 r. z wyróżnieniem obroniła pracę doktorską pt. „Preparatyka i badanie eksfoliowanych grafitów do usuwania olejów ciężkich i barwników z wody”.

Beata Tryba, kontynuując badania naukowe, podjęła nowy temat – fotokatalizę. Ideą tej pracy było połączenie adsorpcyjnych właściwości węgla z fotokatalitycznymi zdolnościami dwutlenku tytanu, czyli preparatyka i badanie właściwości hybrydów węglowo-tytanowych do oczyszczania wody z zanieczyszczeń organicznych. Pracę badawczą zapoczątkowała w Zakładzie Technologii Wody i Inżynierii Środowiska w Politechnice Szczecińskiej.

W tym czasie wykonywane były badania przez współpracującą z zespołem grupę japońską. Dzięki temu uzyskała stypendium i pracowała w Aichi Institute of Technology, Yakusa, w Japonii. Pracowała tam na pozycji postdoktora w latach 2002–2004. Praca związana była z projektem japońskim, którego koordynatorem był prof. Michio Inagaki: The Frontier Research Project „Materials for the 21st Century – Materials Development for Environment, Energy and Information”, przyznanym przez Japońskie Ministerstwo Edukacji, Kultury, Sportu, Nauki i Technologii. Był to bardzo prestiżowy projekt, w którym wzięli udział naukowcy z różnych państw, tj. Francji, Chin, Korei, Indii, Kanady, Słowenii, Czech, między innymi także zespół prof. Antoniego W. Morawskiego z Polski (Instytut Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska w Politechnice Szczecińskiej). Dodatkowym projektem we współpracy z Japonią i prof. Michio Inagakim był polsko-japoński projekt: Carbon/Anatase Hybride for Water purification- hybridization of

photoactivity with adsorptivity. Praca w laboratorium prof. Michio Inagakiego była związana głównie z pokrywaniem cząstek TiO_2 cienką warstwą węglową i badaniem jego zdolności fotokatalitycznych.

W pracy wykazała własną inicjatywę modernizacji preparatyki katalizatorów TiO_2 pokrywanych cienką warstwą węglową, a mianowicie zaproponowała modyfikację żelazem. Pomysł ten otworzył nowy kierunek pracy badawczej, który był kontynuowany w laboratorium prof. Masahiro Toyody w Oita University w Japonii, gdzie pracowała na pozycji postdoktora w latach 2004–2005. W Oita University pracowała w projekcie: Hybridization of adsorptivity and photoactivity for purification of wastewater. Study of preparation and estimation of carbon-coated TiO_2 , finansowanym przez ministra środowiska w Japonii.

Po powrocie do Polski kontynuowała badania nad modyfikacją TiO_2 węglem i żelazem, korzystając z materiału TiO_2 produkowanego w Zakładach Chemicznych Police SA.

W 2005 r. Beata Tryba została laureatką nagrody Nobla Zachodniopomorskiego w dziedzinie nauk podstawowych. W 2006 r. uzyskała grant z Ministerstwa Edukacji i Nauki na wykonanie projektu badawczego na temat: „Badanie usuwania związków organicznych z wody metodami fotokatalitycznymi z zastosowaniem procesu foto-Fentona na katalizatorach TiO_2 modyfikowanych węglem i żelazem”.

Ważną działalnością naukową w 2005 r. było przystąpienie do unijnego projektu COST Action 540 „Phonasum” -Photocatalytic technologies and novel nanosurfaces materials – critical issues (Fotokatalityczne technologie i nowe nanopowierzchniowe materiały – zagrożenia kluczowe), realizowanego w latach 2006–2010. Została mianowana na członka komitetu zarządzającego reprezentującego Polskę.

W ramach tego projektu uzyskała europejski grant na przeprowadzenie tzw. misji naukowej (STSM – Short Scientific Mission), której celem było wykonanie badań na temat: „Investigation of iron reduction in Fe-C-TiO₂ photocatalysts during UV irradiation by EPR technique” Badanie redukcji żelaza w katalizatorach Fe-C-TiO₂ podczas naświetlania UV za pomocą techniki EPR) w laboratorium naukowo-badawczym Instituto de Catalisis y Petroleoquimica, CSIC Campus de Cantoblanco w Madrycie. Osobą, z którą współpracowała w Madrycie był prof. Jose C. Conesa, poznała bliżej technikę EPR, niezwykle istotną do identyfikacji rodników tworzących się na powierzchni fotokatalizatorów w procesie fotokatalizy.

Głównym celem projektu COST Action 540 jest wzrost fundamentalnej wiedzy poprzez współpracę pomiędzy krajami europejskimi w dziedzinie nanokrystalicznych materiałów fotokatalitycznych i rozwój nowych produktów, które mogą być wykorzystane jako fotoaktywne materiały o działaniu samosterylizującym i samooczyszczającym do specyficznych zastosowań przemysłowych w dziedzinach, tj. samooczyszczające i anty-mikrobiologiczne powierzchnie, oczyszczanie wody, oczyszczanie powietrza i ogólne zastosowania higieniczne. Jednym z celów projektu jest rozszerzenie aktywności fotokatalitycznej nowych nanomateriałów o światło widzialne z wykorzystaniem energii słonecznej, a także rozwój standardów Unii Europejskiej (EU standards) dotyczących charakterystyki materiałów fotokatalitycznych.

W 2007 r. uzyskała grant na realizację pracy badawczej: „Preparatyka nowych nanomateriałów na bazie dwutlenku tytanu do zastosowań w procesie fotokatalitycznego oczyszczania wody”. Ten projekt specjalnie będzie realizowała do 2010 r.

Dużą część środków uzyskanych na realizację projektów badawczych przeznaczyła na zakup nowoczesnej aparatury analitycznej do laboratorium, aby budować warsztat pracy naukowej. Już zakupiono spektrofлуорometr fluorescencyjny z przystawką do badań w temperaturze ciekłego azotu oraz analizator wielkości cząstek i potencjału zeta. Nowa aparatura przyczynia się do bogatszej charakterystyki badanych nanomateriałów.

Dr Barbara Tryba łącznie opublikowała 38 publikacji w czasopiśmie zagranicznych, w tym 35 w czasopiśmie anglojęzycznych oraz 3 w języku japońskim.

3 kwietnia 2009 r. uzyskała tytuł doktora habilitowanego na podstawie rozprawy w formie przewodnika po publikacjach: „Preparatyka i badanie właściwości ditlenku tytanu modyfikowanego węglem oraz węglem i żelazem do rozkładu zanieczyszczeń organicznych z wody w procesach fotokatalizy i foto-Fentona”.

Zainteresowania pani doktor to kultura japońska, tenis ziemny i podróże.

Habilitacja

Agnieszka Wróblewska

Agnieszka Wróblewska z domu Rybak urodziła się 11 sierpnia 1970 roku w Koszalinie. Jest absolwentką II Liceum Ogólnokształcącego im. Henryka Pobożnego w Szczecinie. W liceum uczęszczała do klasy o profilu biologiczno-chemicznym z rozszerzonym językiem niemieckim. Nauki ścisłe, a szczególnie chemia i matematyka, były jej zawsze bardzo bliskie, dlatego w liceum poszerzała swoją wiedzę na temat chemii w ramach

koła chemicznego kierowanego przez najlepszego i najbardziej wymagającego nauczyciela chemii w Szczecinie – Teresę Kologrecką. W trakcie nauki w liceum brała udział w olimpiadach z chemii, a także uczestniczyła w warsztatach organizowanych dla przyszłych studentów z chemii i fizyki przez wykładowców Politechniki Szczecińskiej.

Studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej na kierunku technologia chemiczna rozpoczęła w 1989 r. Zawsze interesowały ją zagadnienia związane z otrzymywaniem leków, kosmetyków i środków ochrony roślin, stąd jako specjalność wybrała lekką syntezę organiczną. Pracę magisterską pt. „Wolnorodnikowa reakcja addycji N-acetylopiperydy do eterów arylowinyloowych” napisała pod kierunkiem dr inż. Ireny Bogdańskiej. W ramach pracy magisterskiej wykonywała syntezę pochodnych N-acetyloaryloksyetylopiperydy o potencjalnej aktywności pestycydowej. W trakcie studiów otrzymywała stypendium, jak również nagrodę rektora za bardzo dobre wyniki w nauce. Studia na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej ukończyła w 1994 r. z wynikiem bardzo dobrym.

W 1994 r. została słuchaczką Studium Doktoranckiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej. W ramach pracy doktorskiej prowadziła badania nad epoksydacją alkoholu allilowego na katalizatorach tytanowo-silikalitowych TS-1 i TS-2. Promotorem pracy był prof. dr hab. inż. Eugeniusz Milchert. Celem badań było otrzymanie katalizatorów TS-1 i TS-2 w oparciu o opisy literaturowe, zastosowanie ich w procesie ciśnieniowej epoksydacji alkoholu allilowego oraz wyznaczenie najkorzystniejszych warunków technologicznych prowadzenia tego procesu (temperatury, stosunku molowego reagentów, stężenia rozpuszczalnika, stężenia katalizatora i czasu reakcji). Pracę doktorską pt. „Epoksydacja alkoholu allilowego nadtlenkiem wodoru na katalizatorach tytanowo-silikalitowych” obroniła z wyróżnieniem 7 września 1998 r. w Politechnice Szczecińskiej i uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych w dyscyplinie technologia chemiczna w zakresie technologii organicznej.

Przed obroną pracy doktorskiej została zatrudniona w Katedrze Technologii Organicznej Politechniki Szczecińskiej na stanowisku asystenta, a po obronie od 1 grudnia 1998 r. na stanowisku adiunkta w Instytucie Technologii Chemicznej Organicznej (w wyniku zmian organizacyjnych Katedra Technologii Organicznej została przekształcona w Zakład Technologii Chemicznej Organicznej, który połączył się z Zakładem Syntezy Organicznej i powstał Instytut Technologii Chemicznej Organicznej).

Głównym obszarem zainteresowań dr hab. inż. Agnieszki Wróblewskiej jest optymalizacja procesów epoksydacji związków allilowych za pomocą nadtlenu wodoru na katalizatorach tytanowo-silikalitowych. Otrzymywane w procesie epoksydacji związki epoksydowe mają bardzo liczne zastosowania (szczególnie glicydol – produkt epoksydacji alkoholu allilowego) i nie są produkowane w Polsce.

Uczestniczyła w pracach badawczych realizowanych w ramach grantów KBN, w tej chwili kieruje pracami realizowanymi w ramach projektu badawczego rozwojowego pt. „Epoksydacja alkoholu allilowego i metallilowego na katalizatorach tytanowo-silikalitowych”. Współpracuje z kadrą naukową Katedry Inżynierii Chemicznej i Procesowej, Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej w zakresie syntezy katalizatorów tytanowo-silikalitowych i zastosowań w procesach epoksydacji a także z zakładami „Blachownia” w Kędzierzynie-Koźlu w zakresie syntezy środków powierzchniowo czynnych z łańcuchem perfluoroalkilowym. Od kilku lat jest aktywnym członkiem American Chemical Society, organizacji skupiającej najważniejsze instytucje naukowo-badawcze i przemysłowe chemii w Stanach Zjednoczonych.

Dr hab. inż. Agnieszka Wróblewska jest autorem lub współautorem podręcznika akademickiego i 135 publikacji: 50 artykułów, 71 referatów i komunikatów na konferencjach krajowych i zagranicznych, 3 patentów i 11 zgłoszeń patentowych.

Realizowane badania naukowe znalazły swoje zwieńczenie w monografii habilitacyjnej pt.: „Epoksydacja związków allilowych nadtlenkiem wodoru w obecności katalizatorów tytanowo-silikalitowych”, która ukazała się w 2008 r. w serii Prace Naukowe Politechniki Szczecińskiej nr 608. Kolokwium habilitacyjne odbyło się 26 maja 2009 r.

Dr hab. inż. Agnieszka Wróblewska jest mężatką i ma 16-miesięczną córeczkę Amelię Adaminę, która dzielnie towarzyszyła przyszłej mamie w trakcie pisania monografii habilitacyjnej.

Patronat

Kolejna szkoła została objęta patronatem Zakładu Fizjologii Żywienia Człowieka (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT) – Gimnazjum nr 34. W trakcie spotkania 27 marca 2009 r. kierownik zakładu Mariola Friedrich i dyrektor gimnazjum Iwona Potrykus podpisały stosowne porozumienie. W ubiegłym roku patronatem został objęty Zespół Szkół nr 2 w Szczecinie-Dąbiu. Na zdjęciu od prawej: prof. dr hab. Mariola Friedrich i mgr Iwona Potrykus.

Mariola Friedrich

W poprzednim numerze „Forum Uczelnianego” błędnie podpisaliśmy zdjęcie, przepraszamy obie Panie.

Zachodniopomorskie Noble 2008

Uroczysta gala konkursu Zachodniopomorskie Noble odbyła się 31 maja br. w Operze na Zamku w Szczecinie. Nagrody przyznano w sześciu kategoriach. W naukach technicznych kapituła wyróżniła dr. hab. inż. Sławomira Kaczmarka, prof. ZUT z Instytutu Fizyki ZUT. (Rozmowę z profesorem Kaczmarkiem zamieszczamy poniżej). W dziedzinie nauk artystycznych został uhonorowany dr inż. Krzysztof Bizio z Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT, Instytut Architektury i Planowania Przestrzennego, Zakład Teorii Architektury, Historii i Konserwacji Zabytków, który osiąga sukcesy jako dramaturg, scenarzysta, reżyser. W 2008 r. zrealizował film „Wszystkie małe kłamstwa Anny”, na podstawie jego scenariusza powstał film fabularny „0-1-0” w reżyserii Piotra Łazarkiewicza.

Pozostali laureaci:

Nauki humanistyczne – prof. dr hab. Inga Iwasiów – Uniwersytet Szczeciński, Wydział Filologiczny, Instytut Polonistyki i Kulturoznawstwa.

Nauki medyczne – dr hab. n. med. Monika Białecka – Pomorska Akademia Medyczna, Katedra Farmakologii, Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej.

Nauki podstawowe – prof. dr hab. Czesław Rudowicz – Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny, Instytut Fizyki, Zakład Modelowania w Spektroskopii.

Nauki o morzu – prof. dr hab. inż. Jurij Krawcow – Akademia Morska, Wydział Mechaniczny, Instytut Matematyki, Fizyki i Chemii.

Celem konkursu jest promocja najwybitniejszych osiągnięć nauki zachodniopomorskiej w minionym roku. Kandydatów do nagród zgłaszają rektorzy uczelni i członkowie Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki, skupiający wybitnych naukowców, których osiągnięcia mierzone są według listy filadelfijskiej. Wyróżnieni naukowcy, oprócz dyplomów, otrzymali granty finansowe w wysokości 15 tys. zł, ufundowane przez marszałka województwa zachodniopomorskiego.

Rozmowa z dr. hab. inż. Sławomirem Maksymilianem Kaczmarkiem prof. ZUT

W dzieciństwie Pana pasją była geografia, kiedy zamieniła się w fizykę?

– Urodziłem się w wielodzietnej, ubogiej rodzinie robotniczej. Pierwszym moim sukcesem na miarę awansu społecznego było

zdobyć stypendium w Liceum Pedagogicznym, co pozwoliło mi na założenie własnej biblioteczki. Wcześniej marzenia swoje spełniałem zarabiając na sprzedaży złomu wyszukiwanego w okolicach rodzinnego miasta. Względy finansowe sprawiły, że nie miałem szansy na wymarzone studia geograficzne, więc w 1968 roku zdecydowałem się wyjechać do Warszawy i studiować w Wojskowej Akademii Technicznej. Nie żałuję tej decyzji. Trafiłem z wyboru na najlepszy wydział – Chemii i Fizyki Technicznej i najtrudniejszy kierunek – fizykę techniczną. No i na koniec, w 1974 r. trafiłem na najlepszego z możliwych promotorów, prof. Sylwestra Kaliskiego. Dopiero obecnie, gdy z Internetu dowiedziałem się, że Amerykanie uruchomili 192-wiązkowy laser, pozwalający na uzyskanie reakcji syntezy termojądrowej w efekcie skupienia wszystkich wiązek w jednym punkcie, doceniam geniusz swojego promotora, który przydzielił mi temat pracy magisterskiej związany z nagrzewaniem plazmy z laserową prekompresją.

Która z dziedzin fizyki zainteresowała Pana najbardziej?

– Już w pierwszym zakładzie naukowym, do którego trafiłem po studiach, w Instytucie Fizyki sprecyzowałem swoje zainteresowania naukowe niedające mi spokoju do dzisiaj. Dotyczą one struktury materii, a także oddziaływania na nią promieniowania jonizującego. Wspólnie z prof. M. Demianiukiem oraz dr. E. Michalskim zajmłem się analizą defektów strukturalnych, takich jak błędy ułożenia atomów w sieci. Badania zaowocowały sformulowaniem teorii błędów ułożenia, przedstawionej w artykule w „Acta Crystallographica” i paru innych w „Acta Physica Polonica A”. Przy okazji tych analiz metodami Czochralskiego i Bridgmana otrzymywaliśmy i badaliśmy znane do dziś związki ZnS, ZnSe.

Czy efekty tych badań znalazły zastosowanie w praktyce wojskowej?

– Po przeniesieniu się do Instytutu Elektroniki Kwantowej zajmłem się konstrukcją i optymalizacją parametrów wyjściowych laserów impulsowych i ciągłego działania dla zastosowań wojskowych i medycznych. Uczestniczyłem w procesie produkcyjnym setek laserów opartych na YAG:Nd, wykorzystywanych w wojsku jako elementy systemów kierowania ogniem, a w medycynie jako skalpele operacyjne, np. w urologii. Dociekliwa dusza skierowała mnie z czasem na tory poszukiwania nowych materiałów na lasery, co wymusiło

z kolei rozszerzenie moich zainteresowań na spektroskopię optyczną. Wspólnie z dr. Z. Mierczykiem i K. Kopczyńskim, a przy współpracy z Instytutem Technologii Materiałów Elektronicznych, przebadaliśmy wytworzone w tym instytucie, w zakładzie prof. Łukasiewicza, a także w Instytucie Fizyki PAN, w zakładzie prof. Berkowskiego, nowe materiały laserowe, takie jak perowskity, granaty, melility. Podczas tych badań nawiązałem współpracę z prof. prof. M. Grinbergiem, A. Wojtowiczem i Cz. Koepke z Torunia. Konieczność zmiany stanów ładunkowych domieszek aktywnych badanych materiałów skłoniła mnie z kolei do nawiązania współpracy z prof. Morozem z Instytutu Problemów Jądrowych w Świerku oraz prof. Rzewuskim z Instytutu Chemii i Techniki Jądrowej. Dzięki tej współpracy mogłem poszerzyć warsztat badawczy o pomiar luminescencji, termoluminescencji, radioluminescencji również w warunkach naświetlenia promieniowaniem kwantów gamma, elektronów i protonów. Wyniki tych badań przedstawiałem na międzynarodowych konferencjach naukowych, podczas których poznałem swoich aktualnych współpracowników – prof. G. Bulona z Uniwersytetu Lyon oraz prof. T. Tsuboi z Politechniki w Kyoto.

Od 2003 r. związał Pan swoje życie zawodowe z Politechniką Szczecińską (obecnie ZUT), na czym skupiają się teraz Pana zainteresowania naukowe?

– W Politechnice Szczecińskiej rozwinąłem Laboratorium Wzrostu Kryształów, przeprowadzając kilkanaście procesów wzrostu dla otrzymania monokryształów LGT, SBN, LBO, PbMoO₄, BGO czystych i domieszkowanych jonami ziem rzadkich oraz metali przejściowych. Wszystkie te materiały znajdują zastosowania w optoelektronice jako matryce laserowe, przetworniki na wyższe harmoniczne, dzielniki wiązki, falowody, generatory solitonów itp. W oparciu o nie sześciu studentów fizyki technicznej PS napisało prace magisterskie, a jeden pracownik IF, mgr Podgórska pracę doktorską (2005 r.), której byłem promotorem. Kolejne dwie prace doktorskie (2007, 2008 r.) powstały w oparciu o współpracę z chemikami z PS – prof. J. Kurzawą, prof. E. Grechem – przy okazji badania właściwości strukturalnych, magnetycznych i spektralnych wytworzonych w ich zespołach nowych materiałów – wanadanów chromowych i zasad Schaffa. Aktualnie współpracuję również z innymi chemikami – dr E. Tomaszewicz

i dr M. Bosacką – przy badaniu właściwości strukturalnych i magnetycznych innych nowych materiałów – molibdeniano-wolframianów. W PS, a następnie w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym powstała większość z moich 80 publikacji z listy filadelfijskiej (ponad 40), zanotowałem większość z ogólnej liczby cytowań, mimo iż okres pracy w WAT w Warszawie był ponad sześciokrotnie dłuższy niż w Szczecinie.

Fizyka jest moją ukochaną nauką, której poświęcam się nie tylko w pracy zawodowej. Od kilku lat (2003 r.) organizuję w IF seminaria naukowe z fizyki, które są kuźnią nowych doktorów (6), doktorów habilitowanych (3) i profesorów.

Jakie są Pana pozanaukowe pasje?

– Przez wszystkie te lata z upodobaniem uprawiałem i nadal uprawiam sport. Podczas studiów w WAT był to sport wyczynowy – lekkoatletyka, ale także rekreacyjny – piłka ręczna, nożna, koszykówka, siatkówka. Ostatnie dwie dyscypliny sportu uprawiam do dziś, przeplatając te zajęcia grą w badmintonie i jazdą na rowerze. Uwielbiam wycieczki rowerowe po Puszczy Wkrzańskiej, a ostatnio po terenach byłego NRD. Przez szereg lat, także po studiach, uprawiałem amatorskie dziennikarstwo, kierując kolejnymi wydaniami (w latach 1970–1981) „Akademika” oraz „Namiaru”, czasopism studenckich oraz zeszytów poetyckich drukowanych w WAT. „Namiar” był efektem działalności prowadzonej przeze mnie grupy poetyckiej złożonej ze studentów WAT. W tym samym okresie kształtował się talent Jacka Cygana, studenta i pracownika WAT. W czasie urlopu pasjonuje mnie praca na działce, uprawiam turystykę pieszą i rowerową i zajmuję się wnukami. Mam czworo dzieci, w tym trzech synów. Najmłodszego zabieram często na konferencje naukowe, jako osobę towarzyszącą. Jest doskonałym przewodnikiem, orientującym się bezbłędnie w gąszczu linii metra takich miast jak Paryż czy Lyon. Studiuje na Uniwersytecie Warszawskim i Wyższej Szkole Informatyki w Warszawie. Córka obroniła w zeszłym roku dyplom Uniwersytetu Warszawskiego. Dwoch starszych synów założyło swoje rodziny w USA. Żona Maria jest nauczycielką fizyki. Gdybym miał wskazać najważniejszą moją pasję, poza pracą, to byłaby nią niewątpliwie rodzina. Mimo pracy daleko od domu, znajduję czas na kontakty z rodziną, a nawet na niezbędne remonty.

Integracyjne spotkanie bibliotekarzy

Z początkiem 2009 roku połączyły się dwie biblioteki różniące się stylem pracy. Wśród bibliotekarzy zrodził się pomysł spotkania się z nowymi koleżankami i kolegami. Potrzeba wymiany doświadczeń, spostrzeżeń, pomysłów – jak usprawnić naszą pracę, aby zapewnić użytkownikom jak najlepszy dostęp do zbiorów – doprowadziła do spotkania całego zespołu bibliotecznego. Bardzo dobrą okazją były juwenalia, bowiem studenci bawili się na imprezach i do bibliotek nie zaglądali. 21 maja w czytelni Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego zorganizowano spotkanie wszystkich pracowników biblioteki. Dyrektorka Anna Grzelak-Rozenberg przedstawiła strukturę organizacyjną biblioteki, zbory biblioteczne, zaprezentowała logo nowej biblioteki, którego autorką jest dr inż. arch. Klaudia Wąsowicz, pracownik naszej uczelni. Wicedyrektorka Anna Łozowska przedstawiła zespół biblioteczny byłej Politechniki Szczecińskiej, a wicedyrektorka Anna Nowakowska zespół byłej Akademii Rolniczej. Zaproszony na spotkanie prorektor

Ryszard Kaleńczuk w swoim wystąpieniu podziękował pracownikom biblioteki za pracę, jaką wykonali, łącząc dwie biblioteki, podkreślił znaczenie biblioteki w działalności uczelni.

Po części oficjalnej mogliśmy poznać się bliżej, porozmawiać o naszej pracy, wymienić spostrzeżenia, doświadczenia. Było to pierwsze spotkanie połączonego zespołu. Aby ułatwić wzajemne poznanie, każdy uczestnik spotkania otrzymał identyfikator-wizytówkę, na której umieszczono imię i nazwisko oraz znak graficzny pozwalający

zidentyfikować dział biblioteki, w której pracuje dana osoba. Część nieoficjalna – przy kawie i ciasteczkach – minęła na oglądaniu wystawy fotograficznej „Biblioteki wydziałowe”. Aranżacją wystawy zajęły się bibliotekarki z czytelnicy Instytutu Architektury i Planowania Przestrzennego.

Spotkanie minęło w miłej i serdecznej atmosferze. Następne będą odbywały się już w całkowicie zintegrowanej bibliotece.

Wiesława Łapuć, Danuta Kotula-Krajewska

Podziękowania dla Pani Stanisławy Porady

Na początku tego roku swoją pracę na uczelni zakończyła Stanisława Porada, zajmująca się fotografowaniem najważniejszych wydarzeń na uczelni (byłej Akademii Rolniczej). Z tej okazji chciałem napisać o niej kilka słów.

Pani Stanisława Porada to osoba naprawdę wyjątkowa: rzadko kiedy można spotkać kogoś tak dobrego, ciepłego, a jednocześnie sumiennego i skromnego. Wydaje się, że nie ma na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa (ale też w dużej części na innych

wydziałach byłej Akademii Rolniczej) osoby, która na widok Pani Stanisławy serdecznie nie uśmiechnęłaby się. Warto podkreślić również to, że w czasie swojej wieloletniej pracy na uczelni Pani Porada udokumentowała w formie zdjęciowej setki różnych wydarzeń: absoltoria, inauguracje lat akademickich, wybory władz uczelnianych czy najważniejsze spotkania i wyjazdy. Dokumentacja ta jest bezcenna, również z uwagi na bardzo duży talent fotograficzny i – jeśli można tak to ująć – zmysł dziennikarski. Duża część jej zdjęć

była i jest publikowana w biuletynach uczelnianych. Zwłaszcza na wspomnianym już Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Pani Porada jest osobą powszechnie rozpoznawalną, na trwale wpisaną w mozaikę życia uczelnianego. Gdyby nie ona i jej zdjęcia, wielu młodych pracowników nauki miałoby znacznie mniejsze pojęcie o dziejach uczelni i jej poszczególnych wydziałach.

W imieniu znakomitej większości społeczności uczelnianej chciałem podziękować Pani Stanisławie Poradzie za jej niezwykłą, tak bardzo ważną i pozytywną dla nas, pracę. Przy okazji wyrażam nadzieję, że pomimo zakończenia pełnienia większości obowiązków na uczelni, dalej będzie można spotkać wśród nas Panią Stasię przy okazji uczelnianych wydarzeń albo wyjazdów na pielgrzymki akademickie oraz wyjazdów narciarskich.

W obecności przedstawicieli jednostek byłej AR podziękowanie składa prof. dr hab. A. Nowak – rektor w kadencji 1999–2002 i 2002–2005

Maciej Nowak

Nagrody Prezydenta Szczecina

za najlepszą pracę doktorską...

Dużo się mówi o bezpieczeństwie energetycznym Polski. Alternatywą dla elektrowni węglowych i gazowych, poza elektrowniami atomowymi, jest wykorzystanie ciepła z wnętrza Ziemi – przynajmniej w skali lokalnej lub regionalnej. Na ile uda się zbudować własne bezpieczeństwo i suwerenność energetyczną, wykorzystując krajowe zasoby energetyczne, za-

leży od nowoczesnych technologii i innowacji, a te powstają w pracowniach naukowców, m.in. Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. W drugiej edycji konkursu o Nagrodę Prezydenta Szczecina za najlepszą pracę doktorską ukierunkowaną na nowoczesne technologie i innowacje zwyciężyła dr Aleksandra Borsukiewicz-Gozdur z Katedry Techniki Ciepłej na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. Tematem rozprawy była „Ocena efektywności pracy elektrowni geotermalnej z czynnikiem organicznym”.

Badania geologiczne wskazują, że nawet cztery piąte powierzchni Polski posiada odpowiednie warunki do budowy zakładów pozyskujących energię geotermalną, jednak dotychczas skala wykorzystania energii geotermalnej jest znikoma. W Polsce funkcjonuje pięć ciepłowni geotermalnych, ale jak dotychczas nie mamy ani jednej elektrowni. Biorąc pod uwagę temperaturę skał, w rejonie Szczecina są jedne z lepszych warunków do lokalizacji takiego przedsięwzięcia – 120–140°C na głębokości 3–4,5 tys. metrów. W swojej pracy dr Aleksandra Borsukiewicz-Gozdur udowadnia, że można to ciepło wykorzystać, i nie są to tylko rozważania teoretyczne. Na bazie wyników rozprawy powstała koncepcja budowy stanowiska badawczego. W ramach finansowanego przez MNiSW projektu rozwojowego oraz wspólnym nakładem pracy zespołu badawczego, którego liderem jest prof. Władysław Nowak w Katedrze Techniki Ciepłej naszej uczelni, pod koniec 2008 r. powstała prototypowa instalacja badawcza minisiłowni z czynnikiem organicznym, zasilana wodą o temperaturze 100°C o mocy 22 kW.

– Jak ocenia Pani szanse i możliwości wykorzystania efektów swojej pracy w praktyce?

– Uważam, że szansa jest duża – zwłaszcza że wsparcie dla wdrożeń nowych, innowacyjnych i rozproszonych technologii energetycznych, szczególnie tych związanych z odnawialnymi źródłami energii, jest obecnie większe niż kiedykolwiek dotychczas. Zalegą energii geotermalnej jest stosunkowo niski koszt eksploatacji

urządzeń ją pozyskujących, a także znikomy negatywny wpływ na środowisko naturalne. Największą wadą jest stosunkowo duży nakład inwestycyjny związany z wykonaniem odwiertów geotermalnych. Myślę także, że stanęliśmy przed barierą tej pierwszej udanej inwestycji. Jeśli uda się ją zrealizować (może w Szczecinie) łatwiej będzie zniwelować obawy władz lokalnych i zdobyć zaufanie inwestorów do udziału w tego typu przedsięwzięciach.

– Muszę podkreślić jeszcze jedną ważną kwestię – w pracy doktorskiej analizowałam możliwość wykorzystania wód geotermalnych do produkcji prądu elektrycznego, ale uzyskane wyniki i wnioski mogą znaleźć zastosowanie wszędzie tam, gdzie występuje niskotemperaturowe źródło ciepła (90–130), np. energia odpadowa w różnych gałęziach przemysłu. Takie zastosowanie siłowni małych mocy cieszy się obecnie największym zainteresowaniem przedsiębiorców. Oczywiście, należy wykonać jeszcze szereg badań eksperymentalnych i udoskonaleń prototypu, ale pracuję w świetnym zespole badawczym, a świadomość, że urządzenie ma potencjalną szansę na zastosowanie w warunkach rzeczywistych jest najlepszą motywacją do dalszej pracy.

... i magisterską

Nagrodę Prezydenta Miasta Szczecin za najlepszą pracę magisterską otrzymał Bartosz Bielski, absolwent Wydziału Informatyki. Praca pt. „Pasywna identyfikacja systemów operacyjnych za pomocą sztucznych sieci neuronowych” została wykonana pod kierunkiem dr. inż. Przemysława Klęska w Katedrze Metod Sztucznej Inteligencji i Matematyki Stosowanej. Autor podjął problem rozpoznawania systemów operacyjnych takich jak Windows, Linux, Solaris itd. na podstawie danych z ruchu internetowego. Jest to problem ciekawy i ważny z punktu widzenia bezpieczeństwa w sieciach komputerowych. Narzędzie rozwiązujące skutecznie ten problem ułatwiłoby pracę administratorom sieci komputerowych, podniosłoby bezpieczeństwo, pomogłoby identyfikować intruzów w sieci podszywających się pod pełnoprawnych użytkowników. Bartosz Bielski zaproponował skuteczne rozwiązanie. Jest ono oparte na technice obliczeniowej znanej jako sztuczne sieci neuronowe i pozwala na skuteczne rozpoznawanie z prawdopodobieństwem większym niż 90 proc. Przed zaproponowaniem ostatecznej metody, autor wnikliwie przebadał problem i wypróbował w sposób krytyczny kilka podejść: analizę statystyczną, sieci neuronowe MLP, sieci neuronowe RBF, generowanie reguł decyzyjnych.

Tekst i zdjęcie: Renata Kajrys

Konkurs na najlepszą pracę dyplomową AR w 2008 r.

15 maja 2009 roku podsumowano konkurs na najlepszą pracę dyplomową napisaną w Akademii Rolniczej w Szczecinie za 2008 r. Na konkurs wpłynęły 22 prace. Jury postanowiło przyznać jedną pierwszą nagrodę, dwie drugie, trzy trzecie oraz cztery wyróżnienia.

Pierwszą nagrodę przyznano mgr Joannie Cupak za pracę „Makrofauna denną porastająca statki remontowane w stoczni FOR-KOR w Szczecinie”, wykonaną pod kierunkiem dr. Piotra Gruszki w Katedrze Ekologii Morza i Ochrony Środowiska.

Drugie miejsce ex aequo otrzymali: mgr inż. Mariusz Bork za pracę pt. „Szkody powodowane przez zwierzynę łowną w latach 2000–2006 na terenie Nadleśnictwa Cewice” (praca napisana w Katedrze Ochrony i Kształtowania Środowiska na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, promotorem pracy jest dr Tadeusz Leśnik) oraz mgr Magdalena Bęś za pracę pt. „Kształtowanie wizerunku gminy przyjaznej inwestorom na przykładzie gminy Kobylanka” (praca napisana w Katedrze Rozwoju Obszarów Wiejskich i Gospodarki Żywnościowej, na Wydziale Ekonomicznym, promotorem pracy jest dr inż. Bartosz Mickiewicz).

Trzecie miejsce ex aequo otrzymali: mgr inż. Adam Czugała za pracę pt. „Poziom trofii wybranych jeziora Pojezierza Myśliborskiego w latach 2007–2008” (praca napisana w Zakładzie Hydrochemii i Ochrony

Wód, na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa, promotorem pracy jest dr hab. Jacek Kubiak, prof. nadzw.), mgr inż. Katarzyna Bednarz za pracę „Określenie warunków fizykochemicznych wód, w których występuje żabiściak pływający (*Hydrocharis morsus-ranae*) i ocena wpływu roztworów wybranych metali ciężkich na wygląd i aktywność fotosyntetyczną liści tej rośliny” (praca napisana w Katedrze Chemii Ogólnej na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa, promotorem pracy jest dr inż. Małgorzata Gałczyńska) oraz mgr Agnieszka Tylkowska za pracę pt. „Występowanie endopasożytów u psów z terenu miasta Szczecina” (praca napisana w Katedrze Higieny Zwierząt i Profilaktyki, na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, promotorem pracy jest dr hab. inż. Bogumiła Pilarczyk).

Wyróżnienie otrzymali: mgr inż. Anna Małas, mgr inż. Berenika Klimek, mgr Roland Kuśmierk i mgr inż. Marcin Chabior.

Prowadzący uroczystość prorektor Jacek Wróbel zapowiedział kontynuację konkursu z udziałem studentów wszystkich dziesięciu wydziałów już w strukturze ZUT.

Dawid Dawidowicz

Zdjęcia Stanisław Heropolitański, Renata Kajrys

Najmłodszy studenci

Grunt to wcześniej zacząć

Od września br. zainauguruje działalność Dziecięcy Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie, w skrócie DUTEK. Celem DUTKA jest nauczanie przez zabawę, wzbudzenie zainteresowania nauką i pogłębianiem wiedzy, rozwijanie umiejętności kreatywnego myślenia oraz przekazanie najmłodszym informacji o praktycznym zastosowaniu nauki. Rekrutację, nie bez powodu, rozpoczęliśmy 1 czerwca i ku naszemu zdziwieniu i satysfakcji jednocześnie w ciągu kilkunastu minut lista miejsc została zapełniona.

W Polsce istnieje sześć uniwersytetów dziecięcych (w Warszawie w Szkole Głównej Handlowej, w Krakowie – zorganizowany przez Fundację, Uniwersytet Jagielloński i Polską Akademię Nauk w Krakowie, w Bydgoszczy – w Uniwersytecie Kazimierza Wielkiego, w Łodzi – w Politechnice Łódzkiej, w Koszalinie – w Politechnice Koszalińskiej i w Szczecinie – w ZUT).

W Europie pierwszy dziecięcy uniwersytet powstał w Niemczech w Tybindze. Inicjatorami utworzenia uniwersytetu dla dzieci było dwoje dziennikarzy lokalnego dziennika. Projekt uniwersytetów dziecięcych otrzymał od Komisji Europejskiej nagrodę Kartezjusza za komunikację naukową (Descartes Prize for Science Communication), za wybitne zasługi w popularyzacji wiedzy. Obecnie funkcjonuje europejska sieć ponad 100 uniwersytetów dla dzieci – European Children's University Network (ECUC.NET) <http://eucu.net/>, do której został zapisany również DUTEK.

Zajęcia na DUTKU będą odbywały się raz w miesiącu w soboty, w godzinach 10–12, w 10 grupach 25-osobowych w przedziale wiekowym 7–9 lat oraz 10–12 lat. Każdy z wydziałów ZUT przygotował ciekawą ofertę zajęć polegającą na warsztatach i pokazach związanych z kierunkami kształcenia na naszej uczelni. Uruchomiono stronę internetową projektu www.dutek.pl, na której znajdują się informacje zarówno organizacyjne, jak i materiały dydaktyczne do pobrania dla studentów DUTKA i wszystkich zainteresowanych. W związku z ogromnym zainteresowaniem, w przyszłym roku planujemy zwiększenie liczby grup i poszerzenie naszej oferty.

Patronat merytoryczny nad DUTKIEM sprawuje prorektor ds. kształcenia, natomiast za kwestie organizacyjne odpowiada Biuro Promocji.

Pracownicy ZUT integrują się na Osowie

Pierwsza otwarta Impreza Integracyjna MIXER 2009 odbyła się w Akademickim Ośrodku Jeździeckim w Osowie przy ul. Junackiej. W piątek 26 czerwca pogoda dopisała i bez przeszkód mogły odbyć się zaplanowane w programie atrakcje: międzywydziałowe zawody o Puchar Rektora ZUT, konkursy, ognisko, występ kabaretu studenckiego, koncerty zespołu latynoamerykańskiego Grupo Costa oraz zespołu cygańskiego TERNO z Gorzowa Wielkopolskiego. Piknik zorganizowano w ramach Zakładowego Funduszu Świadczeń Społecznych przy dofinansowaniu ze strony NSZZ.

Przebieg integracji przedstawiają zdjęcia na str. 2 i 3 okładki.

Związkowcy się połączyli

Na mocy niezależnych uchwał walnych zebrań Delegatów Organizacji Związkowych „Solidarność” w Akademii Rolniczej i Politechnice Szczecińskiej, podjętych 16 grudnia 2008 r., 1 stycznia 2009 utworzona została Organizacja Związkowa „Solidarność” w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie. Organizacja po połączeniu liczy prawie 400 członków (około 300 pracowników i 100 emerytowanych pracowników). Do czasu wyłonienia w wyniku wyborów nowych władz organizacją kierowała Tymczasowa Komisja Zakładowa złożona z członków byłych komisji z AR i PS.

26 marca 2009 r. wybrano nowe władze statutowe związku w składzie:

- Bogdan Grzywacz – przewodniczący Komisji Zakładowej
- Marek Gutkowski – wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej, sprawy socjalne
- Danuta Szpilewska – wiceprzewodnicząca Komisji Zakładowej, sprawy pracowniczo-płacowe
- Bogusław Zarzycki – wiceprzewodniczący Komisji Zakładowej, sprawy organizacyjne
- Andrzej Pauszek – skarbnik.

Komisja zakładowa liczy 24 członków działających w 4 sekcjach: organizacyjnej, pracowniczo-płacowej, socjalnej, nauczycieli.

***

Również Związek Nauczycielstwa Polskiego pracowników byłej Akademii Rolniczej oraz Związek Nauczycielstwa Polskiego pracowników byłej Politechniki Szczecińskiej zjednoczyły swoje siły – na konferencji 24 czerwca br. przedstawiciele obu organizacji podjęli uchwałę o zjednoczeniu oraz wybrali zarząd. Oto jego skład:

- dr hab. inż. Andrzej Grieger prof. nadzw. ZUT – prezes
- Waldemar Szpiliński – wiceprezes
- Anna Górńska – wiceprezes
- Magdalena Olszak-Humienik
- Marlena Prochorowicz
- Leon Tarasiejski
- Gabriela Drewko
- Gabriela Pasturczak
- Jolanta Kwiatkowska.

Korzystając z okazji połączenia się obu związków warto przypomnieć kilka ważnych faktów historycznych z działalności Związku Nauczycielstwa Polskiego. Związek, który powstał 1905 r., posiada bogatą historię i chlubne tradycje, począwszy od zaborów, gdzie nauczyciele Polacy we wszystkich trzech zaborach podejmowali próby organizowania się, przez początek XX wieku i jednoczenie się polskich związków nauczycielskich, Drugą Rzeczpospolitą, czas wojny i okupacji, kiedy działała bardzo prętnie Tajna Organizacja Nauczycielska, ZNP w Polsce Ludowej i Trzeciej Rzeczpospolitej. Po stanie wojennym związek bardzo szybko i szeroko odbudował swoje struktury. Stał się jednym z najliczniejszych związków pracowniczych w Polsce, utrzymuje szerokie kontakty z wieloma partnerami krajowymi i zagranicznymi.

Organizacja ZNP w ZUT jest dobrowolnym członkiem Rady Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP w Warszawie. W Radzie SzWiN reprezentowane są organizacje Związku Nauczycielstwa Polskiego działające w 80 publicznych wyższych uczelniach i instytutach naukowych.

Anna Górńska

Wybory elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego

Od 16 do 22 czerwca 2009 r. w uczelni odbyły się wybory elektorów do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego na X kadencję.

Wybory przeprowadzono w czterech okręgach wyborczych, zorganizowanych z połączonych jednostek organizacyjnych, odrębnie dla:

- nauczycieli akademickich posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego,
- nauczycieli akademickich posiadających stopień doktora,
- uczestników studiów doktoranckich.

Komisji Wyborczej przewodniczył dr hab. inż. Michał Zeńczak prof. nadzw. ZUT.

- ▶ W grupie nauczycieli akademickich z tytułem profesora lub stopniem doktora habilitowanego elektorami zostali wybrani:

I Okręg wyborczy (Wydział Budownictwa i Architektury, Wydział Elektryczny, Jednostki Międzywydziałowe) – prof. dr hab. inż. Konstanty Marek Gawrylczyk (Wydział Elektryczny).

II Okręg wyborczy (Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, Wydział Techniki Morskiej, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Wydział Informatyki, Wydział Ekonomiczny) – prof. dr hab. inż. Urszula Narkiewicz (Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej), dr hab. Ryszard Getka prof. nadzw. ZUT (Wydział Techniki Morskiej).

III Okręg wyborczy (Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa) – prof. dr hab. inż. Bożena Michalska (Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa).

IV Okręg wyborczy (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa, Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt) – prof. dr hab. inż. Mikołaj Protasowicki (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa).

- ▶ W grupie nauczycieli akademickich ze stopniem doktora:

I Okręg wyborczy (Wydział Budownictwa i Architektury, Wydział Elektryczny, Jednostki Międzywydziałowe) – dr inż. Jan Bursa (Wydział Elektryczny), dr inż. Stanisław Majer (Wydział Budownictwa i Architektury).

II Okręg wyborczy (Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, Wydział Techniki Morskiej, Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej, Wydział Informatyki, Wydział Ekonomiczny) – dr inż. Elwira Katarzyna Wróblewska (Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej), dr inż. Irena Łącka (Wydział Ekonomiczny).

III Okręg wyborczy (Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa) – dr inż. Miłosz Smolik (Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa).

IV Okręg wyborczy (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa, Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt) – dr inż. Grzegorz Bienkiewicz (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa).

- ▶ W grupie uczestników studiów doktoranckich elektorami wybrani zostali (jeden okręg):

mgr inż. Magdalena Muszyńska (Wydział Biotechnologii i Hodowli Zwierząt), mgr inż. Patrycja Cieluch (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa), mgr inż. Mirosław Półgęsek (Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa).

Rada Główna Szkolnictwa Wyższego jest wybieralnym organem przedstawicielskim, współdziała z ministrem nauki i szkolnictwa wyższego oraz z innymi organami władzy i administracji publicznej w ustalaniu polityki edukacyjnej państwa. Składa się trzydziestu trzech członków. Jej kadencja trwa cztery lata i rozpoczyna się 1 stycznia 2010 roku. Ogólnopolskie zebrania wyborcze elektorów we wszystkich grupach odbędą się 26 listopada 2009 r., a pierwsze posiedzenie 7 stycznia 2010 r.

Profesor Oleg Zaikin członkiem IFAC

Polskie Towarzystwo Pomiarów, Automatyki i Robotyki 15 czerwca br. nominowało prof. dr hab. inż. Olega Zaikina z Wydziału Informatyki ZUT na 3-letnią kadencję na krajowego przedstawiciela w Komitecie Technicznym IFAC (International Federation of Automatic Control).

Na zdjęciu dziekan Wydziału Informatyki ZUT Antoni Wiliński wręcza akt nominacji profesorowi Zaikinowi.

Umówiliśmy się

Trudno powiedzieć dlaczego właśnie w czerwcu, ale tak się stało, że właśnie w tym miesiącu władze uczelni podpisały trzy znaczące porozumienia.

Umowa zawarta z Polską Żeglugą Morską z siedzibą w Szczecinie, nadspodziewanie dobrze radzącą sobie na trudnym rynku i w trudnych czasach, dotyczy dwóch spraw. Po pierwsze – będziemy wspólnie szkolić kadry morskie i lądowe. Aby zachęcić pracowników PŻM oraz innych zarządzanych przez nią spółek otrzymają oni rabat na świadczone przez uczelnię usługi edukacyjne.

Nie do przecenienia jest z kolei umowa dotycząca realizacji studenckich praktyk morskich. Nasi kadeci pływać będą na statkach z załogami rekrutowanymi przez Cyfadaco Shipmanagement Ltd. O ile nic nie stanie na przeszkodzie realizacji umowy, znajdą się na nich miejsca dla 20 studentów o specjalności elektrycznej i 20 studentów o specjalności siłownie okrętowe rocznie. Za swoją pracę studenci-kadeci otrzymają wynagrodzenie oraz będą ubezpieczeni.

Polska Żegluga Morska jest jednym z największych europejskich armatorów. Posiada ponad 70 statków i wciąż zakupuje nowe. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny zyskał więc solidnego partnera.

18 czerwca zawarliśmy umowę ramową o współpracy z Zakładami Chemicznymi Police SA. Umowa jest formalnym i regulującym bardziej szczegółowo, łącznie z wyznaczeniem kierunków na przyszłość, określeniem zasad współpracy, która trwa od wielu, wielu lat. Mówi się w niej jednak o nowych okolicznościach sprzyjających

zacieśnieniu współpracy, jak na przykład wdrażaniu przez zakłady nowej strategii implikującej wzmocnienie obszaru badawczo-rozwojowego oraz zapewnieniu rozwoju dydaktycznego, technologicznego i jakościowego.

Podobnie jak w umowie poprzedniej i tutaj jest mowa o praktykach studenckich i stażach absolwentów w zakładach, zaś znakiem nowych czasów jest położenie nacisku na współdziałanie przy sporządzaniu wniosków o dofinansowanie działalności badawczo-rozwojowej, w tym projektów celowych finansowanych z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej.

Współpraca polegać ma również na możliwości współfinansowania zakupu aparatury badawczej i instalacji doświadczalnych dla ZUT w związku z realizacją badań prowadzonych dla zakładów, proponowaniu zagadnień do rozwiązania w ramach tematów prac dyplomowych i w ramach kół naukowych, wykonywaniu na zlecenie ZCh Police badań technologicznych i prac badawczo-rozwojowych.

Kontynuację współpracy stanowi umowa podpisana pomiędzy Zachodniopomorskim Uniwersytetem Technologicznym a Mendelovou Zemedelskou a Lesnickou Univerzitou v Brne.

Współpraca polegać będzie na wymianie nauczycieli akademickich, pracowników naukowych i studentów, realizacji wspólnych projektów pedagogicznych, badawczych i rozwojowych oraz wymianie technologii. Obejmuje również organizację wspólnych seminariów, publikowanie zbiorowych publikacji naukowych oraz podreczników i poradników.

Uniwersytet w Brnie powstał w 1919 roku z dwoma wydziałami – Rolniczym i Leśnym. Obecnie wydziałów jest pięć, z najnowszym – Wydziałem Rozwoju Regionalnego i Studiów Międzynarodowych. Na Uniwersytecie studiuje 10 tysięcy 700 studentów. Choć w Czechach problemy z rekrutacją mają podobne, to jednak na nowy wydział zgłosiło się nadspodziewanie dużo chętnych i stąd zapewne wypowiedź dostojnego gościa: – *Ja se żadnej demografickéj krzywki nie boje.*

Uniwersytet zatrudnia 1070 pracowników w tym 450 nauczycieli akademickich, a jego największym problemem są pieniądze. Dotacja na studenta jest niewystarczająca, stąd konieczność szukania źródeł utrzymania w innych miejscach.

Podobieństw jest więcej.

Stanisław Heropolitański

Tylko jeden kierunek za darmo

Minister Barbara Kudrycka zapowiedziała nowelizację ustawy o szkolnictwie wyższym. Od roku akademickiego 2010/2011 studenci mieliby prawo do bezpłatnych dziennych studiów tylko na jednym kierunku.

W dokumencie „Założenia do nowelizacji ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki”, dostępnym na stronach ministerstwa, przedstawia potrzeby i cele uchwalenia zmian w ustawach.

Proponowane zmiany koncentrują się na trzech zagadnieniach:

- nowym modelu zarządzania szkolnictwem wyższym,
- nowym modelu kariery naukowej,
- zwiększeniu dostępności studiowania, szczególnie dla osób mniej zamożnych i zapewnieniu najbardziej uzdolnionym studentom lepszych warunków rozwoju.

Jak podaje ministerstwo, mimo czterokrotnego zwiększenia liczby studentów w okresie ostatnich kilkunastu lat relatywnie mało obywateli ma wyższe wykształcenie. Wynoszący 18 procent udział obywateli z wyższym wykształceniem w Polsce jest jednym z niższych wśród krajów UE. Jest to jedna z zasadniczych przeszkód transformacji polskiej gospodarki w nowoczesną gospodarkę opartą na wiedzy.

Sposobem zwiększenia dostępności do studiów wyższych będzie:

- wprowadzenie zasady, że studentowi spełniającemu warunki określone w ustawie i statucie uczelni przysługuje określony zakres usług edukacyjnych świadczonych w uczelniach publicznych na studiach stacjonarnych, odpowiadający pełnemu cyklowi wykształcenia magisterskiego;
- zakres tych usług będzie określany w postaci punktów przeliczeniowych ECTS, przyznawanych dla wszystkich rodzajów oraz cykli studiów:
  - ▶ 180 ECTS na studiach trwających 3 lata,
  - ▶ 210 ECTS na studiach trwających 3,5 roku,
  - ▶ 90 ECTS na studiach 3-semestralnych,
  - ▶ 120 ECTS na studiach 2-letnich,
  - ▶ 300 ECTS na studiach jednolitych 5-letnich,
  - ▶ 360 ECTS na studiach 6-letnich, powiększonych o 30 punktów ECTS;
- przyznanie najlepszym studentom danego kierunku, wyłanianym na podstawie list rankingowych, dodatkowej puli punktów odpowiedniej dla drugiego kierunku studiów, zgodnie ze wskazanym wyżej systemem. Utrzymanie zasady, iż nie więcej niż 10 procent studentów danego kierunku będzie mogło otrzymać dodatkowe punkty ECTS.

Rozszerzeniu dostępności do bezpłatnego kształcenia służyć będzie wprowadzenie zasady, że studentowi uczelni publicznej studiów stacjonarnych przysługuje prawo do bezpłatnego kształcenia w ramach limitu punktów przeliczeniowych ECTS. Student otrzyma określoną liczbę punktów (300 dla cyklu studiów 3+2 oraz jednolitych magisterskich pięcioletnich i 360 dla cyklu studiów sześcioletnich), w ramach których będzie mógł studiować bezpłatnie. Wprowadzenie tej regulacji będzie wymagało uruchomienia centralnego, ogólnopolskiego rejestru studentów, gdzie odnotowane będą przyznane punkty ECTS oraz ich wykorzystanie przez studentów. Rejestr zapewniłby monitorowanie systemu bezpłatnego kształcenia oraz wykorzystywania pomocy materialnej. Jeżeli student stwierdzi, że pomylił się w wyborze – na zmianę kierunku będzie miał tylko semestr.

Na jakie efekty liczy ministerstwo? Poza oszczędnościami dla budżetu ma zwiększyć się dostępność studiów w renomowanych publicznych uczelniach oraz ograniczyć darmowe multistudiowanie. Co o planach ministerstwa sądzi środowisko akademickie?

Konsultacje społeczne już się zakończyły. Projekt wkrótce trafi pod obrady Sejmu RP.

***

Mam doktorantkę, która skończyła jeden kierunek na AR – ekonomię, drugi na PS – zarządzanie i inżynieria produkcji (oba ukończyła już w ZUT). Umiejętnie łączy wiedzę z obu. W pracy doktorskiej planuje wykorzystać umiejętności dwóch kierunków. Na podstawie tego przypadku nie mogę uogólniać pozostałych. Jak wszędzie są i tacy, którzy walczą o „papiererek”, nie o wiedzę, ale myślę, że rynek takie podejście zweryfikuje. Inną sprawą jest odpłatność za studiowanie na drugim kierunku. Moim zdaniem, powinno być odpłatne.

profesor ZUT

***

Uważam, że czas, jaki przeznaczamy na studia, powinniśmy starać się wykorzystać najefektywniej – jednak po pierwsze, powinno się studiować „dla siebie”, a po drugie – postawić na jakość studiowania. Studiować „dla siebie”, to oznacza nie tylko uczenie się i zdawanie egzaminów na państwowe oceny, ale studiowanie przez poszukiwanie wiedzy spoza programów studiów podawanych w uczelni. Studiowanie indywidualnym programem, co przecież daje studiującemu ogromną szansę na zdobywanie wybranej dziedziny wiedzy w najlepszych ośrodkach akademickich w kraju, a teraz również za granicą (m.in. po to jest system ECTS). Wykorzystując Internet można przecież studiować w sposób nieograniczony, korzystając również z bibliotek, nie tylko uniwersyteckich, na całym świecie.

Jakość studiowania zależy głównie od studenta, tu wcale nie chodzi o bezmyślne „zakuwanie” i „zdanie”, ale o zrozumienie i zastosowanie swojej nowej wiedzy, łatwo weryfikować – bardzo dobra praca dyplomowa, a potem studia 3. stopnia. Przy takim racjonalnym podejściu nie ma czasu na studiowanie na dwóch albo trzech kierunkach, bo i po co? Chyba że chodzi o pieniądze za studiowanie na n-tym kierunku, wtedy mamy inny temat do rozmowy. Na pewno warto studiować prawdziwie, a nie po „lebkach” dla uzyskania papierowego potwierdzenia wyższego wykształcenia, dla lepszego CV i zwiększenia atrakcyjności własnej oferty dla przyszłego pracodawcy.

Osobiście jestem przeciwnikiem „geniuszy-spryciarzy” studiujących na kilku kierunkach na raz – są to ludzie nijacy, niezdecydowani, nigdy nie będą perfekcyjnymi specjalistami i nigdy nie będą potrafili postawić przed sobą jakiegось sprecyzowanego celu i do niego dążyć. Drugi kierunek można zrobić na licznych studiach podyplomowych, które wypełnią specyficzne, czasami zupełnie zaskakujące nasze zainteresowania bez konieczności bezmyślnego powtarzania przedmiotów podstawowych, bez straty czasu na „równanie” do osób studiujących już na określonym kierunku. Można również studiować na innym kierunku, za pomocą znanego na całym świecie, coraz doskonalszego systemu e-learningu – warto (!!!).

profesor ZUT

***

Kwestia ograniczenia studiowania na kilku kierunkach nieodpłatnie jest złożona. Jako osoba, która jednocześnie kończyła studia dzienne z ekonomii i wieczorowe z socjologii (odpłatne), uzyskując stypendialne średnie i zawsze zamykając sesję w pierwszym terminie, mogę odpowiedzialnie stwierdzić, że jest to skomplikowana sztuka, ale możliwa do wykonania. Zdarzało się mi podejmować trudne wybory i świadomie godzić się na uzyskiwanie słabszych ocen niż uważałbym za możliwe w sytuacji dysponowania dostatecznym czasem. Jestem zadowolony, że miałem możliwość studiowania na dwóch kierunkach jednocześnie, ale zdaje sobie sprawę, że mógłbym mieć wyższe oceny, studiując tylko jeden. Dodam, że oprócz wysokiej średniej, aby rozpocząć drugi, odpłatny kierunek studiów na Uniwersytecie Szczecińskim

musiałem uzyskać oficjalną zgodę dziekana, co uważałem wtedy za niesprawiedliwe ograniczenie. Jestem generalnie przeciwny odbieraniu prawa do studiowania dwóch kierunków jednocześnie.

Z drugiej strony spotkałem dobrych studentów rozpoczynających ponownie studia na tym samym kierunku, na nowej specjalności, by za pomocą przepisanych ocen z większości przedmiotów korzystać z dochodzących do kilkuset złotych stypendiów. Zarówno uczelnie (w związku z niżem demograficznym), jak i studenci są zainteresowani takim stanem. Z całą pewnością nie miałby on miejsca, gdyby absolwenci uzyskiwali po zakończeniu studiów dobrze płatną pracę.

Jeszcze innym aspektem jest jakość kształcenia, która powoduje, że studenci mają czas studiować dwa kierunki, to z kolei jest efektem redukcji godzin dydaktycznych i kierowania się minimum ministerialnym. Niskie wymagania i mała praktyczność kształcenia powodują, że studenci wolą poszerzać swoje formalne kompetencje. Częściowym rozwiązaniem mogłaby być większa elastyczność w kształtowaniu programów dydaktycznych i łączenie różnych specjalności, uzupełnione ograniczeniem świadczeń lub ostatecznie częściową odpłatnością za drugi kierunek studiów. Zdawać sobie trzeba sprawę, że jeszcze niedawno musiano zachęcać młodzież do studiowania, stąd m.in. wliczanie do wieku emerytalnego okresu studiów (mniej korzystne przy kapitałowym systemie emerytalnym). Myślę, że problem tkwi w zwykłej mizerności środków budżetowych, która już dotknęła programy studiów oraz jakość zajęć. Ciekawe, czym i jak w przyszłości będzie się zachęcać młodych ludzi do dłuższej nauki? Jak ma się to do idei procesu bolońskiego zakładającego mobilność i kształcenie ustawiczne?

dr Jerzy Bielec, Wydział Ekonomiczny

***

Za decyzją ministerstwa na pewno stoją słuszne przesłanki finansowe. Moim zdaniem, wystarczyłoby ograniczenie do dwóch kierunków bezpłatnych, dopiero trzeci byłby płatny. Natomiast dobrym posunięciem są kierunki dofinansowywane stypendiami z gwarantowanego funduszu ministerstwa. Pozwala to państwu reagować na potrzeby gospodarki i tam kierować absolwentów gdzie są najbardziej potrzebni – co zagwarantuje im pracę.

Stefan Berczyński, dziekan
Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki

***

Studiowanie na dwóch kierunkach jednocześnie ma sens tylko wtedy, kiedy nie odbywa się kosztem jakości kształcenia. Niestety, tak nie jest. Z punktu widzenia prowadzącego zajęcia, oceniam, że studenci podejmując drugi kierunek zakłócają tok studiów. Realizując jednocześnie dwa kierunki, nie robią tego dobrze.

prof. Antoni Morawski, senator,
Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej

***

Na początku chciałbym zastrzec, że problem studiowania na dwóch kierunkach jeszcze kilka lat temu dotyczył mnie osobiście. Studiowałem równoległe prawo i historię na Uniwersytecie Szczecińskim. Uwzględniając również te doświadczenia, wyrażam pogląd, że najnowsza propozycja minister Kudryckiej jest niesprawiedliwa i w dłuższej perspektywie szkodliwa dla naszego państwa.

Zastanawiałem się, czy powoływać się na słynne historyczne zdania w rodzaju „Takie będą Rzeczypospolite, jak ich młodzieży chowanie”, czy „Kto liczy na stulecia, ten wychowuje i kształci dzieci”. Wydaje się jednak, że z tych znanych powszechnie sformułowań przebija głęboka prawda: w obecnych czasach zapewnienie młodzieży możliwie najwyższego poziomu nauki stanowi jeden z najważniejszych obowiązków państwa. Można się zastanawiać nad sensownością dofinansowywania z publicznej kasy niektórych przedsięwzięć kulturalnych sensownością niektórych zadań publicznych, ale jedno nie budzi wątpliwości.

W obecnej sytuacji jakość kształcenia, jakość nauki polskiej w dużej mierze zależy od tego, jakie politycy wygospodarują środki na oświatę. Jak wszyscy wiemy, środki te są coraz mniejsze. Stąd też odbieranie młodym ludziom prawa do bezpłatnego studiowania na dwóch kierunkach uważam za niesłuszne. Przebywanie na dwóch wydziałach, na różnych wykładach, w moim przekonaniu, wzbogaca doświadczenie i ogólną świadomość studentów. Ponadto pozytywnie należy docenić ich inicjatywę: zamiast przeznaczenia czasu na zabawę w pubach, chcą więcej się uczyć. Stąd też byłbym za maksymalnym ułatwieniem „dwukierunkowcom” godzenia różnych obowiązków: naprawdę, bez biurokratycznych utrudnień mają oni i tak już dużo pracy. W tym kontekście zmuszanie ich do płacenia za chęć rozszerzania horyzontów, za podjętą dodatkową inicjatywę uważam właśnie za niesprawiedliwe względem ich pozytywnego zapału oraz szkodliwe dla państwa. Zduszenie pozytywnych chęci wiązać się będzie ze skutkiem w postaci biernego, niezbyt samodzielnie myślącego społeczeństwa. Tak jak wspomniałem „Takie będą Rzeczypospolite...”

Oczywiście, wśród „dwukierunkowców” znajdują się osoby, które właściwie same nie będą wiedziały czego chcą, i których celem nie tyle będzie poszerzenie horyzontów, ile zabyśnięcie przed znajomymi, chwilowy kaprys, słomiany zapał... Przykłady tych niesfornych jednostek pojawiają się w ustach zwolenników wprowadzania opłat za drugi kierunek. Nie sądzę jednak, by dobrą zasadą było równanie do najgorszych, zwłaszcza z punktu widzenia przepisów prawnych. Myślę ponadto, że jakby ktoś się bardzo uparł, taką niesforność można ustawowo ograniczać, wymagając jednocześnie konsekwencji i odpowiedzialności. Chociażby poprzez regulacje, zgodnie z którymi student będzie płacił za drugi kierunek, ale jedynie w wypadku i w momencie, gdy tego kierunku z przyczyn od siebie zależnych nie ukończy. W takiej sytuacji studenci dwa razy by się zastanowili, czy podejmują ciężar drugiego fakultetu, czy też nie. A przy okazji decyzji pozytywnej mieliby świadomość, że lekkomyślne wycofanie się z podjętej decyzji wiązać się będzie z odpowiedzialnością finansową.

Maciej J. Nowak, Wydział Ekonomiczny

***

Jestem zdecydowanie przeciwny studiowaniu na dwóch kierunkach jednocześnie. W praktyce wygląda to tak, że student taki nie uczestniczy we wszystkich wykładach i ćwiczeniach tłumacząc się, że w tym samym czasie musiał zaliczyć zajęcia w zupełnie innym miejscu.

wykładowca ZUT

***

Uważam, że studia na drugim kierunku powinny być bezpłatne tylko dla najlepszych studentów, dlatego pomysł wprowadzenia limitu 10-procentowego wydaje mi się dobry. Należy jednak precyzyjnie określić warunki bezpłatnego studiowania na drugim kierunku, aby nie było wypaczeń i kumoterstwa.

Z moich obserwacji i długoletniej pracy ze studentami wynika, że studiowanie, zwłaszcza na studiach stacjonarnych, coraz częściej sprowadza się do zaliczania kolejnych przedmiotów, co gorsza poprzez uczenie się na pamięć (na swoich przedmiotach tego nie toleruję). Autentycznych pasjonatów zdobywania wiedzy można zauważyć często wśród ludzi dojrzałych w wieku 50–60 lat, czasem już emerytów, studiujących w formie niestacjonarnej. Dlatego wydaje mi się, że możemy pozyskać takich studentów w ramach uniwersytetu otwartego.

prof. Elżbieta Skórska,
Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa

***

Należy stworzyć warunki dla osób, które mają chęci i zdolności do podjęcia nauki na kolejnym kierunku, lecz nie sądzę, aby wszystkie osoby studiujące na dwóch kierunkach podchodziły do nich z podobnym zaangażowaniem.

Dzisiejsze czasy wymagają ustawicznej modyfikacji umiejętności, a należy również zaznaczyć, że osoba może posiadać kilka zainteresowań więc dlaczego miałyby się jej ograniczać dostęp do poszerzenia swojej wiedzy i zdobycia konkretnego tytułu. Odnośnie odpłatności – czy bardziej szanujemy to, za co płacimy, czy też nie, uważam że to zależy wyłącznie od człowieka. Jedni sądzą, że skoro płacą to wiele rzeczy z tej racji im się należy.

Z jednej strony, odpłatny drugi kierunek zmusi do bardziej przemyślanych decyzji i ograniczy osoby z podejściem „jak się uda, to się uda, a jak nie to nie”. Z drugiej strony, obawiam się selekcji studentów z powodu pieniędzy a nie ich umiejętności – masz pieniądze, to studiujesz.

Sądzę, że studia nie powinny być odpłatne, ale też zdaje sobie sprawę, że zmiany są konieczne. Jeżeli odpłatności te doprowadzą do znacznej poprawy warunków studiowania, zaplecza dydaktycznego czy też funduszy stypendialnych, to można byłoby się zastanowić, ale trudno jest w to uwierzyć.

Maria Budzowska, tegoroczna absolwentka

***

Problem studiowania na kilku kierunkach jest bardzo trudny i trudno jest mi się wypowiedzieć na ten temat. Jest wielu studentów, którzy studiuje dwa pokrewne kierunki (np. u nas na wydziale ekonomii oraz zarządzanie), a wiele ocen zostaje im przepisanych i zalicza się tylko różnice programowe. Osobiście nie uważam, aby było to dobre rozwiązanie.

Student w tej sytuacji wcale się nie rozwija i dwa dyplomy nie oznaczają jego wysokich kwalifikacji. Jednakże jest też wielu, którzy studiuje dwa zupełnie różne kierunki i moim zdaniem są to bardzo mądre osoby. Wprowadzenie odpłatności za drugi kierunek ograniczy im możliwość rozwijania się. Jeżeli ktoś nie jest zamożny, a studiowanie jest dużym wydatkiem, to z pewnością nie będzie stać go na płacenie za drugi kierunek. Wówczas mimo uzdolnień i chęci nie będzie mógł się rozwijać. Z drugiej jednak strony, jeżeli student skupi się na jednym kierunku, to będzie lepszym specjalistą w jednej konkretnej dziedzinie.

Ania Nowik, tegoroczna absolwentka

***

Uważam, że studiowanie na drugim kierunku nie powinno być płatne. Osoby decydujące się na taką formę studiowania są zdolne, ambitne i często wywodzą się z rodzin mniej zamożnych. Priorytetem ich jest zdobywanie wiedzy. Studiowanie na dwóch kierunkach wiąże się nie tylko ze wzmożonym wysiłkiem umysłowym, ale również ze zwiększonymi kosztami związanymi z dojazdem na zajęcia odbywające się w różnych rejonach miasta (nieocenioną pomocą jest własny samochód). Student uczący się na dwóch kierunkach ma ograniczoną możliwość pracy zarobkowej, ponieważ ma mniej czasu wolnego. Wprowadzenie opłaty zamknęłoby drogę młodym i ambitnym ludziom do zdobywania wiedzy, która w przyszłości mogłaby zaprocentować rozwojem gospodarki kraju. Uważam również, że politycy powinni się zastanowić jak pomóc takim studentom i ich nagradzać, a nie stawiać na drodze przeszkody za to, że są zdolni i pracowici.

Maciej Romaniszyn, student kierunków elektronika i telekomunikacja oraz ekonomia

***

Obecna sytuacja na rynku pracy nastawiona jest na wszechstronność, dlatego wielu studentów decyduje się na podjęcie studiów na drugim kierunku. Studenci, którzy decydują się na studia stacjonarne na dwóch kierunkach jednocześnie, nie powinni być „karani” za swoją ambicję. Nielatwo jest studiować w systemie dziennym na dwóch kierunkach, kiedy w ciągu pięciu dni trzeba zmieścić wszystkie zajęcia. Inna sytuacja jest, kiedy student podejmuje drugi kierunek na studiach niestacjonarnych i poświęca na to weekendy. Dlatego pomysł minister Barbary Kudryckiej uważam za niesprawiedliwy. Rząd powinien starać się zatrzymać młodych ludzi w kraju i ułatwiać ich rozwój, a nie go hamować. Pomysły pani minister spowodują, że młodzi ambitni ludzie będą wyjeżdżać z Polski, aby studiować poza granicami Polski, a wśród nich będą niestety również doktoranci, gdyż i w tym temacie pani minister zapowiada nieziemskie rewolucje. Wielu z nas już żałuje, że podjęło studia III stopnia w Polsce. Szczególnie, kiedy osobiście możemy odczuć, jak ZUT traktuje doktorantów oraz jakie są nakłady finansowe na badania.

Beata Rosińska, doktorantka

Magiczne słowo „INNOWACJA”

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii (RCiTT) przy Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie obchodzi dziesięciolecie swojej działalności.

Co prawda RCiTT pod tą nazwą działa dopiero od grudnia 2007 roku, jednak swoją drogę ku innowacji rozpoczął już w 1999 r. pod szyldem Biura Programów Międzynarodowych.

Początkowo biuro zajmowało się programami edukacyjnymi oraz doradztwem z zakresu dofinansowania z Unii Europejskiej. Z czasem poszerzało zakres swojej działalności. Obecnie Regionalne Centrum zatrudnia 18 osób i składa się z trzech działów, jednak każdy specjalizuje się w innej sferze działalności, a wszystkie łączy jedno słowo „INNOWACYJNOŚĆ”.

Dział Transferu Technologii to przede wszystkim wsparcie dla przedsiębiorców, którzy chcą wprowadzać nowe, lepsze technologie do swoich firm, poszukują partnera biznesowego lub kontaktu z naukowcami. Pomaga w rozpowszechnianiu i promowaniu innowacyjnych przedsięwzięć oraz wspiera poprzez szkolenia i giełdy kooperacyjne rozwój przedsiębiorstw naszego regionu.

Klientami są firmy, które stawiają na rozwój oraz współpracę z naukowcami, a ta zapewnia działalność Regionalnego Punktu Kontaktowego. Regionalny Punkt Kontaktowy prowadzi doradztwo oraz organizuje szkolenia w dziedzinie projektów naukowych przeznaczonych na badania i rozwój, nowe technologie oraz wdrożenie innowacyjnych przedsięwzięć. Pomaga zarówno naukowcom, jak i przedsiębiorcom w przygotowaniu wniosku aplikacyjnego, a później w realizacji projektu.

Centrum stawia również na młodych, by mieli łatwiejszy dostęp do informacji i nie bali się zakładać własnych firm. Dzięki Akademickiemu Inkubatorowi Przedsiębiorczości, który prowadzi szkolenia oraz indywidualne doradztwo z zakresu kompleksowej wiedzy, wiele osób poznało tajniki zakładania i prowadzenia działalności gospodarczej. Głównym celem Inkubatora jest pomoc w prowadzeniu innowacyjnego przedsiębiorstwa typu spin-off.

Dzięki realizacji projektów finansowanych, w dużej mierze z Unii Europejskiej oraz Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, większość usług oferowanych przez Regionalne Centrum jest bezpłatnych.

Obecnie RCiTT może poszczycić się 10 przeprowadzonymi transferami technologii w różnych branżach oraz blisko 50 opiniami o innowacyjności, które są obowiązkowe dla przedsiębiorców przy aplikowaniu o środki unijne. Ponadto, już od kilku lat jest członkiem międzynarodowej sieci instytucji okołobiznesowych, pn. „Enterprise Europe Network”, której zadaniem jest wspieranie firm w przygotowaniu projektu: od oceny innowacyjności pomysłu i szukania źródeł finansowania, poprzez poszukiwanie partnerów i przygotowanie wniosku, aż po realizację projektu oraz jego rozliczenie. Od roku wspólnie z Polską Fundacją Przedsiębiorczości prowadzi projekt INNOSTART, przeznaczony dla studentów i młodych naukowców przygotowujących się do założenia własnej firmy.

Sukcesem okazała się wygrana projektu, w konkursie Komisji Europejskiej, na organizację po raz drugi Research's Night – Nocy Naukowców, którego pierwsza edycja zakończyła się ogromnym sukcesem i przyczyniła się do przybliżenia mieszkańcom Szczecina pracy naukowca.

Szeroka gama oferowanych przez nas usług konsoliduje różne środowiska. W centrum naukowiec znajdzie porozumienie z przedsiębiorcą, a student poszerzy swoją wiedzę o doświadczenia starszych kolegów. Łączy ich jedno – chęć rozwoju i poszukiwanie nowych rozwiązań, tak ważnych w świecie, w którym stawiamy na innowacyjność.

Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii mieści się w Szczecinie przy ul. Janosika 8 (dawny rektorat Akademii Rolniczej). Zapraszamy zainteresowanych do odwiedzenia strony internetowej www.innowacje.zut.edu.pl. Tam zamieszczone są informacje dotyczące organizowanych szkoleń i ofert stypendialnych, oraz istnieje baza technologiczna, w której znajdują się najnowsze technologie stworzone przez naukowców ZUT.

*Magdalena Ostrowska
Regionalne Centrum Innowacji
i Transferu Technologii*

...i studia ...i kasa

11 milionów złotych, najwięcej spośród wszystkich uczelni w regionie (12. co do wielkości dofinansowanie wśród wszystkich uczelni w kraju), otrzymają w formie stypendiów studenci Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, którzy podejmą w roku akademickim 2009/2010 studia na jednym z kierunków zamawianych:

- automatyka i robotyka,
- informatyka,
- inżynieria materiałowa,
- mechanika i budowa maszyn,
- mechatronika.

Łącznie około 300 najlepszych studentów może liczyć na stypendia przez 3 i pół roku w wysokości do 1000 złotych miesięcznie.

Jest to efekt pozytywnego rozpatrzenia przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego dwóch wniosków ZUT o przyznanie grantów.

W skali kraju sfinansowanych w ten sposób zostanie 59 projektów na 42 uczelniach.

Szczegółowe informacje
Dział ds. Nauczania
Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego
dzial.ksztalcenia@zut.edu.pl
tel. 091 433 99 76, 091 449 47 17

Monografia

Zastosowania odnawialnych źródeł energii

W Wydawnictwie Uczelnianym Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie ukazała się monografia „Zastosowania odnawialnych źródeł energii”, poświęcona problematyce wykorzystania niektórych wybranych odnawialnych źródeł energii. Liczy łącznie 318 stron tekstu bogato ilustrowanego rysunkami, schematami oraz tabelami i stanowi podsumowanie wieloletnich studiów oraz badań eksperymentalnych i teoretycznych prowadzonych w Katedrze Techniki Ciepłej na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT przez zespół w składzie: prof. Władysław Nowak, prof. Aleksander A. Stachel i dr Aleksandra Borsukiewicz-Gozdur.

Monografia została podzielona na siedem rozdziałów, w których przedstawiono najnowsze trendy i osiągnięcia w dziedzinie wykorzystania: energii geotermalnej (rozdział 1 – ciepłownię; rozdział 2 – elektrownie), energii geotermicznej (rozdział 3), energii słonecznej (rozdział 4), energii wiatru (rozdział 5), energii spadku wód w rzekach (rozdział 6) oraz energii biomasy w wybranych zastosowaniach (roz-

dział 7), przy czym w tym ostatnim przypadku problem zawężono do specyficznych przypadków wytwarzania energii elektrycznej.

Każdy z rozdziałów tematycznych zamyka obszerna bibliografia dotycząca omawianych problemów. Przedstawione w książce zagadnienia, oparte o najnowsze osiągnięcia światowe, zilustrowano przykładami obiegów wykorzystujących źródła odnawialne. Szczególnie dużo uwagi poświęcono osiągnięciom w zakresie wykorzystania źródeł odnawialnych w kraju w okresie ostatniej dekady.

W monografii omówiono nowoczesne rozwiązania techniczne układów wykorzystujących odnawialne źródła energii oraz problemy ich eksploatacji. Szczególną uwagę zwrócono na istniejące i możliwe do pozyskania w Polsce zasoby poszczególnych rodzajów energii (odnawialnej), a także na istniejące i aktualnie pracujące instalacje wykorzystujące OZE. Dla każdego z rozpatrywanych rodzajów energii odnawialnych podano i omówiono systemy pozyskiwania wraz z ich głównymi elementami składowymi. Przedstawiono także charakterystyki pracy, w tym charakterystyki ciepłno-przepływowe. Omówiono systemy wykorzystania pozyskiwanej energii oraz przeprowadzono ocenę możliwości współpracy niektórych systemów pozyskiwania i wykorzystania OZE. Przedstawiono niektóre rzeczywiste instalacje istniejące w kraju.

Prof. dr hab. inż. Jan Łach z Politechniki Radomskiej napisał w recenzji monografii: „Podjęta tematyka jest ważna i niezwykle aktualna. Postępujące zmiany klimatyczne oraz rosnące trudności, jakie napotyka pozyskiwanie surowców energetycznych, są źródłem troski o właściwy rozwój energetyki zarówno w skali globalnej, jak i lokalnej. Za jedną z podstawowych metod ograniczenia szkodliwego wpływu sektora energetycznego na środowisko naturalne oraz zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa energetycznego uważa się powszechnie rozwój energetyki opartej na tzw. odnawialnych źródłach energii. Sprawia to, że wykorzystanie odnawialnych źródeł energii należy do ważkich problemów współczesnej energetyki, a ich wykorzystanie systematycznie rośnie zarówno w świecie, jak i w kraju. Wymaga to wielorakich i wielokierunkowych działań, pokazujących realne możliwości techniczne wykorzystania OZE. Tym samym wiąże się to z odpowiednimi działaniami informacyjnymi i promocyjnymi, mającymi na celu przybliżenie problematyki technicznej OZE w sposób przystępny i obiektywny. Wydaje się, że publikacją wychodzącą naprzeciw takim potrzebom – jest niniejsza monografia.

Stanowi ona kompendium współczesnej wiedzy na temat rozwoju wykorzystania niektórych źródeł energii w kraju. Jest swego rodzaju encyklopedią dla studentów oraz projektantów i eksploatorów źródeł odnawialnych. Zarówno zakres tematyki, jak i nowoczesne jej ujęcie upoważniają do stwierdzenia, że praca powinna być rozpowszechniona nie tylko wśród studiujących zagadnienia źródeł odnawialnych, ale również wśród inżynierów zajmujących się projektowaniem i eksploatacją urządzeń związanych z energetyką źródeł odnawialnych. Monografia prof. W. Nowaka, prof. A. A. Stachela i dr A. Borsukiewicz-Gozdura nie ma swojego odpowiednika w polskiej literaturze naukowo-technicznej. Znajdzie ona z pewnością odbiorców wśród pracowników nauki i kadry inżynierskiej zakładów przemysłowych, działających w zakresie energetyki źródeł odnawialnych”.

Absolutorium na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa

5 czerwca 2009 roku na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa odbyło się absolutorium absolwentów trzech kierunków: rybactwa, towaroznawstwa i technologii żywności.

– Jest to bardzo ważny dzień nie tylko dla nas, koleżanki i koleżdy, ale także dla wielu zgromadzonych tu gości. Szekspir uważał, że „rzecz wielka” (a taką niewątpliwie jest życie ludzkie) składa się z sumy drobnych części. Kończymy kolejną część tej „sumy” – mówił Zbigniew Katka, starosta V roku kierunku towaroznawstwo żywności, w imieniu absolwentów wydziału.

5 lat wytężonej pracy, zdobywania wiedzy, wciąż nowe doświadczenia i coraz to nowe wyzwania, które podejmowaliśmy i z którymi staraliśmy się uporać – to kolejne składniki życiowej sumy każdego z nas. Nie tworzyliśmy ich sami. To Wy, Szanowni Profesorowie, nauczyciele akademicki, opiekunowie lat – pomogliście nam je wypracować, byliście wciąż przy nas, przekazywaliście nam swoją wiedzę, doświadczenie zarówno zawodowe, jak i życiowe. Nie zapominamy także o pracownikach dziekanatu, biblioteki, pracownikach technicznych oraz wszystkich, którzy przyczynili się do naszego sukcesu.

Kiedy 5 lat temu przekraczaliśmy progi uczelni, targały nami sprzeczne uczucia. Mieliśmy nadzieję, że ten początek samodzielnej, dorosłej życiowej ścieżki doprowadzi nas do zrealizowania planów zawodowych. Nie brakowało jednak chwil, w których pojawiało się wątplenie, lęk, a nawet przeświadczenie, że sytuacja nas przetrąca. Wówczas wielu z nas mogło podpisać się pod słowami poety: „Naprzód? Lecz dokąd? Gdzie droga”? Jednak dzięki Wam, Drodzy Profesorowie, udało się nam pokonać tę drogę i dzisiaj możemy za Janem Nepomucenem Kamińskim stwierdzić, że „Miło jest stanąć u brzegu”. (...)

Można by szukać wielkich słów, wspaniałych przenośni. Jednak najlepiej podziękujemy przyszłą pracą i postawą życiową. „Przeżyć twórczo, aktywnie każdy dzień – oto prawdziwa sztuka życia”. Ostatnie 5 lat, to przecież nie tylko okres żmudnej pracy, zmęczenia, zaliczeń, egzaminów, to również okres, w którym nawiązały się nowe przyjaźnie i każdy z nas znalazł swą pokrewną duszę. (...)

Na koniec przytoczę piękne słowa Phila Josepha: „Po każdym zakończonym dniu trzeba postawić kropkę, odwrócić kartę i zacząć od nowa”.

Dziś stawiamy kropkę, jednak nie po to, by zakończyć kolejny dzień, lecz po to, by zakończyć pewien etap w życiu. Odwracamy kartę, jednak nie po to, by zmagać się z trudami codzienności, lecz po to, by wkroczyć w nowy okres życia. Nie bójmy się nowych nieznanymi sytuacji, podejmujemy wyzwania, które pojawiać się będą w naszym życiu. Pamiętajmy o tym, że kto chce – może, kto próbuje – zdobywa. Ważne jest jednak, aby w tych poczynaniach zachować twarz, nie zatracić siebie, bo przecież w życiu chodzi o to, by wzrastać, a nie tylko piąć się w górę. A ponieważ życie to nieustająca walka, więc wszystkim życzę zwycięstwa w swoich zmaganiach, dużo wytrwałości, pogody na szczęście, sukcesów zarówno w życiu zawodowym, jak i osobistym.

Najlepsi absolwenci Politechniki Szczecińskiej wpisani do Złotej Księgi

Tradycją Politechniki Szczecińskiej było coroczne wyróżnianie najlepszych absolwentów wpisaniem ich nazwisk do Złotej Księgi. 10 czerwca br. po raz ostatni odbyła się uroczystość wręczenia przez rektora Włodzimierza Kiernożyckiego dyplomów oraz drobnych upominków najlepszym absolwentom byłej Politechniki Szczecińskiej za rok akademicki 2007/2008. W spotkaniu uczestniczyli również prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel oraz dziekani wydziałów: Informatyki, Elektrycznego, Technologii i Inżynierii Chemicznej oraz Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. W imieniu nagrodzonych głos zabrała mgr inż. Marta Gładysz, dziękując za docenienie starań, pracowitości i sumienności, umożliwiających zwiększenie szansy absolwentów na osiągnięcie sukcesów w życiu zawodowym.

Mamy nadzieję, że długoletni zwyczaj uwieczniania nazwisk najlepszych absolwentów na stronach Złotej Księgi będzie kontynuowany w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym i obejmie wszystkie wydziały naszej uczelni.

- ▶ Wydział Informatyki
  - mgr inż. Mateusz Piotr Markowski – średnia ocen 4,90
  - mgr inż. Marta Anna Gładysz – 4,89
  - mgr inż. Joanna Ewa Chodzyńska – 4,87
  - mgr inż. Robert Rychcicki – 4,84
  - inż. Artur Krynicki – 4,80
  - mgr inż. Magdalena Baran – 4,79
  - inż. Adam Bobak – 4,77
  - mgr inż. Marcin Makarski – 4,74
  - mgr inż. Kamil Piotr Stoma – 4,72
- ▶ Wydział Budownictwa i Architektury
  - mgr inż. Hanna Weber – 4,89
  - inż. Joanna Białk – 4,80
  - mgr inż. Iwona Adamkowska – 4,77
  - mgr inż. Agnieszka Geller – 4,73
- ▶ Wydział Elektryczny
  - mgr inż. Remigiusz Witek – 4,80
  - mgr inż. Jacek Grochowalski – 4,71

- ▶ Wydział Technologii i Inżynierii Chemicznej
  - mgr inż. Bożena Katarzyna Bittner – 4,78
- ▶ Wydział Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki
  - mgr inż. Renata Horn – 4,81

Zdjęcie Agnieszka Redlewska

Tort urodzinowy na Wydziale Informatyki

10-lecie Wydziału Informatyki było okazją do spotkania pracowników i studentów wydziału 28 maja 2009 r. w holu budynku WI przy ul. Żołnierskiej. Okolicznościowe przemówienie wygłosił m.in. prof. dr inż. Jerzy Sołdek, a tortem dzielił dziekan Antoni Wiliński.

Zdjęcie Zbigniew Szczęch, Arkadiusz Skrzypiński

Ważne dla pracowników naukowych i studentów!

SciFinder – nowa(stara) baza w Bibliotece Chemicznej

Od nowego roku w Bibliotece i Ośrodku Informacji Chemicznej ZUT dostępna jest baza o nazwie SciFinder. Jest to nowa platforma wyszukiwawcza bazy bibliograficznej Chemical Abstract (CA), którą biblioteka posiada od wielu lat.

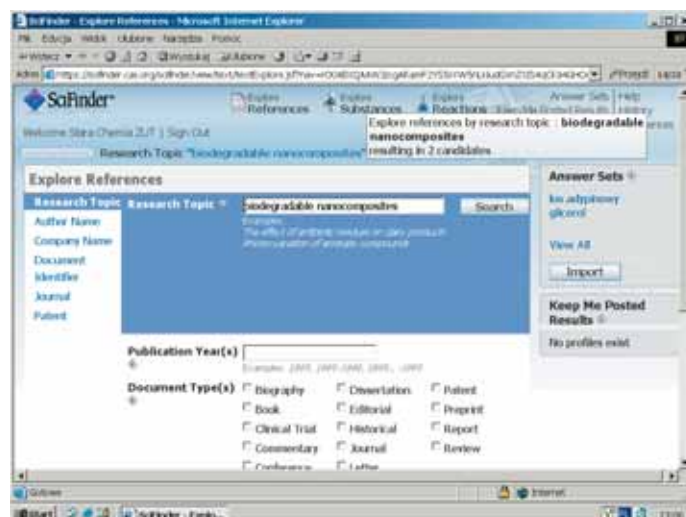
Dotychczas, zapewne ze względu na nazwę, CA kojarzona była z bazą użyteczną wyłącznie dla chemików. W rzeczywistości jest ona skierowana dla szerszego grona naukowców, o czym kilkakrotnie już przekonywano na łamach czasopisma PS „Inżynier”. Przypomnijmy, że poza chemią reprezentuje ona takie dziedziny wiedzy, jak: energetyka, fizyka, materiałoznawstwo, inżynieria materiałowa, geologia, górnictwo, medycyna, biologia, ochrona środowiska, rolnictwo oraz wiele innych zagadnień o uniwersalnym zastosowaniu.

CA, a tym samym SciFinder, zawiera streszczenia artykułów, opisów patentowych, sprawozdań konferencyjnych, dysertacji i książek. Znajdziemy tu streszczenia artykułów z ponad 10 tys. tytułów czasopism naukowych z całego świata, w tym także z Polski, oraz patentów z 57 krajów. Baza SciFinder jest codziennie aktualizowana, zawiera więcej niż 210 mln cytowań oraz 29 mln reakcji chemicznych. Pozwala w szybki sposób dokonać przeglądu prac naukowych z ostatniego wieku, ponieważ zawiera streszczenia publikacji, które ukazywały się od 1907 roku. Nowa platforma wyszukiwawcza CA zapewnia dostęp do pełnych tekstów wszystkich tytułów czasopism wydawanych przez American Chemical Society oraz wybranych tytułów innych wydawnictw i patentów.

W bazie występują trzy zasadnicze moduły wyszukiwawcze:

- tematyczny;
- struktury chemicznej;
- reakcji.

Wyniki wyszukiwania w bazie można zapisać na dysku, bądź przesłać na swoją pocztę elektroniczną.

Baza SciFinder, ze względu na rozległość tematyczną, powinna zainteresować studentów i pracowników naukowych wielu wydziałów naszej uczelni.

Biblioteka i Ośrodek Informacji Chemicznej posiada jeden dostęp komputerowy do tej bazy, dlatego osoby zainteresowane skorzystaniem z SciFindera proszone są o rezerwację terminu sesji pod nr tel. 091 449 45 33 lub 449 48 46, bądź osobiście ul. Pułaskiego 10 („stara chemia”) pok. 102 lub al. Piastów 42 („nowa chemia”) pok. 125.

*Anna Gryta
Biblioteka i Ośrodek Informacji Chemicznej ZUT*

Książka żyje tyle razy, ile razy została przeczytana

VI spotkanie na wystawie zagranicznych książek naukowych prezentowanych przez ABE Marketing Wydawnictwa Światowe odbyło się tradycyjnie w Bibliotece Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki w dniach 20–22 maja br. Firma ABE Marketing, reprezentowana przez Jerzego Pluskotę, wystawiła około 300 tytułów, wydanych w roku ubiegłym i bieżącym.

Otwarcia wystawy dokonali prorektor ds. nauki Ryszard Kaleńczuk, dyrektor Biblioteki Głównej ZUT Anna Grzelak oraz dziekan Wydziału IMiM Stefan Berczyński.

Wśród interesujących pozycji znalazły się m.in.: Encyclopedia of Reagents for Organic Synthesis 14 vol. (cena 15 566 zł), Hdbook of Plastics Joining (863 zł), LIGA and its applications (590 zł), Pumps nad Pumping ebook Collectio CD (1525 zł), Views on Fuzzy Set and Systems from Different Perspectives (689 zł).

Niestety, brak środków finansowych przyznawanych bibliotekom wydziałowym znacznie utrudnia powiększenie księgozbioru, i to mimo udzielonego przez wystawcę rabatu.

*Małgorzata Zygmunt
Biblioteka Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki*

Czy biblioteka może być „cool”?

Tegoroczne obchody Tygodnia Bibliotek przebiegały pod hasłem „Biblioteka to plus”. Tytuł niezbyt fortunny – plus dla kogo i czy koniecznie każda biblioteka?

Na pewno biblioteka może i powinna odgrywać pozytywną rolę w środowisku stanowiącym obszar jej działania. Wystawa została zorganizowana przez Bibliotekę i Ośrodek Informacji Chemicznej w holu Biblioteki Głównej ZUT przy ul. Pułaskiego 10.

Wystawę podzielono na dwie części – w pierwszej zaprezentowano biblioteki zagraniczne, w drugiej – polskie. Wybór najciekawszych budynków bibliotecznych nie był łatwy i pewnie można by znaleźć co najmniej drugie tyle tak samo interesujących. Nie koncentrowaliśmy się jedynie na bibliotekach uczelnianych, choć jeśli chodzi o Polskę, wydawało nam się sensowne przybliżyć głównie biblioteki i centra informacyjne wyższych uczelni. Wyrażenie cool w tytule wystawy może razić obrońców języka polskiego, ale użycie go było w pełni świadome – może nieco prowokacyjne. Zupełnie przypadkowo temat prezentacji zbiegł się z tematem kwietniowego biuletynu EBIB¹.

Projekt biblioteki Politechniki Szczecińskiej autorstwa studentów IV roku architektury PS: Anny Dziel, Euniki Góreckiej, Elżbiety Pawlak, Tomasza Popielewicz, styczeń 2007

Biblioteki rzadko znajdują się w programach i trasach naszych podróży. A szkoda, może się o tym przekonać każdy, kto miał okazję zerknąć na prezentowane fotografie.

Nie zamierzam szczegółowo omawiać zaprezentowanych rozwiązań przestrzeni bibliotecznych, chcę jedynie przedstawić kilka prawidłowości, jakie dotyczą tego typu inwestycji.

Myliliby się ten, kto twierdzi, że biblioteki stają się przeżytkami ubiegłego wieku. Nic podobnego. Biblioteki mają się nieźle, a najlepszym tego dowodem jest fakt, iż nie tylko odrestaurowuje i modernizuje się te już istniejące, ale buduje nowe – nie oszczędzając sił i środków, zatrudniając znakomitych architektów i wykonawców. Za zmianami w ich funkcjonowaniu idą natomiast zmiany w przestrzeni bibliotecznej, która staje się mniej sformalizowana, bardziej przyjazna i dostępna.

W projektowaniu nowych bibliotek, jak i adaptacji wnętrz bibliotecznych już istniejących, decydującym wyznacznikiem staje się użytkownik i jego komfort. Użytkownik zarówno przestrzeni, w której biblioteka funkcjonuje (miasto, kampus), jak i ten odwiedzający jej wnętrze. Przy czym można tu zaobserwować dwie wyraźne tendencje – z jednej strony dbałość o harmonię z otoczeniem

budynku – budynek staje się prawdziwą jego ozdobą i integralną częścią (widoczne jest to zwłaszcza w projektach skandynawskich) lub też odwrotnie, obiekt ma stanowić wyraźną dominantę w przestrzeni. Zawsze jednak, zgodnie z zaleceniami Harrego Faulkner-Browna², architekta i konsultanta zajmującego się projektowaniem i planowaniem budynków bibliotecznych, są to przestrzenie:

- elastyczne, otwarte z minimalną ilością ścian i stałych elementów, utrudniających zmiany w układzie i funkcji wnętrza;
- kompaktowe – maksymalnie ułatwiające ruch użytkowników, personelu i zbiorów, łatwiej uzyskać to w budynkach kubicznych;
- dostępne – z wejściami z różnych stron budynku, łatwym zrozumiałym planem bez dodatkowych kierunków;
- rozwojowe – dające możliwość dalszego rozwoju przy minimum zakłóceń;
- różnorodne – co pozwoli pogodzić potrzeby rozmaitych użytkowników i dostosować wnętrza do różnego rodzaju zbiorów;
- zorganizowane – z dbałością o niezakłócony ruch użytkowników, personelu i zbiorów;
- wygodne – pozwalające na efektywne i łatwe wykorzystanie, jak podkreśla autor, projekt biblioteki powinien być efektem współpracy bibliotekarzy i architektów, poprzedzonym wieloma wizytami w rozmaitych typach bibliotekach;
- zapewniać stałe warunki – w kwestii temperatury, wentylacji, oświetlenia, jest to niezbędne ze względu na komfort użytkowników, jak i zabezpieczenie zbiorów;
- bezpieczne – umożliwiające kontrolę zachowania użytkowników oraz zabezpieczenie przed kradzieżą zbiorów;
- ekonomiczne – pozwalające na minimalizację kosztów eksploatacji i funkcjonowania biblioteki.

Podobną listę wytycznych sporządził między innymi Andrew McDonald³. Jedno z kryteriów, które autor określa jako czynnik „oomph” bądź „wow” (‘oomph’ or ‘wow’ factor) – i jak sam mówi jest on trudny do zdefiniowania – a chodzi po prostu o pierwsze wrażenie, jakie odnosi się wchodząc do budynku. Warunkiem powstania projektu dobrej biblioteki jest ścisła współpraca architektów, bibliotekarzy, a także użytkowników, którzy w różny sposób mogą określać swe

² Faulkner-Brown H., *Some thoughts on the design of major library buildings* [online], Intelligent Library Buildings. Proceedings of the tenth seminar of the IFLA Section on Library Buildings and Equipment. The City Library of The Hague (Netherlands), Sunday 24 August 1997 to Friday 29 August 1997, edited by Marie-Françoise Bisbrouck and Marc Chauveinc [dostęp: 31.03.2009], Dostępny w Internecie: <http://www.ifla.org/V11/s20/rep/intlib1.pdf>.

³ McDonald A., *The ten commandments revisited: the qualities of good library space* [online], Liber Quarterly. The Journal of European Research Libraries, Vol. 16 (2006), No.2, [dostęp 31.03.2009], Dostępny w Internecie: http://liber.library.uu.nl/publish/articles/000160/article_content.htm.

¹ EBIB – Elektroniczna Biblioteka – platforma cyfrowa SBP. Biuletyn nr 3/2009(103 kwiecień), Dostęp w Internecie: <http://www.ebib.info/2009/103/>, ISSN: 1507-7187.

potrzeby. Doskonałym przykładem efektów takiej współpracy może być projekt biblioteki publicznej w Cardiff (Walia)⁴, gdzie w proces projektowania włączono załogę biblioteki (jej przedstawiciele odwiedzali biblioteki brytyjskie i holenderskie, wynotowując najciekawsze pomysły stosowane w przestrzeniach bibliotecznych) oraz użytkowników, których w badaniach pytano o to, czego w bibliotekach nie lubią. Okazało się między innymi, że zmorą czytelników są rzędy jednakowych stolików ustawionych na baczność przed surowo spoglądającą spod okularów bibliotekarką, gdzie przez niekiedy długie godziny skazani są na pracę w niewygodnej pozycji w sąsiedztwie innych osób. W projektach nowoczesnych bibliotek ich miejsce zajmują „dizajnerskie” meble, nadające czytelnikom klubowy charakter, zaciszne pokoje do pracy indywidualnej – to wszystko sprawia, że czytelnik ma ochotę przesiadywać w bibliotece godzinami. Kluczem jest tu wspomniana różnorodność, która pozwala każdemu użytkownikowi znaleźć optymalne warunki do pracy i zabawy, bez obawy o zakłócanie. Nowoczesna architektura sprawia, że biblioteczne wnętrza stają się mniej kosztowne, a użytkownik czuje się w nich swobodnie.

4 Manning J., *First look at new „green” librar* [online], BBC News [dostęp 31.03.2009], Dostępny w Internecie: <http://news.bbc.co.uk/1/hi/wales/7929177.stm>.

Biblioteki stają się prawdziwymi centrami – kampusu, dzielnicy, regionu. W skali uczelni wkomponowanie biblioteki w kompleksy budynków akademickich (w tym centrów konferencyjnych, kawiarenek itp.) sprawia, że stają się one tętniącym sercem uczelni. Jednocześnie widać narastającą tendencję do otwierania się bibliotek akademickich na społeczność lokalną. Daje to obopólne korzyści – dla uczelni w postaci funduszy dofinansowujących prace budowlane, płynące ze strony władz miasta czy województwa, zaś dla regionu w postaci szeroko dostępnych informacji dziedzinowych. Śmiało można powiedzieć, że nie ma rozwoju uczelni bez rozwoju biblioteki. W globalnych projektach rozbudowy wyższej uczelni, biblioteka staje się ważnym elementem układanki.

I wreszcie coś dla eurosceptyków. Przykłady wielu polskich uczelni dowodzą, że unijne fundusze, to nie jakieś mityczne złote runo, którego zdobycie graniczy z cudem, ale rzeczywiste środki, które można i warto pozyskiwać.

Przyjemnie popatrzeć, popodziwiać, pozazdrościć i mieć nadzieję, że w końcu także my doczekamy się nowoczesnej biblioteki.

Agnieszka Bajda

Biblioteka i Ośrodek Informacji Chemicznej ZUT

Dzień Technologii IBM

Wydział Informatyki ZUT zorganizował 17 czerwca Dzień Technologii IBM. Prezentacja rozwiązań i technologii IBM odbyła się w cięzarówce – IBM Systems Technology Truck, zaparkowanej przy Wydziale Informatyki ZUT przy ul. Żołnierskiej 49.

Odbyły się również wykłady, a przez cały dzień do dyspozycji byli specjaliści IBM, którzy odpowiadali na wszystkie pytania dotyczące zarówno technologii, jak i możliwości pracy i rozwoju w strukturach IBM.

Tydzień Bibliotek na WE

Pożeracze wiedzy w krzywym zwierciadle

Tradycją Biblioteki Wydziału Elektrycznego stało się aktywne włączenie do obchodów Tygodnia Bibliotek 8–15 maja 2009 r., który w tym roku odbywał się pod hasłem „Biblioteka to plus”. Jak co roku zorganizowano nabór na stanowisko „bibliotekarza tymczasowego”, który od lat cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem wśród studentów. Tegorocznymi bibliotekarzami, którzy z niespotykanym dotąd

młodymi kolegami – bibliotekarzami sprawiła nam ogromną przyjemność, za co serdecznie dziękujemy!

Chcąc podkreślić silny związek studentów z ich macierzystą biblioteką oraz nadać temu tematowi nieco żartobliwego tonu zorganizowano

zaangażowaniem pomagali w codziennych obowiązkach, zostali: Marcin Wojciechowski (IV rok WE) oraz Łukasz Stoś i Przemysław Wrześniński (I rok WE). Dyżury, na własne życzenie samych zainteresowanych, były wielogodzinne i wielodzienne. Praca z naszymi

wystawę fotograficzną pt.: „Pożeracze wiedzy w krzywym zwierciadle”. Wystawa prezentowała zebrane zdjęcia naszych Czytelników w różnych etapach życia studenckiego, m.in. przedstawiała unikalne metody radzenia sobie z opanowaniem zbyt obszernej wiedzy na kilka minut przed egzaminem. Jak co roku bibliotekarze Wydziału Elektrycznego rozdawali również własnoręcznie wykonane okolicznościowe zakładki do książek, które rozeszły się w tempie wręcz błyskawicznym! Próbuąc włączyć Czytelników jeszcze silniej w obchody święta postanowiono zorganizować konkurs na najciekawsze humorystyczne zdjęcie w scenarii bibliotecznym. Pomysł ten okazał się strzałem w dziesiątkę! Zainteresowanie konkursem przeszło oczekiwania. Inwencja twórcza studentów zaskoczyła swoją oryginalnością i niekonwencjonalnością. Po burzliwych naradach komisji wyłoniono zwycięzców, którymi zostali:

- I miejsce – Łukasz Stoś i Przemysław Wrześniński (I rok WE)
- II miejsce – Marcin Wojciechowski (IV rok WE) oraz ex aequo Hubert Majchrowski i Daniel Olędzki (II rok WE).

Dziękujemy wszystkim za udział w obchodach tego wyjątkowego święta, a dziekanowi Wydziału Elektrycznego Stefanowi Domkowi oraz prezesowi OS SEP Piotrowi Szymczakowi za okazaną pomoc!

Zwycięzcy konkursu fotograficznego – I rząd od lewej: Przemysław Wrześniński i Łukasz Stoś, II rząd od lewej: Hubert Majchrowski i Daniel Olędzki

Aurelia Kołodziej
Biblioteka Wydziału Elektrycznego

Konferencja Naukowo-Techniczna „Awarie Budowlane’2009”

XXIV Konferencja Naukowo-Techniczna „Awarie Budowlane” odbyła się w Międzyzdrojach w dniach 26–29 maja 2009 roku. Tematyką awarii i katastrof budowlanych od ponad 30 lat zajmowano się na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Szczecińskiej. W latach 1974–1993 zorganizowano 14 sympozjów dotyczących przyczyn awarii oraz sposobów im zapobiegania, a od 1994 r. odbyło się 9 konferencji naukowo-technicznych pod nazwą „Awarie Budowlane”, które zostały objęte honorowym patronatem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB.

Tegoroczne spotkanie, to już dziesiąta edycja tej konferencji a zarazem pierwsza, którą zorganizował Wydział Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Konferencję współorganizował Szczeciński Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, dlatego też w bieżącym roku została ona włączona w cykl obchodów jubileuszu 75-lecia PZITB. Współorganizatorami konferencji był Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa oraz Instytut Techniki Budowlanej w Warszawie.

Patronat nad konferencją objęło Ministerstwo Infrastruktury, reprezentowane przez ministra Olgierda Dziekońskiego – podsekretarza stanu w Ministerstwie Infrastruktury, Główny Urząd Nadzoru Budowlanego, reprezentowany przez ministra Roberta Dziwińskiego – głównego inspektora nadzoru budowlanego oraz wiceministra Pawła Ziemskiego, Polska Izba Inżynierów Budownictwa, wojewoda i marszałek województwa zachodniopomorskiego, reprezentowany przez wice-marszałka Wojciecha Drożdża oraz prezydent miasta Szczecina.

Otwarcia konferencji, które odbyło się tradycyjnie w Międzynarodowym Domu Kultury w Międzyzdrojach, dokonała przewodnicząca Komitetu Organizacyjnego dr inż. Maria Kaszyńska, następnie głos zabrali zasiadający w prezydium przedstawiciele współorganizatorów konferencji: prof. Wojciech Radomski – przewodniczący KILiW PAN i wiceprzewodniczący Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, prof. Andrzej Ajdukiewicz – przewodniczący KN PZITB, Wiktor Piwkowski – przewodniczący PZITB, Marek Kaproń – dyrektor ITB w Warszawie, prof. Kazimierz Flaga – przewodniczący Komitetu Naukowego Konferencji oraz Włodzimierz Kiernożycki – rektor Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

Na konferencji przedstawiono 12 referatów problemowych, zamówionych przez organizatorów u wybitnych profesorów z kraju i zagranicy, 97 referatów zgłoszonych przez uczestników i zakwalifikowanych przez Komitet Naukowy Konferencji oraz 3 referaty sponsorowane i 10 prezentacji promocyjnych firm.

W sesji plenarnej przedstawiono 5 referatów problemowych. Pierwszy referat przedstawił minister Robert Dziwiński, główny inspektor nadzoru budowlanego, który nawiązując do tragicznego pożaru w Kamieniu Pomorskim przedstawił ocenę stanu technicznego hoteli socjalnych w Polsce. Referat dotyczący nowoczesnego

zarządzania projektem budowlanym zaprezentował prof. Piotr Moncarz z USA, a doc. Stanisław M. Wierzbicki omówił nową formułę przepisów techniczno-budowlanych dla budynków. Były prezydent FIB prof. Joost Walraven z Delft University przedstawił bardzo interesującą prezentację pod prowokacyjnym tytułem *Why structures fail?* (Dlaczego konstrukcje ulegają awariom?). Na zakończenie sesji Andrzej Gałkiewicz z wojewódzkiego Inspektoratu Nadzoru Budowlanego w Szczecinie przedstawił materiały dotyczące tragicznego pożaru hotelu socjalnego w Kamieniu Pomorskim.

Następnie odbyło się jedenaście sesji tematycznych, rozpoczynających się referatem zamawianym, a następnie prezentowane były

referaty zgłoszone przez uczestników i zakwalifikowane przez Komitet Naukowy Konferencji. Na konferencję zgłoszono 122 referaty, z których na posiedzeniu w Szczecinie w dniach 4–5 lutego 2009 r. zakwalifikowano do druku 97.

W dwóch sesjach dotyczących geotechnicznych przyczyn awarii prezentowane były dwa referaty problemowe. Jeden pt. *Podłoże gruntowe a awaria budowlana* wygłosił prof. Zbigniew Młynarek, a drugi pt. *Zagrożenia i zabezpieczenia słupów elektroenergetycznych linii przesyłowych w warunkach deformacji podłoża* zaprezentowali prof. Andrzej Ajdukiewicz i dr inż. Leszek Szojda. Na zakończenie pierwszego dnia obrad odbyła się sesja specjalna z okazji jubileuszu 80-lecia „Przeglądu Budowlanego” zakończona bankietem jubileuszowym, sponsorowanym przez firmę PERI Polska, podczas którego wystąpił szczeciński zespół Swing Lovers i Jolanta Szczepaniak, a wielki tort jubileuszowy ufundował „Przegląd Budowlany”.

Drugi dzień obrad rozpoczęła sesja „Mosty, Drogi, Koleje”, w której referat dotyczący przyczyn wykołowania pociągów wygłosił prof. Henryk Bałuch z Wojskowej Akademii Technicznej, a referat dotyczący uszkodzeń, awarii i katastrof mostów kolejowych prof. Jan Bień z Politechniki Wrocławskiej. Tematyka prezentowana w obu referatach pojawiła się na konferencji po raz pierwszy i została przyjęta z bardzo dużym zainteresowaniem przez uczestników. Kolejne dwie sesje dotyczyły materiałowych aspektów awarii, uszkodzeń i napraw. Referat problemowy pt. *Wpływ wyrobów na bezpieczeństwo obiektów budowlanych* wygłosiła Elżbieta Janiszewska-Kuropatwa, dyrektor departamentu w Głównym Urzędzie Nadzoru Budowlanego. Następnie dyskutowano 14 referatów, które dotyczyły generalnie jakości betonu i wpływu środowiska na trwałość konstrukcji. Na zakończenie sesji materiałowych bardzo interesujący referat na temat efektywności sprężania taśmami kompozytowymi NEOXE wygłosił przedstawiciel firmy MEGACHEMIE, generalnego sponsora konferencji.

Wieczorną część programu konferencji wypełnił wyjazd do Szczecina. Część osób przyłączyła się do Szczecina wodolotami, pozostali dotarli autokarami.

Wystąpienie ministra Olgierda Dziekońskiego na otwarcie konferencji

Komitet Naukowy Konferencji wraz z marszałkiem województwa zachodniopomorskiego Władysławem Husejko i wicewojewodą Andrzejem Chmielewskim

Otwarcie konferencji (od lewej): Wiktor Piwkowski, Włodzimierz Kiernożycki, Kazimierz Flaga, Maria Kaszyńska, Wojciech Radomski, Andrzej Ajdukiewicz

Życzenia dla jubilatów składa rektor ZUT Włodzimierz Kiernożycki

Biuro konferencji

Drużyna Awaryjna

Doktorzy Stefan Nowaczyk i Maciej Płotkowiak zaprosili uczestników na krótki spacer po Szczecinie, przedstawiając historię Wałów Chrobrego, kościoła św. Jana, w którym znajduje się wieża dachowa z XIV wieku, katedry św. Jakuba, gdzie uczestnicy wysłuchali króciutkiego koncertu organowego i mogli podziwiać panoramę Szczecina z wieży, którą projektowali obaj „przewodnicy”, oraz Zamku Książąt Pomorskich. Na dziedzińcu zamkowym odbył się koncert Chóru Akademickiego Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego im. profesora Jana Szyrockiego, który już wielokrotnie swymi występami ubarwiał konferencję. 50-osobowy chór, 60-osobowa Baltic Neopolis Orkiestra oraz soliści Bożena Harasimowicz, Piotr Łykowski i Adam Kuliś pod batutą Szymona Wyrzykowskiego brawurowo wykonali kantatę Carla Orffa „Carmina Burana”. Koncert dofinansowany był przez ZUT, firmę CALBUD i BMW-Bońkowscy. Po koncercie, w salach Zamku Książąt Pomorskich odbył się bankiet sponsorowany przez firmę MEGACHEMIE.

Trzeci dzień obrad rozpoczął się sesją „Diagnostyka w ocenie bezpieczeństwa konstrukcji”, w której referat problemowy pt. „Stany graniczne: nośność czy użyteczność?” wygłosił prof. Andrzej S. Nowak z USA. Następne dwie sesje to Budownictwo Ogólne, w których przedstawiono 17 referatów. Referat problemowy pt. „Wybrane problemy dotyczące zabezpieczeń przeciwwilgociowych ścian w istniejących obiektach murowanych” wygłosił prof. Jerzy Hoła z Politechniki Wrocławskiej.

Wieczorem odbyło się uroczyste, otwarte posiedzenie Sekcji Konstrukcji Betonowych KILiW PAN poświęcone jubileuszowi 70-lecia urodzin sześciu wybitnych polskich profesorów „żelbetników”: Andrzeja Ajdukiewicza, Andrzeja Cholewickiego, Kazimierza Flagi, Stanisława Majewskiego, Leonarda Runkiewicza i Witolda Wołowickiego. Zbiorną laudację dla dostojnych jubilatów z wielką swadą wygłosił przewodniczący KILiW PAN prof. Wojciech Radomski. Po posiedzeniu wszystkich zaproszono na tradycyjny Bankiet Awaryjny, sponsorowany przez firmę SOPRO Polska.

W ostatnim, czwartym dniu obrad odbyły się trzy sesje. Sesja „Konstrukcje Żelbetowe” rozpoczęła się referatem problemowym pt. *Analiza obliczeniowa w ocenie stanu awaryjnego konstrukcji żelbetowych*,

wyłożonym przez prof. Włodzimierza Staropolskiego z Politechniki Śląskiej, a w sesji „Konstrukcje Stalowe” wygłoszono referat problemowy pt. *Aspekty budowlane katastrofy energetycznej w rejonie szczecińskim*, przygotowany przez doktorów Teresę i Wiesława Paczkowskich z ZUT, omawiający bardzo szczegółowo katastrofę jaka wydarzyła się w województwie zachodniopomorskim w kwietniu 2008 r.

Obrady zamknęła dr inż. Maria Kaszyńska, składając podziękowanie wszystkim uczestniczącym w przygotowaniu konferencji, autorom referatów, Komitetowi Naukowemu, instytucjom patronującym i sponsorom konferencji.

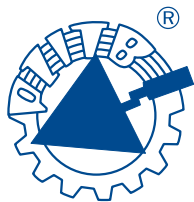
Wszystkie referaty zostały wydane w księdze konferencyjnej, w jednym liczącym 968 stron tomie + CD, z podziałem na referaty problemowe, zamawiane przez organizatorów (12 referatów), referaty zgłoszone przez uczestników i zakwalifikowane przez Komitet Naukowy Konferencji (97 referatów z podziałem na siedem grup tematycznych) oraz trzy referaty sponsorowane. Z okazji konferencji został wydany specjalny majowy numer miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”, którego okładka reklamowała ZUT. Konferencja cieszyła się bardzo dużym zainteresowaniem prasy ogólnopolskiej. Patronat medialny nad konferencją objęły czasopisma: „Inżynieria i Budownictwo”, „Builder”, „Nowoczesne Budownictwo Inżynieryjne”, „Przegląd Budowlany”, „Inżynier Budownictwa”, „Magazyn Autostrady i Nowoczesne Hale”.

W konferencji udział wzięło 487 uczestników – reprezentujących wyższe uczelnie i instytuty naukowe, firmy consultingowe i wykonawstwo, nadzór budowlany, urzędy i administrację, biura projektowe i wydawnictwa. Z zagranicy przybyło 20 osób, między innymi z USA – 9 osób, Japonii – 3, Czech – 4 oraz po jednej osobie z Kanady, Holandii, Ukrainy i Niemiec. Uczestnicy konferencji, także ci z zagranicy, podkreślali trafność wyboru formuły konferencji i obszerność podejmowanej problematyki, a także wyjątkowy i niepowtarzalny w świecie charakter konferencji „Awarie Budowlane”.

Konferencja była doskonałą promocją naszego środowiska naukowego i regionu nie tylko w kraju, ale i zagranicą, czego wyrazem są listy gratulacyjne i podziękowania, jakie napłynęły do organizatorów już po konferencji.

Koncert Chóru ZUT im. Jana Szyrockiego na dziedzińcu zamkowym

Jubileuszowy rok PZITB

Rok 2009 jest rokiem jubileuszu 75-lecia istnienia Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa. Szczeciński Oddział PZITB uroczystości jubileuszowe rozpoczął już w listopadzie 2008 r., kiedy to w ramach XXXIX Szczecińskich Dni Techniki NOT odbyły się „Zachodniopomorskie Dni Budowlanych”, których głównymi organizatorami były oddziały szczecińskie PZITB i PZITS – obchodzące jubileusze 60-lecia istnienia. Współorganizatorami dni był Wydział Budownictwa i Architektury PS oraz wszystkie stowarzyszenia techniczne działające w Szczecinie: SARP, KBPIG, ZMPR, SITK, SGP, SEP, SITMP, SAPS, a także ZOIA i ZOIB. Poranna Masza Święta w intencji budowlanych odprawiona w katedrze św. Jakuba w Szczecinie z towarzyszeniem nowych, pięknie brzmiących organów, rozpoczęła te szczególne uroczystości. Auditorium Wydziału Budownictwa i Architektury PS wypełniło się gośćmi, władzami miasta, uczelni oraz przedstawicielami wszystkich stowarzyszeń – rozpoczęła się sesja okolicznościowa, którą otworzył prezes Zarządu FSNT NOT prof. Antoni Warzecha, a prowadziła ją przewodnicząca Zarządu PZITB dr inż. Maria Kaszyńska wraz z prof. Władysławem Szaflikiem, przewodniczącym PZITS.

Sala obrad, na pierwszym planie od prawej: dziekan WBiA dr ha. Halina Garbalińska, rektor ZUT Włodzimierz Kiernożycki, prof. Zygmunt Meyer, prof. Wojciech Radomski, przewodniczący KLIW PAN, Elżbieta Janiszewska-Kuropatwa, dyrektor departamentu GUNB

Dr inż. Teresa Paczkowska, wiceprzewodnicząca Oddziału PZITB, bardzo interesująco przedstawiła historię powstania PZITB od zarania, tj. od 1800 roku, kiedy to dzięki działaniom Stanisława Staszica powstało „Towarzystwo Przyjaciół Nauk” i po wielu zawirowaniach historii, 14–15 czerwca 1948 r. utworzono PZITB z siedzibą w Warszawie. Przypomniała, że jesienią 1948 powstał Szczeciński Oddział PZITB w Szczecinie, a pierwszym przewodniczącym Zarządu Oddziału był Henryk Wagner. Bardzo interesujący artykuł o historii i teraźniejszości Szczecińskiego Oddziału PZITB autorstwa dr inż. Teresy Paczkowskiej zamieszczony jest w numerze majowym ogólnopolskiego miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”. Głównymi kierunkami obecnej działalności Oddziału są: integracja środowiska inżynierów i techników budownictwa oraz studentów WBiA, wymiana doświadczeń zawodowych, wdrażanie i promowanie nowych myśli i technologii, a także współpraca z ZOIB, NOT i władzami miasta i województwa.

Działalność Oddziału PZITS krótko przedstawił przewodniczący prof. Władysław Szaflik.

Podziękowania i gratulacje z okazji jubileuszy, a także życzenia dalszej twórczej pracy całemu środowisku budowlanców złożyli: Wiktor Piwkowski, przewodniczący ZG PZITB, Jan Krawczuk, wicemarszałek województwa zachodniopomorskiego, wicewojewoda Andrzej Chmielewski oraz prof. dr hab. inż. Włodzimierz Kiernożycki.

W uznaniu za wieloletnią działalność społeczną działacze stowarzyszeń zostali odznaczeni odznakami honorowymi Gryfa Zachodniopomorskiego: Maria Kaszyńska i Antoni Grodzki złotą odznaką a Irena Żywusko, Stefan Nowaczyk i Maciej Płotkowiak odznaką srebrną.

Wicemarszałek Jan Krawczuk wręcza Zachodniopomorskie Gryfy odznaczonym

Sesję okolicznościową zakończył przyjęty z dużym aplauzem wykład prof. dr hab. inż. Wojciecha Radomskiego, przewodniczącego Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN pt. „Mostowe i tunelowe przeprawy międzykontynentalne”. Po koktajlowej przerwie rozpoczęła się sesja naukowa pt. „Budujemy Metropolię Szczecińską”, podczas której wygłoszono następujące referaty: wiceprezydent Szczecina Krzysztof Nowak – „Strategia rozwoju Szczecina”, dr inż. Tomasz Rudnicki – „Rozwój dróg państwowych i ekspresowych w regionie”, prof. Zbigniew Paszkowski – „Nowe centrum miasta Szczecina”, dr inż. Stefan Nowaczyk i dr inż. arch. Maciej Płotkowiak – „Odbudowa wieży Katedry pw. św. Jakuba Apostoła”, mgr inż. Witold Buczyński – „Przez Szczecin do Skandynawii”, dr Maciej Kowalewski – „Rozwój współczesnej metropolii”, mgr inż. Elżbieta Ostatek – „Inwestycje strukturalne Szczecina chrońią Odrę i Bałtyk” oraz mgr inż. Irena Żywusko – „System certyfikacji energetycznej w budownictwie – cele, spodziewane efekty, zasady i regulacje prawne”. Treść referatów opublikowano w wydanym dzięki budowlanym sponsorom okolicznościowym Biuletynie, którego okładkę, projekt zaproszeń i reklamujący uroczystości afisz z widokiem odbudowanej wieży Katedry projektowała architekt Anna Domżańska.

Ten pełen wspomnień i planów na przyszłość dzień zakończył się wysłuchaniem koncertu Chóru Akademickiego Politechniki Szczecińskiej im. prof. Jana Szyrockiego pod dyrekcją Szymona Wyrzykowski w Kościele Seminarialnym AWSW w Szczecinie, a kulminacją jubileuszu był Wielki Bal Budowlanych na Zamku Książąt Pomorskich w Szczecinie. Bal na 100 par otworzył starym zwyczajem, przepoławiając cegłę, przewodniczący Komisji Budownictwa Północnej Izby Gospodarczej Wojciech Ciurus, a następnie „poloneza czas było zacząć”. W ostrej walce prezesów firm budowlanych o tytuł najlepszej firmy w Szczecinie zwyciężyli prezesi: Sławomir Żółtowski z PB „Jedynka” oraz Marcin Konarzewski z „ENERGOPOL-SZCZECIN SA”.

W cykl obchodów jubileuszowych włączona została również XXIV Konferencja Naukowo-Techniczna „Awaryje Budowlane”, która odbyła się w maju w Międzyzdrojach, a zakończył jubileusz uroczysta sesja i bal budowlanych, które planowane są na październik 2009.

W uroczystościach udział brała, trochę przyczyniła się do organizacji i opisała

*Danuta Mickiewicz,
Zarząd Oddziału PZITB*

Międzynarodowa konferencja EDEN 2009 w Gdańsku

Międzynarodowe Stowarzyszenie EDEN (European Distance and e-learning Network) zorganizowało swoją doroczną konferencję w Gdańsku. EDEN to jedno z największych na świecie i dominujące w Europie stowarzyszenie e-learningu i nauczania na odległość. Liczy ponad 1000 członków indywidualnych oraz 200 członków instytucjonalnych z 50 krajów, głównie europejskich, ale i pozaeuropejskich w tym Chin, Indii, Południowej Afryki, Izraela, Gruzji, Rosji, Ukrainy, USA, Australii, Korei, Wietnamu, Argentyny, Brazylii oraz Meksyku. Stowarzyszenie jest platformą wymiany poglądów, koncepcji i doświadczeń w zakresie edukacji na odległość przy wykorzystaniu Internetu. Inicjuje również i stymuluje partnerskie projekty europejskie dla szkół średnich, licencjackich i uczelni akademickich na całym świecie.

Najbardziej znaną na świecie konferencją stowarzyszenia jest EDEN Annual Conference, która gromadzi zazwyczaj ponad 550 uczestników z całego świata. Dotychczas odbyło się 15 corocznych konferencji, pierwsza w Krakowie, a następne m.in. w Berlinie, Bolonii, Sztokholmie, Barcelonie, Wiedniu i Neapolu; EDEN 2008 odbył się w czerwcu w Lizbonie.

Miasto Gdańsk wraz z Uniwersytetem Gdańskim w dniach 9–13 czerwca 2009 roku zorganizowało konferencję EDEN 2009 w przepięknej Filharmonii Bałtyckiej znajdującej się nad Motławą na wyspie Ołowianka.

Obrady plenarne prowadzono w nowoczesnej i doskonałej akustycznie sali koncertowej, w kilku salach (jazzu, dębowej, zielonej, prasowej) odbywały się tematyczne sesje równoległe, a spotkaniom przyświecało hasło – What did you invent for tomorrow?

Prof. Krzysztof Zanussi i prof. Juliusz C. Chojnacki rozmawiali o Festiwalu Karuzela coolury, który odbędzie się 17–21 lipca 2009 r. w Świnoujściu i niemieckich kurortach cesarskich, m.in. z udziałem słynnego reżysera, a także prof. Władysława Bartoszewskiego oraz ludzi kultury z Euroregionu Pomerania

Tematyka tegorocznej konferencji dotyczyła związków innowacji i edukacji:

- Jak pobudzać innowacyjność przy olbrzymiej różnorodności?
- Jak można by mierzyć innowacyjność i kreatywność systemów nauczania?

- Jak oceniać efekty edukacyjne, wychodząc poza cele tradycyjnego kształcenia?
- Jak mierzyć wkład w prace grupowe?
- Jak korzystać z technologii, aby tworzyć nową wartość nauczania?
- Co jest siłą napędową innowacyjności i konkurencyjności w nauczaniu?

Olbrzymie zainteresowanie uczestników z całego świata wzbudził referat znanego reżysera i producenta filmowego prof. Krzysztofa Zanussiego.

Zachodniopomorski Uniwersytet Techniczny w Szczecinie reprezentował prof. zw. dr hab. Juliusz C. Chojnacki, który przedstawił referat (materiał współautorski z dr. inż. Krzysztofem Pacewiczem) pt. „Multidisciplinary program e-learning of agriculture in Poland. Characteristic of method and kind of tests”. Referat wzbudził nie tylko zainteresowanie, ale i żarliwą dyskusję w trakcie obrad równoległych z przedstawicielami Węgier, Szwecji, Danii, Ukrainy i Rosji.

Obrady w przepięknej Filharmonii Bałtyckiej i zachwycająca sceneria starego Gdańska, przy perfekcyjnej organizacji i interesujących tematach, zrobiły duże wrażenie na wszystkich uczestnikach, którzy już czekają na następne obrady EDEN w Walencji, w czerwcu 2010 r.

Żuraw Gdański nad Motławą i „SOŁDEK”, pierwszy polski statek zbudowany w polskim Szczecinie po wojnie (teraz eksponat w Muzeum Morskim w Gdańsku)

Międzynarodowa konferencja naukowa Szczecin – Sztokholm – Helsinki

„Zrównoważony rozwój lokalny – Instrumenty wsparcia”, to tytuł kolejnej międzynarodowej konferencji naukowej, której organizatorami były: Katedra Doradztwa w Agrobiznesie oraz Katedra Prawa i Gospodarki Nieruchomościami Wydziału Ekonomicznego ZUT w Szczecinie oraz Stowarzyszenie Naukowe Instytut Gospodarki i Rynku. Konferencję, która odbyła się w dniach 15–20 maja br., połączono z wyjazdem studyjnym (promem) do Szwecji (m.in. uczestnicy konferencji zwiedzili Sztokholm i Uppsalę) oraz Finlandii.

dopłat bezpośrednich w Polsce. Wśród prelegentów na konferencji znalazł się również prof. Matej Polak z Uniwersytetu Ekonomicznego w Bratysławie, zajmujący się ekonomicznymi i środowiskowymi aspektami produkcji energii ze źródeł odnawialnych.

Na podstawie zgłoszonych na konferencję artykułów przygotowano czterotomową monografię, w której podjęto zagadnienia związane z ideą zrównoważonego rozwoju.

Maciej J. Nowak
Wydział Ekonomiczny

Obrady prowadzili prof. dr hab. Bogdan Wawrzyniak z Katedry Doradztwa i Ekonomiki Rolnictwa Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy oraz prof. dr hab. Teodor Skotarczak z Katedry Prawa i Gospodarki Nieruchomościami Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Głównym organizatorem konferencji był prof. dr hab. Antoni Mickiewicz z Katedry Doradztwa w Agrobiznesie ZUT. W toku konferencji wygłoszono wiele ważnych tematów. Prof. dr hab. Waldemar Czernasty z Katedry Makroekonomii i Gospodarki Żywnościowej z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu zajął się wykorzystaniem funduszy unijnych przez MŚP na obszarach wiejskich w Wielkopolsce. Prof. dr hab. Ludosław Drelichowski z Uniwersytetu Technologiczno-Przyrodniczego w Bydgoszczy przedstawił koncepcję zastosowania idei zrównoważonego rozwoju poprzez zarządzanie wiedzą w warunkach występowania zjawiska kryzysu finansowego gospodarki. Profesorowie Włodzimierz Kaczocho i Jan Sikora z Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu zajęli się kulturowymi aspektami rozwoju wsi w kontekście projektowania rozwoju obszarów wiejskich w świetle badań socjologicznych. Dr Łukasz Popławski z Katedry Ekonomii Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie zajął się problematyką finansowania ochrony środowiska przez fundusze lokalne, a mgr Barbara Kiełbasa z Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie i dr Jarosław Senczyszyn z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – obowiązkami rolnika i doradcy rolnego wynikającymi z implementacji nowych zasad pozyskiwania

Nowe materiały, nowe technologie

IV Krajowa Konferencja „Nowe materiały – nowe technologie w przemyśle okrętowym i maszynowym” odbyła się w Międzyzdrojach w dniach 22–25 czerwca 2009 r. Celem konferencji była prezentacja postępu w badaniach nowych materiałów i technologii materiałowych, analiza możliwości zastosowań nowych materiałów i technologii w przemyśle okrętowym i maszynowym, wymiana poglądów na temat kierunków dalszych badań w tym obszarze.

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- struktura i właściwości tworzyw metalicznych, ceramicznych, polimerowych i kompozytów,
- kształtowanie struktury i właściwości materiałów w wyniku procesów technologicznych: obróbki cieplnej, obróbki powierzchniowej, obróbki plastycznej, metalurgii proszków, odlewania i spajania,
- badanie właściwości, kontrola i eksploatacja części maszyn i urządzeń,
- projektowanie i modelowanie materiałów i procesów technologicznych.

Dni Ziemi 2009 na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej

Czysta woda podstawą ekorozwoju

Dni Ziemi to coroczna impreza organizowana przez koła naukowe działające przy Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego i wyśmienita okazja do poruszania najistotniejszych zagadnień z zakresu ochrony środowiska i promowania postaw proekologicznych. Impreza ma również swój wkład w promocję uniwersytetu wśród uczniów szczecińskich szkół średnich.

Hasłem tegorocznej, trzeciej edycji Konkursu Ekologicznego dla młodzieży szkół ponadgimnazjalnych, który tradycyjnie odbywa się w trakcie Dni Ziemi, była „Czysta woda podstawą ekorozwoju”. Współorganizatorami byli Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej w Szczecinie oraz Zakład Wodociągów i Kanalizacji sp. z o.o. w Szczecinie, a honorowy patronat nad konkursem objęli: rektor i prorektorzy Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego oraz dziekan Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. W konkursie, który obejmował etap pisemny oraz ustny finał, wzięło udział kilkudziesięciu uczniów szczecińskich liceów. Wraz ze studentami uniwersytetu uczestnicy konkursu uczestniczyli w proekologicznych warsztatach kosmetycznych, zorganizowanych przez firmę Oriflame, wzięli udział w zajęciach laboratoryjnych, zorganizowanych przez Zakład Chemii Nieorganicznej oraz badaniach opinii o aktualnych zagadnieniach wodnych Szczecina i regionu. Finałisti konkursu otrzymali atrakcyjne nagrody ufundowane przez uczelnię oraz sponsorów. Impreza odbyła się w dobrej atmosferze i wielu uczestników zapowiedziało udział w kolejnej edycji.

Dla chcących sprawdzić swoją wiedzę zamieszczamy kilka pytań z części pisemnej konkursu.

- W składzie której z wymienionych substancji nie występuje H_2O ?
  - Woda królewska.
  - Woda chlorowa.
  - Woda wapienna.
  - Wszystkie odpowiedzi są błędne.
- W chwili, gdy prężność pary nasyconej nad powierzchnią lustra wody jest równa ciśnieniu zewnętrznemu otoczenia, to następuje wówczas proces:
  - Wrzenia wody.
  - Parowania wody.
  - Skraplania wody.
  - Jeżeli prężność pary jest równa ciśnieniu zewnętrznemu, to zostaje zachowana równowaga i żaden z wymienionych procesów w takiej chwili nie zachodzi.
- Zdarzały się na świecie przypadki pojawienia się bakterii *Legionella pneumophila* w wodzie użytkowej. Jaka jest ich główna przyczyna?
  - Legionella jest ciepłolubną bakterią namnażającą się w systemach ciepłej wody użytkowej jako wtórne zanieczyszczenie.
  - Zaniedbanie dezynfekcji ze strony dystrybutora wody (zbyt małe dawki dezynfektantów).
  - Wysoki poziom higieny, stwarzający niszę ekologiczną dla Legionelli.
  - Wszystkie odpowiedzi są prawidłowe.
- Krażek Secchiego stosuje się do:
  - Pomiaru siły wyporu wody.
  - Pomiaru przezroczystości wody.

- Pomiaru barwy wody.
  - Pobierania próbek osadu z dna zbiorników wodnych o niezbyt dużej głębokości.
- Liczba Reynoldsa dotyczy:
    - Przewodności cieplnej wody.
    - Przepływu wody.
    - Chemicznego zanieczyszczenia wody.
    - Względnej gęstości wody w temperaturach bliskich temperaturze krzepnięcia wody.
  - Wysokiej koncentracji anionów wodorowęglanowych w wodach powierzchniowych sprzyja:
    - Niskie pH.
    - Wysokie pH.
    - PH nie ma wpływu na stężenie tych jonów.
    - Żadna odpowiedź nie jest prawidłowa.
  - Która substancja jest podstawowym źródłem węgla w wodnych organizmach autotroficznych?
    - HCO_3^- z $Ca(HCO_3)_2$
    - CH_4
    - CO_2
    - $C_xH_yO_z$
  - Produktem całkowitej denitryfikacji w środowisku wodnym jest:
    - NO_2^-
    - NH_4^+
    - N_2
    - Wszystkie odpowiedzi są prawidłowe.
  - Aniony, których stężenie w wodzie na Ziemi jest największe, to:
    - Aniony chlorkowe.
    - Aniony siarczanowe.
    - Aniony wodorowęglanowe.
    - Aniony węglanowe.

Odpowiedzi: 1D, 2A, 3A, 4B, 5B, 6D, 7C, 8C, 9A

Szymon Kugler

Twórczość Karoliny Kodrzyckiej

Karolina Kodrzycka jest studentką trzeciego roku kierunku architektura i urbanistyka na Wydziale Budownictwa i Architektury. Swoją wolny czas poświęca na liczne podróże związane z architekturą, przy okazji których stara się realizować i rozwijać swoją drugą pasję – fotografię.

Urodzona i wychowana w Świnoujściu, do którego z sentymentem powraca w swoich pracach, na przykład – do panoramy portu, gdzie agresywne konstrukcje dźwigów i żurawi kontrastują ze spokojną taflą wody. Są one jednym z najbardziej interesujących Karolinę tematów w jej poszukiwaniach zarówno fotograficznych, jak i architektonicznych. Stara się więc szukać tych obrazów również w innych miejscach – w panoramach miast, na placach budowy i w już ukończonych budynkach.

Fotografując, szczególną uwagę zwraca na fascynująco lekką konstrukcję – niemal transparentną przestrzenność, często zestawioną z płynnym krajobrazem i kubaturowym ciężarem otoczenia. Dysonans wynikające z zestawienia bliźniaczych, czystych form w kontekście nieuporządkowanej natury, emocje i napięcia towarzyszące wtargnięciu rozedrganej konstrukcji w jednolite otoczenie czy pozornie chaotyczne rytmy zarówno w panoramie, jak i poszczególnych maszynach, układają się w swoistą melodię, którą Karolina utrwała na swoich fotografiach.

Duże znaczenie ma kolorystyka, którą młoda artystka dodatkowo podkreśla istniejące już kontrasty – między nasyconą barwą konstrukcji na stonowanym tle wody i nieba czy agresywnym kolorystycznie dźwigiem w otoczeniu masywnych betonowych tarcz. Te zależności, nie tylko między ażurową stalową strukturą a otaczającą ją naturą, lecz również egzystującym w tym środowisku człowiekiem, są dla niej pretekstem do ukazania niezwykłych dzieł konstrukcyjnych, które na co dzień kreują otaczającą nas przestrzeń.

Piotr Arlet

Students' Off_Film Festival Szczecin 2009

W niedzielę 24 maja br. fani kina mogli uczestniczyć w wyjątkowym wydarzeniu. Już po raz drugi odbył się Studencki Przegląd Filmów Niezależnych i Alternatywnych STUDENTS' OFF_FILM FESTIVAL SZCZECIN 2009. Kino niezależne, offowe, niekomercyjne, amatorskie – różne nazwy określają tę twórczość. Najważniejsze, że studenci oraz twórcy mogą swobodnie przelewać swoje wizje na ekran i poczuć, że ktoś to docenia. W tym roku w części konkursowej zaprezentowano 19 filmów o bardzo różnorodnej tematyce: od kilkuminutowych etiud i wideoartów do bardzo ciekawych fabuł. Przegląd uatrakcyjniły konkursy zorganizowane przez sponsorów, a w przerwach można było obejrzeć fotografie wykonane przez uczestników regionalnych eliminacji do Studenckiego Festiwalu Fama w Świnoujściu.

Jury w składzie: Łukasz Nawrocki z Centrum Kultury Studenckiej Pinokio, Piotr Majdrowicz, instruktor filmowy z Poznania, Małgorzata Klimczak z „Mojego Miasta”, Bartek Hiryk z TV7 i Zbigniew Stafiński z Zrzeszenia Studentów Polskich przyznało trzy wyróżnienia:

I miejsce – Katarzyna Pawłowska za film „Moje Miasto”,

II miejsce – Janusz Bojański za film „Minuet Vindicta Dolorem”,

III miejsce – Jacek Korzeniewski za film „Hyle” oraz nagrodę publiczności dla Krzysztofa Leoszko za film „Żniwa 2008”.

Film „Moje Miasto” urzekł jury przede wszystkim ciekawą koncepcją i dobrą realizacją, a był nagrany telefonem komórkowym. Większość konkursowych prac to filmy krótkometrażowe, nieprzekraczające 20 minut. Wyjątkiem jest zdobywca II nagrody „Minuet Vindicta Dolorem” (łac. Zemsta Zmniejszy Ból) Janusza Bojańskiego. Janusz jest dobrze zapowiadającym się młodym, szczecińskim twórcą. Jego film, przyprawiony szczyptą przemocy, opowiada o zemście po latach. Mimo że przekroczył wymagany limit czasowy konkursowych filmów, został dopuszczony do konkursu. Ponadto przegląd bardzo dobrze promował Zachodniopomorski Uniwersytet

Janusz Bojański z nagrodą

Technologiczny jako propagator kultury studenckiej oraz zachęcał do podjęcia studiów na tej właśnie uczelni. Janusz Bojański, jako absolwent szczecińskiego LO, zadeklarował złożenie podania na Wydział Elektryczny ZUT.

W tym roku przeglądem zainteresowały się redakcje wielu gazet, portali internetowych, rozgłośni radiowych i TV w tym Polskie Radio Euro. Przegląd odbywał się pod patronatem rektora ZUT Włodzimierza Kiernożyckiego i mecenatem Miasta Szczecin. Organizatorami byli: Parlament Samorządu Studentów ZUT, Rada Okręgowa Zrzeszenia Studentów Polskich oraz Klub Pinokio.

Igor Siebert

Sukcesy studentów informatyki

Tomasz Król, student kierunku informatyka, został uczestnikiem programu Vulcanus, który jest organizowany przez Europejsko-Japońskie Centrum Współpracy Przemysłowej (EU-Japan Centre For Industrial Cooperation). Co roku ze szkół wyższych z całej Unii Europejskiej wyjeżdża do Japonii w ramach tego programu 35 do 40 osób. Wymiana jest złożona z dwóch części. Pierwsza to 4-miesięczna nauka języka i kultury japońskiej w Tokio. Druga część trwa osiem miesięcy, a są to praktyki w wybranej firmie. Program jest finansowany przez Centrum Współpracy Przemysłowej oraz firmy japońskie goszczące studentów. Ponadto każdy uczestnik programu otrzymuje 2 mln jenów kieszonkowego.

Tomasz Szmit, student kierunku zarządzanie i inżynieria produkcji na Wydziale Informatyki wygrał szóstą edycję konkursu „Paszporty Stypendialne”.

Konkurs organizują firmy Quad/Winkowski sp. z o.o. oraz Quad/Graphics. Przeznaczony jest dla studentów uczelni technicznych i ekonomicznych z całej Polski. Nagrodą w konkursie dla dwóch najlepszych studentów jest roczne stypendium w Stanach Zjednoczonych obejmujące naukę w Waukesha County Technical College oraz pracę w drukarniach należących do Quad/Graphics. Obecnie

na stypendium w USA przebywają Katarzyna Wysoczańska i Grzegorz Stortz, laureaci poprzedniej edycji konkursu.

Studenci Wydziału Informatyki – Krzysztof Grzelak (kapitan drużyny), Rafał Frąckowiak, Malwina Grzelak i Natalia Gwadera zajęli drugie miejsce w finale ogólnopolskiej inicjatywy edukacyjnej zwanej Uniwersytetem Ernst & Young.

Finał stanowi podsumowanie corocznego szkolenia studentów informatyki i zarządzania w zakresie projektowania i zarządzania systemami informatycznymi. W tym roku organizator, światowy lider doradztwa biznesowego Ernst & Young, zaprosił osiem uczelni.

Ostateczna kolejność finałowej czwórki:

- Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
- Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
- Akademia Górniczo-Hutnicza
- Uniwersytet Warszawski.

Dalsze miejsca zajęli: Politechnika Warszawska, Politechnika Gdańska, Uniwersytet Śląski i Uniwersytet Jagielloński. Zespoły w trakcie warsztatów finałowych oceniane były przez pracowników Ernst & Young prowadzących program oraz przez kapitułę, którą stanowili patroni programu z poszczególnych uczelni.

Promocja krwiodawstwa i zabawy bez „wspomagaczy”

Tydzień Polskiego Czerwonego Krzyża obchodzony jest w Polsce od 6 do 12 maja. Jest to bardzo dobra okazja, by upowszechnić idee humanitaryzmu i bezinteresownej pomocy innym. Na Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym jest wielu studentów, którzy czynnie włączają się w różne akcje pomocy dzieciom czy akcje krwiodawstwa. Niestety, nie wszyscy zdają sobie sprawę z konieczności takich działań lub nie wiedzą np. na czym polega oddawanie krwi. Właśnie po to, by zachęcić studentów do czynnego krwiodawstwa zorganizowano spotkanie promujące honorowe krwiodawstwo oraz profilaktykę antyuzależnieniową. W środę 6 maja w dawnej sali Senatu PS na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT studenci mogli wysłuchać dwóch bardzo ciekawych prezentacji przygotowanych przez Polski Czerwony Krzyż oraz Stowarzyszenie Monar. Każdy, kto wziął udział w spotkaniu, mógł liczyć na ciekawe niespodzianki oraz płyty CD – PARTY PROJEKT SQUAD (z muzyką rockową i specjalnym teledyskiem „No po co Ci to”). PARTY PROJEKT SQUAD jest przedsięwzięciem promującym zabawę wolną od środków psychoaktywnych, prowadzonym w ramach Party projektu „Alternative dance” Szczecin. Wśród zaproszonych gości byli: Mirosław Mazurek, wiceprzewodniczący Zachodniopomorskiej Okręgowej Rady Honorowych Dawców Krwi oraz Kazimierz Dziechciowski, sekretarz Zachodniopomorskiej Okręgowej Rady Honorowych Dawców Krwi. Stowarzyszenie Monar reprezentowali terapeuci środowiskowi: Karolina Jańczak oraz Marek Makowski, obecny był także Janusz Papliński, pełnomocnik rektora ZUT ds. uzależnień. Studenci bardzo ciepło

wypowiadali się o tej inicjatywie i liczą na kolejne takie akcje. Już są sygnały, że wiele osób przekonało się do idei honorowego krwiodawstwa oraz zabawy bez „wspomagania”.

Zapraszamy na strony: www.szczecin.pck.pl; www.monarszczecin.strefa.pl; www.beznarkotykow.zut.edu.pl

Igor Siebert
Samorząd Studentów ZUT

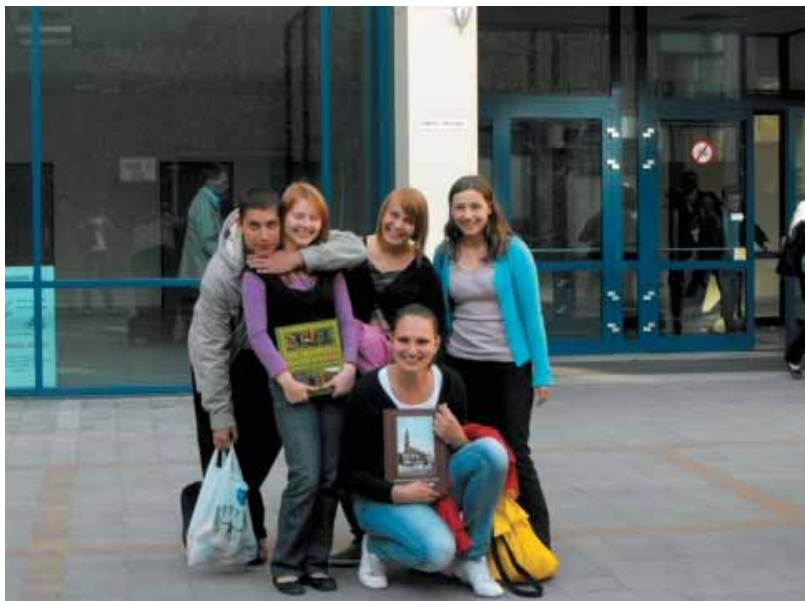
Sukcesy Studenckich Kół Naukowych

Członkowie Studenckiego Koła Naukowego „Inwestor” (działającego przy Katedrze Ekonomii Wydziału Ekonomicznego) wzięli udział w XIV Międzynarodowej Konferencji Studenckich Kół Naukowych, która odbyła się w dniach 13–15 maja br.

Opiekunem koła jest dr Janusz Myszczyszyn, a zespół w składzie: Karolina Kacperska, Izabela Klimek, Paulina Kołodziejska, Adam Kontny, Daria Oczkowska zaprezentował się podczas konferencji organizowanej przez Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu. Na ekonomicznej sesji referatowej zaprezentowano dwa referaty: „Pieniądz wczoraj i dziś” oraz „Inflacja – świadomość czy jej brak?”. Spośród 14 przedstawionych prezentacji to właśnie członkowie Koła Naukowego „Inwestor” zajęli I miejsce. Ponadto studenci zostali wyróżnieni nagrodą dziekana Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Na tej samej konferencji II miejsce zajęło Studenckie Koło Naukowe Fizjologii Zwierząt (opiekun naukowy – dr inż. Katarzyna Michałek, koło działa przy Katedrze Fizjologii Zwierząt i Cytobiologii na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt) oraz III miejsce ex aequo: Studenckie Koło Naukowe Fizjologów Żywienia Człowieka (opiekun – prof. zw. dr hab. Mariola Friedrich, koło działa przy Zakładzie Fizjologii Żywienia Człowieka na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa) i Studenckie Koło Naukowe Enzymologów (opiekun – dr inż. Tadeusz Ogoński, koło działa przy Zakładzie Chemii Fizjologicznej na Wydziale Biotechnologii i Hodowli Zwierząt).

Agnieszka Orlik ze Studenckiego Koła Naukowego Kwiaciarczy (działającego przy Katedrze Roślin Ozdobnych na Wydziale

Kształtowania Środowiska i Rolnictwa) zajęła I miejsce w sesji posterowej jubileuszowej V Ogólnopolskiej Młodzieżowej Konferencji Naukowej nt. „Nauki rolnicze w rzeczywistości społeczno-gospodarczej współczesnych obszarów wiejskich” za poster „Chryzantemy pod strzechy”. Konferencja odbyła się 21–23 kwietnia 2009 r. w Rzeszowie i była organizowana przez Uniwersytet Rzeszowski. Opiekunem naukowym jest dr inż. Krzysztof Wraga.

Koło Naukowe Badań Podwodnych w Moryniu

Impreza plenerowa „Wielkie Sprzątanie Jeziora Morzycko” odbyła się 16 maja na plaży miejskiej w Moryniu. Głównymi organizatorami było miasto Moryń oraz jednostka ratownictwa wodnego OSP „ASTACUS”. Wśród zaproszonych gości byli członkowie Studenckiego Koła Naukowego Badań Podwodnych, działającego na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa wraz z opiekunem dr hab. inż. Katarzyną Stepanowską. Podczas imprezy członkowie koła promowali swój wydział i Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie. Na pomoście zawieszono baner koła z logotypem ZUT oraz udostępniono materiały promocyjne. Pomimo deszczowej pogody, nad jezioro przybyli mieszkańcy Morynia oraz uczniowie z okolicznych szkół. W trakcie imprezy obserwowano efekty pracy pletwonurków i pokazy Ochotniczej Straży Pożarnej. Można było również zasięgnąć informacji o wydziale oraz studenckich kołach naukowych.

Adam Brysiewicz

Ciekawsze znaleziska

Koło Naukowe Fizjologów Żywienia Człowieka

28 maja 2009 r. Studenckie Koło Naukowe Fizjologów Żywienia Człowieka (opiekunem jest prof. dr hab. Mariola Friedrich) wraz z pracownikami Zakładu Fizjologii Żywienia Człowieka (WNoŻiR), przeprowadziło prozdrowotne edukacyjne warsztaty żywieniowe dla podopiecznych (dzieci z zespołem Downa) Ośrodka

Szkolno-Wychowawczego nr 1 przy ulicy Polickiej. W spotkaniu wzięli również udział pracownicy placówki oraz rodzice dzieci.

Dawid Dawidowicz

Eliminacje okręgowe

XXXIII Olimpiada Wiedzy i Umiejętności Rolniczych

Eliminacje do XXXIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych zostały przeprowadzone w Zespole Szkół nr 2 Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pyrzycach. W eliminacjach wzięło udział 129 uczestników z 34 szkół z trzech województw: zachodniopomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego.

24 kwietnia br. odbyło się uroczyste otwarcie, którego dokonał nowo mianowany przewodniczący Komitetu Okręgowego dr hab. Cezary Podsiadło prof. nadzw. ZUT wraz z dyrektorem Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pyrzycach mgr. Waldemarem Lemieszem oraz panią wicedyrektor mgr Joanną Milewską-Walczyk.

Eliminacje odbywały się w sześciu blokach tematycznych:

- agrobiznes – 32 uczestników;
- żywienie człowieka i gospodarstwo domowe – 45 uczestników;
- mechanizacja rolnictwa – 19 uczestników;
- ogrodnictwo – 11 uczestników;
- produkcja roślinna – 12 uczestników;
- produkcja zwierzęca – 10 uczestników.

Część pisemna eliminacji obejmowała 60 pytań testowych, natomiast eliminacje praktyczne składały się z trzech zadań. Wiedzę uczestników oceniali 24 pracowników naszej uczelni, zasiadających w jury. Eliminacje okręgowe wyłoniły 18 laureatów oraz 19 finalistów, którzy pojadą na eliminacje centralne.

Uroczyste zakończenie olimpiady odbyło się 25 kwietnia br. w hali sportowej w ZS nr 2 RCKU w Pyrzycach. W pierwszej części zakończenia odbyło się podziękowanie dla pana prof. dr. hab. Henryka Czyża za wieloletnie pełnienie funkcji przewodniczącego Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych okręgu szczecińskiego. Podziękowania dla profesora złożyli: prof. dr hab. Jan Bronisław Dawidowski – prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni, dr inż. Tadeusz Leśnik – prodziekan WKSiR, Jarosław Stankiewicz wicestarosta Powiatu pyrzyckiego, Kazimierz Lipiński burmistrz Pyrzyc oraz dyrektor ZS nr 2 w Pyrzycach mgr Waldemar Lemiesz wraz

z mgr Joanną Milewską-Walczyk i mgr Jolantą Kocanowską-Hajduła oraz przedstawiciel szkoły w Słubicach.

Przewodniczący Komitetu Okręgowego dr hab. Cezary Podsiadło prof. nadzw. ZUT podsumował eliminacje, przekazał słowa uznania dla młodzieży i ich opiekunów. Wraz z prorektorem ds. organizacji i rozwoju uczelni prof. dr. hab. Janem Bronisławem Dawidowskim pogratulowali wszystkim uczniom uzyskanych wyników. Laureatom, jak również innym wyróżniającym się uczniom wręczono dyplomy wraz z nagrodą pieniężną, a ich opiekunom – listy gratulacyjne. Dziekan wydziałów: Biotechnologii i Hodowli Zwierząt, Ekonomicznego, Kształtowania Środowiska i Rolnictwa oraz Nauk o Żywności i Rybactwa ufundowali nagrody książkowe dla uczestników, którzy uzyskali największą liczbę punktów w części praktycznej Olimpiady. Dyplom rektora prof. dr. hab. inż. Włodzimierza Kiernożyckiego wraz z nagrodą pieniężną otrzymał uczeń z największą liczbą punktów (100 na 120 możliwych), a był nim Franciszek Łukasiewicz z Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Świdwinie. Dyplomy i nagrody wręczyli prof. dr hab. Jan Bronisław Dawidowski, dr hab. Cezary Podsiadło prof. nadzw. ZUT oraz dziekani i prodziekani naszej uczelni.

W imieniu Komitetu Okręgowego OWiUR dziękujemy wszystkim osobom zaangażowanym w zorganizowanie XXXIII Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Szczególne podziękowania należą się członkom jury za ich obiektywizm w ocenie oraz sprawny przebieg eliminacji pisemnych i praktycznych, a także nauczycielom Zespołu Szkół nr 2 Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pyrzycach.

Cezary Podsiadło
Przewodniczący Komitetu Okręgowego
Joanna Jaremek
Sekretarz

Wykaz finalistów XXXIII Okręgowej Olimpiady Wiedzy i Umiejętności Rolniczych w Szczecinie skierowanych na eliminacje centralne

Blok: produkcja roślinna

- Piłat Krzysztof z Zespołu Szkół Agrotechnicznych w Sławnie
- Sośniak Adam z Zespołu Szkół nr 4 Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Wałczu

Blok: żywienie człowieka i gospodarstwo domowe

- Krzysztofiak Małgorzata z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Czaplinku
- Jakubowski Grzegorz z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Płotach
- Kleczewska Karolina z Zespołu Szkół nr 1 w Choszczynie
- Matwiej Maciej z Zespołu Szkół w Świnoujściu
- Sowa Patryk z Zespołu Szkół nr 2 w Stargardzie Szczecińskim
- Kelm Mateusz z Zespołu Szkół Gospodarki Żywnościowej w Brzostowie

Blok: ogrodnictwo

- Ludwiczak Aleksandra z Zespołu Szkół nr 2 Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pырzycach
- Pietrzyńska Iwona z Zespołu Szkół Ogrodniczych w Gorzowie Wielkopolskim

Blok: agrobiznes

- Borula Natalia z Zespołu Szkół Ekonomiczno-Rolniczych w Słubicach
- Michalak Monika z Zespołu Szkół Ekonomiczno-Rolniczych w Słubicach
- Kuczyńska Beata z Zespołu Szkół Ponadgimnazjalnych w Wolinie
- Banaszczyk Eryk z Zespołu Szkół nr 2 Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pырzycach

Blok: produkcja zwierzęca

- Parecki Szymon z Zespołu Szkół Gospodarki Żywnościowej w Brzostowie
- Gaca Paweł z Zespołu Szkół Rolniczych w Złotowie

Blok: mechanizacja rolnictwa

- Łukaszewicz Franciszek z Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Praktycznego w Świdwinie
- Lis Roman z Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Ustawicznego w Pырzycach
- Smoroń Szymon z Zespołu Szkół Rolnicze Centrum Kształcenia Praktycznego w Świdwinie

Doktorancki weekend w Mielnie

Tegoroczny wyjazd zorganizował Samorząd Doktorantów ZUT w Szczecinie. Już po raz drugi doktoranci spędzili wspólnie weekend w Mielnie. Pobyt (17–19 kwietnia 2009 r.) w urokliwym hoteliku Floryn rozpoczął się wspólnym ogniskiem. Poza tradycyjnymi kiełbaskami były „jaszczury”, czyli pyszne ciasto drożdżowe owijane na kiju. Nie zabrakło również bigosu i chlebka ze smalcem. Do północy doktoranci trwali przy ognisku, którego żar ociepiał im tę kwietniową noc. Sobotę poświęcili na spacery brzegiem morza, korzystając z wiosennego słońca. Zwiedzali także uroczne nadmorskie Mielno. Wieczorem czekała niespodzianka! Muzyka na żywo i prawdziwy dancing, a tańcom nie było końca. Niedzielny poranek przywitał ich piękną pogodą. Krótki spacer plażą i kawa na tarasie – to ostatnie chwile kwietniowego wyjazdu do Mielna. W przyszłym roku kolejny!

Ale już teraz zapraszamy wszystkich doktorantów na integracyjny wyjazd do ośrodka wypoczynkowego w Swobnicy!

*Beata Rosińska, Samorząd Doktorantów ZUT
Zdjęcie Dominik Kozłowski*

Trzeci Bal Doktoranta

W HeyaClub już po raz trzeci bawili się doktoranci szczecińskich uczelni. Zabawa, która rozpoczęła się późnym popołudniem 13 maja br., trwała aż po sam świt. Po godzinie 21 zgromadzonych powitała mgr inż. Monika Jarosińska, przewodnicząca Samorządu Doktorantów ZUT, który był głównym organizatorem tej jedynej, przygotowanej specjalnie dla doktorantów imprezy. Dzięki sponsorom rywalizowano w pięciu konkursach, a do zdobycia były atrakcyjne nagrody. Weekendowy pobyt w ośrodku Floryn w Mielnie wygrała Dorota Stępień, zwycięstwo zawdzięczając umiejętnościom szybkiego biegania w szpilkach oraz równie szybkiego rozbierania się kolegi Filipa. W innych konkursach doktoranci musieli wykazać się dużą pojemnością płuc, precyzją w trafianiu do celu, dowieść siły swoich bicepsów, a także jak szybko potrafią jeść w parze zakazany owoc. Po północy na uczestników Trzeciego Balu Doktoranta czekała miła niespodzianka: koncert zespołu Jesienni Przyjaciele. Przy muzyce na żywo bawiła się cała sala. Wszyscy śpiewali dobrze znane *covery*, a najbardziej roztańczeni bawili się do świtu (niektórzy połamali obcasy!).

Kolejny raz środowisko doktorantów udowodniło, że potrafi się dobrze bawić. Życie doktoranta to nie tylko nauka, badania i pisanie pracy, ale również rozrywka, która stanowi najlepszą integrację młodych naukowców. Oglądając zdjęcia z utęsknieniem wyczekujemy już kolejnego balu, ale to dopiero za rok...

*Beata Rosińska, Samorząd Doktorantów ZUT
Zdjęcie Wojciech Lisowski*

Nowa edycja nagrody COPERNICUS – podwojona wysokość nagrody

Fundacja na rzecz Nauki Polskiej i Deutsche Forschungsgemeinschaft rozpoczynają trzecią edycję konkursu o Nagrodę Naukową COPERNICUS.

Nagroda COPERNICUS jest wspólnym przedsięwzięciem Fundacji na rzecz Nauki Polskiej (FNP) i Deutsche Forschungsgemeinschaft (DFG). Celem nagrody jest wyróżnienie najbardziej aktywnych uczestników polsko-niemieckiej współpracy naukowej, którzy mogą się wykazać wybitnym dorobkiem badawczym będącym rezultatem tej współpracy, jak również znaczącymi sukcesami w promowaniu młodej kadry badawczej.

Zapraszamy przedstawicieli polskiej społeczności naukowej do zgłaszania kandydatów do trzeciej edycji polsko-niemieckiej Nagrody Naukowej COPERNICUS dla dwóch współpracujących ze sobą naukowców – polskiego i niemieckiego, którzy zaangażowani są w polsko-niemiecki projekt naukowy.

Do zgłaszania kandydatów uprawnieni są uczeni ze stopniem doktora, zatrudnieni w polskiej bądź niemieckiej instytucji naukowej.

Termin zgłaszania przez polskich naukowców kandydatów do Nagrody COPERNICUS w 2009 r. upływa 16 października br.

Do nagrody mogą kandydować uczeni, którzy posiadają co najmniej stopień naukowy doktora, nie ukończyli 65 lat, pracują w polskiej bądź niemieckiej instytucji naukowej, zaś w chwili przyznania nagrody zaangażowani są w polsko-niemiecki projekt naukowy. Konkurs skierowany jest do reprezentantów wszystkich dziedzin.

Wnioski zgłaszające kandydatów do nagrody powinny być składane odpowiednio – do biura DFG w przypadku, gdy zgłaszającym jest

przedstawiciel niemieckiej społeczności naukowej i do biura FNP, gdy zgłaszającym jest uczyony z Polski.

Wysokość nagrody to 100 000 euro, po 50 000 dla każdego z dwóch laureatów, czyli dwa razy więcej niż w dwóch poprzednich edycjach.

Nagroda przyznawana jest raz na dwa lata, uroczystość jej wręczenia odbywa się naprzemiennie w Niemczech i w Polsce. Pierwszą edycję konkursu rozstrzygnięto w marcu 2006 r., a uroczystość wręczenia Nagrody COPERNICUS odbyła się 2 maja 2006 r. w Max Liebermann Haus w Berlinie. Drugą edycję rozstrzygnięto wiosną 2008 r., a nagrodę wręczono 14 maja tego roku w Łazienkach Królewskich w Warszawie. Obecna edycja konkursu zostanie rozstrzygnięta wiosną 2010 roku.

Dotychczasowi laureaci:

- edycja 2006: prof. Barbara Malinowska z Wydziału Farmaceutycznego Akademii Medycznej w Białymstoku i prof. Eberhard Schlicker z Wydziału Farmakologii i Toksykologii Uniwersytetu w Bonn
- edycja 2008: doc. dr hab. Andrzej Sobolewski z Instytutu Fizyki PAN w Warszawie i prof. dr Wolfgang Domcke z Wydziału Chemii Politechniki Monachijskiej.

Szczegółowe informacje o konkursie są dostępne na stronie internetowej: www.fnp.org.pl oraz u koordynatora programu Adama Zielińskiego tel. (022) 845 95 15, adam.zielinski@fnp.org.pl

Projekt na wagę złota

Złoty Medal Międzynarodowych Targów Poznańskich otrzymał podczas gali nagród 17 czerwca 2009 r. system O.C.E.A.N.

Nagrodę odebrali prof. Stefan Domek, kierownik projektu, w ramach którego powstał nagrodzony produkt, oraz prof. Krzysztof Marchelek, pomysłodawca i założyciel Centrum Mechatroniki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, którego członkowie uczestniczą w badaniach nad różnymi problemami z obszaru technologii obrabiarek CNC. Centrum umiejscowione jest w strukturze Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki ZUT.

Produkt O.C.E.A.N. pozwala, z użyciem dostępnych na rynku (w celu zapewnienia krótkich terminów i typowości komponentów sprzętowych) rozwiązań sprzętowych, na realizację otwartego interfejsu programowania i sterowania obrabiarką CNC.

Istota systemu O.C.E.A.N. tkwi w jego elastyczności i możliwościach dowolnej rozbudowy, prowadzącej w rezultacie do poprawy jakości obróbki skrawaniem.

Mimo że system O.C.E.A.N. jest adresowany głównie do obrabiarek sterowanych numerycznie (tokarek, frezarek wieloosiowych),

może być również wykorzystywany do sterowania układami robotycznymi o dowolnej konfiguracji, a także innymi maszynami technologicznymi.

73. Akademicka Pielgrzymka na Jasną Górę

Grupa pracowników i studentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie uczestniczyła w 73. Akademickiej Pielgrzymce, która gromadzi rektorów polskich uczelni, nauczycieli akademickich i studentów już od 1936 roku.

Hasłem przewodnim tegorocznej pielgrzymki było „Życie świadectwem wiary”, a towarzyszyła jej obecność Krzyża Światowych Dni Młodzieży, który polska delegacja otrzymała od papieża Benedykta XVI w związku z obchodami przypadającej w tym roku 25. rocznicy przekazania młodzieży przez Jana Pawła II Krzyża Roku Świętego.

Pierwszego dnia, w piątek 24 kwietnia, pielgrzymi uczestniczyli w Apelu Jasnogórskim, w czasie którego powitanie wygłosił biskup Henryk Tomasik. Po Apelu odbyła się Droga Krzyżowa na Wałach. Należy podkreślić, że to nabożeństwo łączy się ze specyficznym klimatem: młodzi ludzie po zachodzie słońca wspólnie odwiedzają kolejne stacje ze świecami i lampionami w rękach. Kolejnego dnia, w sobotę, o godzinie 10 rano konferencję wprowadzającą przedstawił ks. prof. Paweł Bortkiewicz z Poznania. Później odbyły się równoległe (do wyboru dla studentów i pracowników naukowych) cztery spotkania poświęcone między innymi zagadnieniom życia w rodzinie, Eucharystii oraz zagrożeń związanych z okultyzmem. Ten ostatni temat został zaprezentowany przez Roberta Tekieli.

Po południu profesorowie i doktorzy mieli osobny wykład: niezwykle ciekawy, poprowadzony przez byłego rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, ks. prof. Andrzeja Szostka. Prelegent opowiadał o odwadze osobistej oraz o swojej wizji roli naukowca we współczesnym świecie. Potem wszyscy obecni w Częstochowie ludzie nauki udali się do Katedry na wspólne czuwanie. Zwieńczeniem dnia była Msza Święta odprawiona przez księdza biskupa Józefa Zawitkowskiego. Biskup-poeta po raz kolejny udowodnił, że jest jednym z najlepszych i najbardziej oryginalnych kaznodziej w Polsce. Po Eucharystii wytrwali mogli do późnych godzin nocnych oglądać film „Popiełuszko” oraz porozmawiać z odtwórcą głównej roli w tym filmie Adamem Woronowiczem.

W niedzielę, ostatniego dnia pielgrzymki, w Bazylice Jasnogórskiej mszę odprawił biskup Marek Jędraszewski.

Coroczne pielgrzymki, z uwagi na swoją długą tradycję, wpisały się na trwałe w dzieje życia akademickiego w Polsce. Ich organizatorzy zawsze proponują przynajmniej kilka ciekawych spotkań oraz ważnych tematów konferencji z niebanalnymi prelegentami. Serdecznie dziękujemy władzom rektorskim ZUT, pani Elżbiecie Dunaj za wieloletnią organizację oraz ks. dr. Tomaszowi Stroynowskiemu i ks. mgr. Zbigniewowi Regułce za opiekę duchową.

*Zuzanna Goluch-Koniuszy, WNoŻiR
Maciej J. Nowak, Wydział Ekonomiczny*

Szczecin morski

W galerii „Obok rekina” na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie przy ul. Kazimierza Królewicza 4, 13 czerwca 2009 r. odbyła się wystawa „Szczecin morski”

Swoje prace prezentowali: Beata Bogusławska, Elżbieta Chojnacka, Juliusz Chojnacki, Tomasz Dolat, Cezary Dubiel, Jan Fiedorowicz, Jacek Fundament-Karśnicki, Ewa Grabsztunowicz, Lech Karauda, Marcin Matecki, Krzysztof Matysiak, Dawid Michalski, Arkadiusz Nędzarek, Zygmunt Niedźwiedź, Paweł Paradowski, Zdzisław Pięciurek, Jerzy Płotkowiak, Maciej Płotkowiak, Grzegorz Podbiał, Henryk Rządowski, Zbigniew Stawny, Jerzy Tatoń, Violetta Tarnowska, Elżbieta Waszczuk.

Wystawę zorganizowali: Okręg Zachodniopomorski Związku Polskich Fotografów Przyrody oraz Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT.

Zdjęcie Violetta Tarnowska

FOTO i GRAFIA

W Galerii Architektów FORMA w budynku WBia przy ul. Żołnierskiej 50, 1 czerwca br. odbył się wernisaż wystawy „FOTO i GRAFIA”, autorstwa artysty grafika Ryszarda Korżanowskiego i artysty fotografa Timma Stütza.

Zamiarem wystawy „FOTO i GRAFIA” nie była konfrontacja grafiki i fotografii – raczej pokazanie, iż możliwa jest symbioza odmiennych obszarów kreacji twórczej i synergii wynikającej z ich zestawiania. Mimo stosowania zupełnie różnych technik warsztatowych przez autorów (grafika wklęsłodrukowa – Korżanowski i fotografia kreatywna – Stütz), prezentowane prace tworzą spójną narrację. Rozróżnienie co jest fotografią a co grafiką nie jest oczywiste. W wielu przypadkach dopiero małe podpisy pozwalają odbiorcy rozpoznać autora i rodzaj zastosowanej techniki. Uzyskanie takiego efektu nie było jednak zamierzoną tezą wystawy. Prace obu autorów powstawały niezależnie w ciągu ostatnich 20 lat i można mówić raczej o refleksji doświadczonych artystów, którzy odnaleźli wspólny mianownik ich wcześniejszych działań twórczych.

Poniżej – reprodukcje wybranych prac z wystawy. Kolejno: „Akwa-tinta 14/50” Korżanowski 2002, „Dasammawieda” Stütz 1989, „Głowa” Korżanowski 1990, „Machu Picchu” Stütz 2008, „Penetrator Prze-strzeni” Korżanowski 2007, „Promenada” Stütz 1978.

Galeria zaprasza od poniedziałku do piątku w godz. 8–17, w soboty 9–18; niedziele 9–14 – nie tylko na wystawę, również do Cafe Kultura (przerwa wakacyjna lipiec–wrzesień).

*Paweł Rubinowicz
Galeria Architektów FORMA*

... i srebro, i złoto

Z niezwykle udanych występów powrócił Chór Kameralny Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego. W VII Międzynarodowym Festiwalu Pieśni Sakralnej w Ołomuńcu chór wyśpiewał srebrny medal, zaś w XI Małopolskim Konkursie Chórów „O złotą strunę” w Niepołomicach zajął drugie miejsce i zdobył „Złotą strunę”.

Chór Kameralny powstał w 1991 roku z inicjatywy Iwony Wiśniewskiej-Salomon, która nieprzerwanie nim kieruje. Repertuar chóru obejmuje muzykę sakralną, ludową, rozrywkową oraz gospel, a jego występy mieli okazję podziwiać mieszkańcy wielu miast w Europie i w Kanadzie. Występy chóru utrwalono na dziewięciu płytach.

W najbliższych planach udział w festiwalu w Odessie.

atektura.pl

Na www.atektura.pl każdy student architektury znajdzie nie tylko typowo uczelniane informacje o tym co dzieje się na wydziale. To miejsce na ciekawe dyskusje, linki i wymianę informacji. Jedną z propagowanych akcji jest Art Party (Atektura Rocker Tuesdays) – przyświeca jej idea zintegrowania studenckich środowisk twórczych dotąd rozproszonych i raczej niepodjęujących wspólnych projektów.

The screenshot shows the homepage of the website www.atektura.pl. The main navigation bar includes links for 'WYLOGUJ', 'MOJ PROFIL', 'NOWY TEMAT', 'OPCJE', and 'FACEBOOK'. The user is logged in as 'cyborg06pl[Arch4]'. A prominent yellow banner announces the 'II EDYCJA! ARTPARTY ROCKERCLUB 28.04' with a list of participating institutions: 'ARCHITEKTURA WZORNICTWO, ARCHITEKTURA KRAJOBRAZU, WOSU, AKADEMIA MUZYCZNA, TOP-AUT'. Below the banner, there are several content blocks: 'ROZMOWKI' with a list of recent posts; 'PODCAST' featuring an interview with Maksym Prońskim; 'BROSZURA #2 | #1' and 'GALERIA' with a 'WIECEJ' link; 'PLAN' showing a calendar for the month of April; 'SZUKAJ' with a search bar; and 'NOWOSCI' with a list of recent news items and their authors.

Na szczecińskich uczelniach jest wiele kierunków i specjalności dla studentów z artystycznym zacięciem – architektura, wzornictwo, architektura krajobrazu czy spoza ZUT – w Wyższej Szkole Sztuki Użytkowej i Akademii Muzycznej. Formy artystycznego wyrazu zależą tylko od kreatywności studentów. W trakcie trzech pierwszych edycji ART Party zaprezentowano m.in.: fotografie Kacpra Zielińskiego i fotomontaże Agnieszki Jankiewicz, grafiki i udokumentowane fotograficznie makijaże Eweliny Borowskiej, performance Grupy Artystycznej Krata EON i Shaken'Show, występy muzyków z Kwintetu Dętego Spina i Studenckiej Orkiestry Kameralnej Szczecińskiej Filii Akademii Muzycznej w Poznaniu czy występ zespołu Blade. Wydawana jest również broszura informacyjna w wersji pdf do pobrania ze strony www.atektura.pl.

Regaty rowerów wodnych w Rostocku

IWR – International Waterbike Regatta – to międzynarodowe studenckie zawody rowerów wodnych. Studenci samodzielnie projektują i konstruują rowery wodne w różnych konfiguracjach, a następnie na nich startują. Maksymalne prędkości tych jednostek przekraczają 20 km/h na wodzie, a są to jednostki napędzane tylko przez dwie osoby. Rowery wodne, zajmujące pierwsze miejsca w regatach, są bardzo zaawansowane technicznie, materiały stosowane do ich budowy to nowe kompozyty, a pędniki osiągają sprawności wyższe niż te stosowane np. na statkach morskich.

Zawody rozgrywane są co roku na przełomie maja i czerwca, biorą w nich udział studenci uczelni technicznych z całej Europy, m.in. z: Niemiec, Włoch, Turcji, Finlandii, Chorwacji. Studenci ci są przyszłością przemysłu techniki morskiej w swoich krajach. IWR to jednak nie tylko rywalizacja, to także kontakt międzykulturowy oraz wymiana wiedzy technicznej w dziedzinie budownictwa tego typu jednostek. Hasłem przewodnim jest technika budowy, dobra zabawa oraz sportowe współzawodnictwo. Tegoroczne, jubileuszowe, odbyły się po raz 30. na początku czerwca w Rostocku.

W przeszłości wśród rozgrywanych konkurencji były: próba łądowności, wyścig na 1000 m, próba bezpieczeństwa konstrukcji i wyposażenia, próba manewrów podczas ratowania człowieka za burtą, próby zakręcania wokół boi, oryginalność – ilość części zrobionych we własnym zakresie. Obecnie konkurencje są czysto sportowe:

- sprint na 100 m
- sprint na 250 m
- długi dystans
- forward-stop-backward (przód-stop-tył)
- slalom
- przyśpieszenie na 10 m
- próba uciążu na pału (bollard pull).

Najstarszą jednostką startująca jest Lattenjammer, zbudowany w 1982 roku.

W pierwszych zawodach IWR konkurowało 8 rowerów, w 2009 r. było ich aż 27, a w tym 4 zupełnie nowe jednostki. Zwycięzcą w tegorocznych regatach została jednostka zbudowana w układzie proa przez studentów z Rostocku – Anna X (czyt. Anna Chi). Studenci i studentki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego będą mieli okazję z bliska obserwować kolejne regaty, gdyż w 2010 r. zorganizują je w Szczecinie studenci Wydziału Techniki Morskiej.

Tomasz Abramowski

Zdjęcia Bert Burchett, www.bergringfoto.de

Zwycięzca regat – jednostka Anna X

Na pierwszym planie dwie jednostki ze Szczecina – Aquatilus i Adibel

Wodowanie na Jeziorze Głębokim

Są szybkie, zwrotne, nowoczesne i zbudowane ze specjalnych kompozytów. Ich twórcami są studenci kierunku oceanotechnika z Koła Naukowego AQUATILUS, działającego na Wydziale Techniki Morskiej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Wodowanie dwóch nowoczesnych rowerów wodnych odbyło się 27 czerwca 2009 r. na kąpielisku nad Jezioro Głębokim. Projektanci i wykonawcy już trzykrotnie brali udział w międzynarodowych zawodach International Waterbike Regatta. W dowód uznania otrzymali także możliwość organizacji następnych regat, które odbędą się w przyszłym roku na przełomie maja i czerwca.

Studenci sami projektują, a następnie konstruują pływające rowery i startują na nich w zawodach. Jednostki osiągają prędkości powyżej 20 km/h, a ich pędniki osiągają sprawności wyższe niż te stosowane np. na statkach morskich.

Łukasz Pogorzelski

Aluminią – jednostka zbudowana przez studentów z Bremen

Na żagle!

Na Pomorzu Zachodnim łatwo o wszelkie formy sportów wodnych. Warto sprawdzić, co oferuje Szczecin, który co prawda nie leży nad morzem, a nawet ma do tego morza dość daleko (60 km), ale miastem morskim jednak jest. Mimo swego śródlądowego położenia, Szczecin jest dużym ośrodkiem sportów wodnych, a to dzięki dwóm dużym akwenom – Delcie Odry i jezioru Dąbie, jednym z największych w Polsce (56 km², czwartym co do wielkości w Polsce). Co więcej, na północ od jeziora Dąbie znajduje się Zalew Szczeciński (912 km kw.), duży akwen o zróżnicowanej linii brzegowej, a dalej już Morze Bałtyckie. Możliwości uprawiania sportów wodnych, a zwłaszcza żeglarstwa zarówno sportowego, jak i turystycznego, są więc ogromne.

Żeglarstwo jest sportem, wypoczynkiem i rekreacją. Wbrew pozorom, nie jest ono zarezerwowane wyłącznie dla ludzi majątnych, nie ma elitarnego charakteru. Nie ma też szczególnych przeciwwskazań zdrowotnych do uprawiania tego sportu. Żeglarstwo pozwala na obcowanie z kilkoma żywiołami jednocześnie: z wiatrem, wodą i ładem. Sezon żeglarski trwa od kwietnia do października, choć są i tacy, którzy potrafią ten okres wydłużyć – dużo zależy od warunków pogodowych. Obecnie po wodach śródlądowych można bez żadnych uprawnień prowadzić jachty do długości 7,5 m. Również mit o kosztowności takiego sposobu spędzania czasu jest fikcją. Aby uprawiać żeglarstwo nie trzeba mieć własnej łódki, zresztą przytłaczająca większość żeglarzy wcale łódki nie kupuje, gdyż własny jacht wymaga określonych nakładów finansowych i czasowych, z drugiej strony jesteśmy w takim wypadku ograniczeni rozmiarami i właściwościami nautycznymi naszego jachtu i akwenu, na którym stoi. Obecnie jachty się czarteruje, czyli wypożycza od firm czarterowych.

Od nas zależy zatem jaki jacht wybierzemy, kiedy i gdzie. Koszty czarteru, jeszcze do nie dawna dość wysokie, obecnie są przystępne nawet dla studenckiej kieszeni. Dla przykładu, koszt czarteru bardzo popularnego w Polsce jachtu Sasanka 660 wynosi ok. 200 zł za dobę. Policzmy! Przy jachcie 6-osobowym – wypada 33 zł od osoby. Mnożymy razy liczbę dni, przy jednym tygodniu daje to kwotę 231 zł na głowę. Koszt paliwa i jedzenia to 100 zł. Tym samym za 331 zł mamy tydzień wypoczynku na żaglach!

Trzeba oczywiście znaleźć załoganta na każdą wolną koję, ale studenci jako ludzie prowadzący aktywne życie towarzyskie nie powinni mieć z tym najmniejszego problemu.

Oprócz walorów naturalnych, do żeglowania konieczna jest odpowiednia infrastruktura i sprzęt. O ile infrastruktura w postaci przystani jest w Szczecinie dość rozległa i ciągle rozbudowywana, to ogólnie dostępnego sprzętu do uprawiania sportów wodnych nie ma zbyt wiele. Co ciekawe i co powinno zainteresować studentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, to fakt, iż uniwersytet ma w ustronnym miejscu Małego Jeziora Dąbskiego – Jacht Klub Akademickiego Związku Sportowego (JK AZS). Spośród pozostałych klubów wyróżnia się tym, iż jest to klub studencki i to od 1946 r. Jest z założenia przeznaczony dla studentów i dla nich ma też specjalną ofertę. Klub JK AZS jest właścicielem kilkunastu jachtów żaglowych, a studenci będący członkami klubu płyną na jachtach i jednocześnie opiekują się nimi. W sezonie żeglarskim klub organizuje rejsy morskie, na które studentom przysługuje pierwszeństwo przy zapisach. Studenci mogą też organizować własne rejsy śródlądowe, ale już w miarę własnych możliwości organizacyjnych. Na początku i pod koniec każdego sezonu żeglarskiego odbywają się regaty studenckie, w których uczestniczą studenci z poszczególnych uczelni szczecińskich. Składka członkowska wynosi niewiele, gdyż jedynie 7,5 złotych miesięcznie, co wychodzi 90 złotych rocznie, mając przy tym sprzęt dostępny do pływania bez ograniczeń przez cały sezon. Problemem ostatnich lat jest jednak to, iż coraz mniej studentów mamy w naszym klubie, w wyniku czego sprzęt nie jest w pełni wykorzystywany. Większość łódek przez cały sezon jest jedynie sporadycznie używana i niejako wisi na cumach. W tym sezonie zaplanowaliśmy ponowne wyciągnięcie nawet części jachtów na ląd zaraz po regatach, ze względu na zbyt małe wykorzystanie sprzętu. Gdyby w klubie było więcej studentów chętnych popływać na żaglówkach, nie byłoby takiej potrzeby.

Jeśli jesteście zainteresowani wypróbowaniem swoich sił w żeglarstwie, najlepiej zadzwonić do instruktora Andrzeja (studenta WSM) na numer 696 785 795, który jest osobą wyznaczoną przez klub do kontaktów ze studentami i chętnie pokaże wszystkim zainteresowanym na czym polega żeglarstwo w naszym klubie.

<http://www.jkazs.szczecin.pl/>

Złoty krążek w aerobiku sportowym!

Akademickie Mistrzostwa Polski w aerobiku sportowym odbyły się w dniach 17–19 kwietnia 2009 roku we Wrocławiu. Wśród 23 uczelni, reprezentacja Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie wystąpiła w składzie: Agnieszka Pulkowska (III r. ZiM) – w kategorii solistek; Karolina Broda (V r. Ek) – w trójce i jako solistka, Ewa Domaradzka (V r. TŻ) i Justyna Plesner (III r. Ek) – w trójce. W rywalizacji solistek, gdzie startowały 34 zawodniczki, po trzydniowej walce zwyciężyła Agnieszka Pulkowska, zdobywając złoty medal, wyprzedzając Magdalenę Lis (AWF Wrocław) i Joannę Zander (Politechnika Gdańska), z którymi kiedyś rywalizowała w gimnastyce artystycznej. Drugi złoty medal otrzymała w kategorii akademie. Drużynowo nasze zawodniczki wywalczyły X miejsce, trójka XIII. Jest to trudna dyscyplina, gdzie potrzebna jest siła, skoczność i gibkość. Agnieszka ma szansę wystartować na Uniwersjadzie w Pekinie w 2011 r., wykonała ogromną pracę, a Akademickie Mistrzostwa Polski są zawodami najwyższej rangi w tej dyscyplinie.

Zapraszamy na zajęcia sekcji aerobiku sportowego, gdzie obok wykonywania można wziąć udział w występach formacji, która zaprezentowała

się na juvenaliach przed koncertem zespołu Myslovitz, na Turnieju Wydziałów, Turnieju Piłki Siatkowej o Puchar Prezydenta Szczecina i innych imprezach.

Trenerem sekcji jest mgr Danuta Maciejewska, wybrana jednocześnie na prezesa KU AZS naszego uniwersytetu.

Akademickie Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim

Akademickie Mistrzostwa Polski na ergometrze wioślarskim odbyły się w dniach 2–3 kwietnia 2009 roku w halach Uniwersytetu Warszawskiego. Wspaniale zaprezentowali się studenci ZUT, którzy wywalczyli dwa brązowe medale: drużynowo kobiet i mężczyzn. Nasza reprezentacja startowała w składzie:

Kobiety: Agnieszka Majerczyk III WBiHZ, Ewa Bartoszevska II WBiHZ, Martyna Sukiennik I WEK., Eliza Grzesiak I WBiHZ, Monika Mąka I WEK.

Mężczyźni: Miron Makowski III WKŚiR, Adam Suchocki III WBiHZ, Bartosz Bandura III WBiHZ, Paweł Pawlisiak III WBiHZ, Jan Brodowski V WEK., Jacek Winiarski II WKŚiR, Piotr Kowalski III WNoŻiR,

Wszyscy startowali na tym samym dystansie 1000 metrów. Trenerem sekcji jest mgr G. Marchlewska.

Lekkoatleci z medalami!

Bardzo dobrymi wynikami studenci byłej Akademii Rolniczej zakończyli kolejną edycję Mistrzostw Polski w LA, które odbyły się w Warszawie 5–6 czerwca 2009 r.

Złoty medal w skoku wzwyż zdobyła Justyna Maciejewska (III r.), brązowy medal w skoku w dal wywalczyła Marta Świderska (IV r.).

Czwarte miejsca zajęli: Kamila Mocek (V r.) i Piotr Cielecki (II r.) w rzucie oszczepem oraz sztafeta 4 x 400 w składzie Agnieszka Pałuszka (II r.), Anna Sobczak (V r.), Edyta Rybacka (IV r.) oraz Aleksandra Bobrowska (studentka dwóch kierunków III r. i II r.), która nieznacznie przegrała walkę o brązowy medal.

Piąte miejsce zajął Łukasz Niewiadomski (IV r.) w rzucie oszczepem. Trenerem sekcji jest mgr A. Maciejewski.

Turniej Wydziałów ZUT

Pierwszy Turniej Wydziałów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbył się 28 maja 2009 roku. W turnieju wzięło udział dziesięć drużyn reprezentujących wszystkie wydziały ZUT. Puchar Turnieju zdobyła drużyna Wydziału Elektrycznego,

drugie miejsce przypadło drużynie Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej, trzecie – Wydziału Informatyki.

*Zdjęcia Zbigniew Szczęch, Arkadiusz Skrzypiński
Wydział Elektryczny*

WYDZIAŁ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
WBiHZ	4	1	5	3	5	6	7	29	9	
WBiA	10	8	5	2	2	7	7	41	5	
WE	8	10	12	8	12	10	10	70	1	
WEkon	6	5	7	6	4	4	8	45	5	
WI	5	7	6	10	6	8	6	45	5	
WIMiM	12	2	12	5	8	5	2	45	5	
WKSiR	1	4	5	1	2	1	3	17	10	
WNzR	7	6	5	12	3	2	4	38	5	
WTM	2	12	1	8	10	6	1	40	6	
WTiCH	3	3	12	5	5	12	12	52	2	

Sukces w kick-boxingu

Już po raz trzeci, 26–27 czerwca 2009 r., odbyły się Akademickie Mistrzostwa Polski w kick-boxingu. Tegoroczna edycja mistrzostw toczyła się w Jarocinie. W zawodach wzięli udział zawodnicy z 30 uczelni. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny reprezentował Dominik Kotowski, student Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Dominik wywalczył dwa medale. W formule walk semi-contact stanął na najwyższym stopniu podium, natomiast w formule light-contact wywalczył tytuł wicemistrza w kategorii wagowej 63 kg.

Stefan Iwaszkiewicz

*Jak trudno żegnać na zawsze kogoś,
kto jeszcze mógł być z nami.*

24 maja 2009 roku zmarł w wieku 72 lat mgr inż. Stefan Iwaszkiewicz, pracownik naukowo-techniczny Zakładu Chłodziwa Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Akademii Rolniczej (obecnie Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie).

Mgr inż. Stefan Iwaszkiewicz urodził się 11 listopada 1937 r. w Wołczkach (dawne woj. wileńskie, obecnie Białoruś). Okres wojenny spędził wraz z rodzicami-rolnikami w miejscu urodzenia. W 1946 r. przyjechał do Polski i osiedlił się z rodzicami w gospodarstwie rolnym w Świdrach k. Giżycka. Szkołę podstawową ukończył w 1952 r. w Giżycku, a maturę uzyskał w Państwowym Technikum Rybackim w 1956 r. Studia wyższe ukończył w 1963 r. na Wydziale Rybackim Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie, uzyskując tytuł magistra inżyniera rybactwa.

Pracę zawodową Stefan Iwaszkiewicz rozpoczął zaraz po ukończeniu studiów jako stażysta w Katedrze Technologii Przemysłu Rybnego macierzystej uczelni. Po odbyciu rocznego stażu (od 01.10.1963 do 30.09.1964 r.) został zatrudniony na stanowisku asystenta w tejże katedrze. W 1966 r. wraz z całym wydziałem przeniósł się do Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, gdzie kontynuował pracę naukowo-dydaktyczną w Zakładzie Technologii Zabezpieczania Surowców Rybnych (przekształcony w Zakład Chłodziwa na początku lat 90.). W tym czasie prowadził zajęcia dydaktyczne z przedmiotów: technologia zabezpieczania surowców rybnych i technologia przetwórstwa rybnego. Wielokrotnie był opiekunem krajowych praktyk studenckich w Przedsiębiorstwie Połowów Dalekomorskich i Usług Rybackich „Gryf” w Szczecinie, „Odra” w Świnoujściu, a także zagranicznych kombinatach przemysłu rybnego w Astrachaniu i Baku (ZSRR).

Stefan Iwaszkiewicz uczestniczył w jednym z pierwszych półrocznych rejsów polskich statków na łowiska afrykańskie w celu pozyskania ryb nowych gatunków dla potrzeb zakładów przetwórstwa rybnego oraz oceny chemicznej i technologicznej w placówkach naukowych. Zebrany materiał był przedmiotem kilku prac badawczych, a także dyplomowych prac magisterskich, których był opiekunem.

Działalność na rzecz gospodarki morskiej prowadził w czasie całego okresu pracy w uczelni. Na zlecenie Zjednoczenia Gospodarki Rybnej w latach 1971–1975 uczestniczył bardzo aktywnie w realizacji problemu dotyczącego zagospodarowania filetów z ryb tłustych z zastosowaniem preparatów enzymatycznych, głównie w oparciu o surowiec mrożony na dalekomorskich statkach rybackich.

W latach 1976–1980 współuczestniczył w temacie rządowym, zleconym przez Morski Instytut Rybacki w Gdyni, w zakresie określenia optymalnych warunków rozmrażania surowców rybnych dla potrzeb projektowania urządzeń ze szczególnym uwzględnieniem nowych technik. Wynikiem tej pracy było nie tylko współautorstwo 2-tomowego opracowania, ale także publikacja naukowa i uczestnictwo w sesji KTiChŻ PAN.

Współpraca S. Iwaszkiewicza z morską gospodarką rybną wyrażała się także w realizowanym przez Zakład Technologii Zabezpieczania Surowców Rybnych problemie, zleconym przez Zjednoczenie Gospodarki Rybnej w Szczecinie, dla potrzeb zakładów przemysłu rybnego pt: „Ubytki naturalne podczas mrożenia i składowania ryb w chłodziach”. Badania (1979–1981) służyły ograniczeniu strat w zamrażalniczym utrwalaniu ryb w warunkach przemysłowych, stanowiąc podstawę do opracowania aktów normatywnych.

Za cykl prac badawczych, opublikowanych w latach 1984–1985 dotyczących doskonalenia warunków zamrażania i zamrażalniczego

utrwalania ryb w celu zmniejszenia strat surowców, zespół pracowników zakładu, w którym znalazł się Stefan Iwaszkiewicz, został nagrodzony przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nagrodą drugiego stopnia. Był współautorem wielu ekspertyz na rzecz przemysłu rybnego i wzoru użytkowego opakowań do ryb.

Stefan Iwaszkiewicz w okresie pracy zawodowej z wielkim zaangażowaniem i odpowiedzialnością uczestniczył w pracach organizacyjnych i administracyjnych zakładu. Zawsze cechowała Go wzorowa dyspozycyjność i obowiązkowość. W stosunkach międzyludzkich przejawiał koleżeńskość, duże poczucie sprawiedliwości społecznej oraz optymistyczne podejście do życia. Był człowiekiem sumiennym i odpowiedzialnym, zawsze życzliwym ludziom, pogodnym,

z poczuciem humoru i chętnym do pomocy, na Nim zawsze można było polegać. Za osiągnięcia w pracy zawodowej i zaangażowanie społeczne kilkakrotnie był uhonorowany nagrodami JM Rektora, a w 1986 r. zespołową nagrodą ministra za osiągnięcia naukowe. Otrzymał również odznaczenia państwowe i honorowe: Brązowy Krzyż Zasługi (1979 r.), Medal 40-lecia Polski Ludowej (1984 r.), Odznakę „Gryfa Pomorskiego” (1984 r.), Srebrną Odznakę NOT (1989 r.), Odznakę Stowarzyszenia N-T Inżynierów i Techników Przemysłu Spożywczego (1979 r.).

Poza ogromnym zaangażowaniem się w pracę zawodową, był WIELKIM SPOŁECZNIKIEM. Od 1966 r., w ramach przeniesienia Wydziału Rybackiego w Olsztynie do Wyższej Szkoły Rolniczej w Szczecinie, należał do Związku Nauczycielstwa Polskiego. Po rozwiązaniu organizacji związkowych w kraju (po grudniu 1981 r.) pracował w Uczelnianej Komisji Socjalnej, później – na mocy Ustawy z 1982 r. o związkach zawodowych, jako członek komitetu założycielskiego tworzył Związek Zawodowy Pracowników w Akademii Rolniczej w Szczecinie, który wrócił do pierwotnej nazwy Związek Nauczycielstwa Polskiego. Był współorganizatorem oraz przedstawicielem ze strony ZNP w AR w tworzeniu ogólnopolskiej centrali związkowej pod nazwą Federacja Związków Nauczycielstwa Polskiego Szkół Wyższych i Nauki z siedzibą w Warszawie, powołanej do życia w 1983 r. (obecnie Rada Szkolnictwa Wyższego i Nauki ZNP w Warszawie). Pomysłodawcą i głównym organizatorem Środowiskowego Kolegium Prezesów Związków Zawodowych Szczecińskiego Środowiska Akademickiego, które rozpoczęło działalność w 1986 r. i działa

do dziś. W jego składzie są przedstawiciele Związków Nauczycielstwa Polskiego z Akademii Medycznej, Akademii Morskiej, Uniwersytetu Szczecińskiego, Akademii Rolniczej i Politechniki Szczecińskiej (obecnie Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego). W ZNP w AR pełnił wiele odpowiedzialnych funkcji: wielokrotny prezes i wiceprezes organizacji, członek Komisji Rewizyjnej, członek Komisji Pojednawczej. Przez wiele kadencji związkowych przedstawiciel ZNP w ciałach kolegialnych: Senatu, Kolegium Rektorskiego, wielu komisji senackich, w których z wielkim zaangażowaniem, przygotowaniem prawnym i szczególnym wyważeniem reprezentował sprawy ogólnie pracownicze. Działalność społeczna mgra Stefana Iwaszkiewicza, Jego kompetencja, wrażliwość na niesprawiedliwość społeczną oraz wielka życzliwość dla ludzi, budziły podziw nie tylko członków ZNP w AR, ale całego środowiska akademickiego w Szczecinie i poza jego granicami. Za pracę związkową uhonorowany został Złotą Odznaką Związku Nauczycielstwa Polskiego.

Po odejściu na emeryturę w 2002 r., nadal interesował się bieżącymi sprawami Zakładu Chłodnictwa, w którym pracował, i Technologii Mleczarskiej, utrzymując kontakt z pracownikami oraz przyjaciółmi

z Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa. Do ostatnich chwil życia aktywnie działał w organizacji związkowej (członek Komisji Rewizyjnej bieżącej kadencji), współuczestniczył w pierwszych rozmowach prezydium ZNP AR i PS w sprawie połączenia obu związków w jedną organizację ZNP w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie.

Opuścił nas nagle i niespodziewanie, będzie nam Go brakowało.
NA ZAWSZE POZOSTANIE W NASZEJ PAMIĘCI.

*W imieniu współpracowników
Zakładu Chłodnictwa
Ludmiła Stodolnik,*

*Zakładu Technologii Mleczarskiej
Małgorzata Jasińska,*

*Związku Nauczycielstwa Polskiego
Anna Górka*

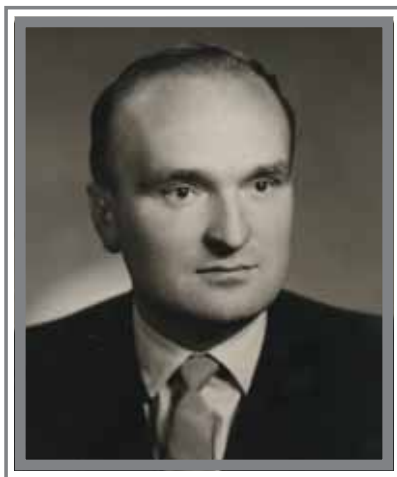
Janusz Lorkiewicz

Wiadomość o śmierci dr. inż. Janusza Lorkiewicza pograżyła w głębokim smutku pracowników Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki naszej uczelni (dawnego Wydziału Mechanicznego PS). W sposób szczególnie dotknęła zwłaszcza tych, którzy najsilniej żyli z Nim w ciągu wielu lat bliskiej współpracy w Katedrze Mechaniki i Podstaw Konstrukcji Maszyn.

5 maja br. odszedł od nas Człowiek szlachetny, prawy i wielkiego serca, który przez ponad 50 lat pracy w naszej uczelni dał się poznać jako dociekliwy pracownik nauki, wybitny dydaktyk i wychowawca wielu pokoleń młodzieży akademickiej, doskonały organizator procesu dydaktycznego, wzorowy pracownik i działacz społeczny oraz wspomniały kolega.

Janusz Lorkiewicz urodził się 28 września 1928 r. w Siedlcach. W czasie wojny pracował w ogrodnictwie oraz piekarni. Po wojnie uczęszczał do Państwowego Gimnazjum i Liceum im. Hetmana Żółkiewskiego w Siedlcach, które ukończył w 1948 r. Studia wyższe I stopnia odbył w latach 1948–1951 na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. W 1957 r. ukończył studia magisterskie na Wydziale Budowy Maszyn Politechniki Szczecińskiej. W 1972 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych na Wydziale Budowy Maszyn i Okrętów PS. Od 1948 r. na stałe związał swoje losy z uczelnią i naszym miastem. Jednocześnie ze studiami podjął pracę jako wykładowca przedmiotów zawodowych na kursach wieczorowych i zaocznych prowadzonych przez Zakład Doskonalenia Zawodowego w Szczecinie. W 1951 r. został zatrudniony na stanowisku asystenta w Katedrze Mechaniki i Wytrzymałości Materiałów na Wydziale Mechanicznym Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie. W jednostce tej, której organizacja i nazwa ulegały pewnym zmianom, pracował do końca swojej kariery zawodowej, obejmując kolejno stanowiska: starszego asystenta, adiunkta, docenta kontraktowego, starszego wykładowcy.

Dr inż. Janusz Lorkiewicz wniósł znaczny wkład w rozwój naukowy oraz doskonalenie procesu dydaktycznego Zakładu Mechaniki Technicznej oraz Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów Politechniki Szczecińskiej. Był autorem ponad 40 publikacji naukowych, wielu opracowań naukowo-badawczych i konstrukcyjnych dla potrzeb

gospodarki narodowej. Był współautorem specjalnego tworzywa polimerowego i nowej technologii montażu silników napędu głównego i urządzeń pomocniczych na statkach z jego użyciem (na podkładki fundamentowe), opatentowanych i wdrożonych szeroko do praktyki w przemyśle okrętowym. Rozwiązanie to wyróżnione zostało nagrodą Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i jest stosowane w praktyce, nie tylko w budownictwie okrętowym, ale także w posadawianiu wielu różnego rodzaju maszyn i urządzeń lądowych. Był rzeczoznawcą SIMP w specjalności wytrzymałość i badania materiałów. Wykonał wiele ekspertyz dla przemysłu.

Dr inż. Janusz Lorkiewicz był jednak przede wszystkim utalentowanym i wzorowym dydaktykiem oraz doskonałym organizatorem procesu dydaktycznego. Prowadzone przez niego wykłady i ćwiczenia z mechaniki charakteryzowały doskonałość i perfekcja zarówno pod względem metodycznym, jak i merytorycznym. Miał dużą wiedzę teoretyczną i praktyczną z mechaniki ogólnej oraz wytrzymałości materiałów, i umiał ją przekazać w sposób nowoczesny, poglądowy, jasny, interesujący i zrozumiały dla studentów. Był nauczycielem bardzo sumiennym i obowiązkowym, wymagającym, a zarazem bardzo życzliwym, taktownym i sprawiedliwym w ocenie. Prowadził zajęcia dydaktyczne nie tylko na Politechnice Szczecińskiej, ale także w Akademii Rolniczej oraz Uniwersytecie Szczecińskim na Wydziale Matematyczno-Fizycznym.

Brał aktywny udział w pracach organizacyjnych i działalności społecznej na swoim wydziale i w uczelni. Przez wiele lat (1970–1991) pełnił funkcję kierownika Zakładu Mechaniki Technicznej, a w pewnych okresach także funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budowy Maszyn oraz prodziekana Wydziału Budowy Maszyn i Okrętów ds. dydaktyczno-wychowawczych. Jako kierownik Zakładu Mechaniki Technicznej przyczynił się do powstania silnej jednostki dydaktycznej pod względem kadrowym i wyposażenia laboratoryjnego. Dzięki Jego wysiłkom, wchodzące w skład zakładu Laboratorium Wytrzymałości Materiałów zostało odpowiednio wyposażone i uzyskało świadectwa uznania Urzędu Dozoru Technicznego w Warszawie oraz Polskiego Rejestru Statków w Gdańsku.

Pełniąc funkcję zastępcy dyrektora instytutu oraz prodziekana ds. dydaktycznych wniósł duży wkład w unowocześnienie programów oraz podniesienie poziomu i efektywności nauczania. Był autorem wprowadzonych w uczelni zasad i kryteriów oceny działalności dydaktyczno-wychowawczej nauczycieli akademickich.

Dr inż. Janusz Lorkiewicz był doskonałym wychowawcą młodzieży akademickiej. Pełniąc przez wiele lat funkcję opiekuna roku lub grupy studenckiej oraz prodziekana utrzymywał bliskie kontakty ze studentami. Znał doskonale ich problemy i żył nimi na co dzień, dla wielu był wzorem prawego człowieka i dobrego nauczyciela akademickiego.

Wśród pracowników uczelni cieszył się dużym autorytetem i zaufaniem. Był wielokrotnym przedstawicielem wykładowców w Senacie PS, członkiem Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów, pełnomocnikiem rektora ds. wymiennych praktyk zagranicznych oraz wielu innych komisji i zespołów powoływanych na okres kadencji lub też na doraźne potrzeby.

Niezależnie od bardzo bogatej i owocnej pracy w uczelni Janusz Lorkiewicz ma duże zasługi i osiągnięcia w szkoleniu fachowców niższego szczebla. Od 1948 r., przez 15 lat w Zakładzie Doskonalenia Zawodowego na kursach wieczorowych i zaocznych, a później także w Zasadniczej Szkole Zawodowej przy Zakładzie Doskonalenia Rzemiosła, prowadził wykłady z przedmiotów zawodowych: ślusarstwo, tokarstwo, materiałoznawstwo, maszynoznawstwo oraz budowa, eksploatacja i naprawa silników spalinowych. Działo się to w okresie powojennym i miało duże znaczenie dla odbudowy i rozwoju życia gospodarczego miasta i regionu.

Wieloletnia działalność dydaktyczna, wychowawcza, organizacyjna i społeczna dr. inż. Janusza Lorkiewicza uzyskiwała zawsze wysoką ocenę i uznanie władz uczelni i miasta. Za wybitne osiągnięcia w tej działalności otrzymał wiele odznaczeń, wyróżnień i nagród, w tym: Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal Komisji Edukacji Narodowej, Złoty Krzyż Zasługi, Srebrną i Złotą Odznakę Gryfa Pomorskiego, Medal XXV-lecia Politechniki Szczecińskiej, dwie nagrody (zespołowe) Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki, za osiągnięcia w działalności naukowej i dydaktycznej, nagrody rektora PS.

Jego hobby była działka, na której lubił pracować fizycznie i odpoczywać psychicznie. Znał się bardzo dobrze na drzewach owocowych, krzewach i kwiatach, a zwłaszcza różach. Umiał je sadzić, szczepić i hodować tak, aby dawały wspaniałe plony. Przebywanie i praca na działce dawały Mu dużą radość, poprawę samopoczucia i doskonały relaks.

Po przejściu na emeryturę w marcu 1991 r. nadal pracował na części etatu i utrzymywał kontakt z uczelnią. Oprócz prowadzenia zajęć dydaktycznych, przez kilka kadencji był aktywnym członkiem Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w Politechnice Szczecińskiej i przedstawicielem związku w Międzyzwiązkowo-Pracowniczej Komisji Socjalnej, decydującej o strukturze i zasadach przyznawania świadczeń z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Był organizatorem i wieloletnim przewodniczącym Uczelnianego Koła Emerytów i Rencistów w PS. Koło to było inicjatorem i współorganizatorem corocznie odbywających się w styczniu spotkań emerytowanych pracowników z władzami Politechniki Szczecińskiej, w których uczestniczyło zwykle kilkaset osób. Na podkreślenie zasługuje Jego duża wrażliwość na losy innych oraz angażowanie się w życiowe sprawy wielu rencistów i emerytów, często schorowanych i niedołączonych, organizowanie im niezbędnej pomocy. Był lubiany, ceniony i cieszył się dużym zaufaniem. W grudniu 2008 r. uczestniczył po raz ostatni w zebraniu związkowym, podejmującym decyzję o połączeniu organizacji związkowych Akademii Rolniczej i Politechniki Szczecińskiej.

Nie sposób w słowach oddać świadectwo wszystkich zasług dr. inż. Janusza Lorkiewicza dla naszego wydziału, uczelni, regionu oraz emerytów i rencistów PS. Nie da się również w prostych słowach wyrazić wszystkich zalet Jego charakteru, zwykłego człowieczeństwa i szlachetnej osobowości. Był zawsze pogodny, przyjazny, uczciwy, dobry i przy tym bardzo skromny. Miał duże poczucie humoru, był bardzo lubiany, cieszył się głębokim zaufaniem i dużym szacunkiem. I takim pozostanie w naszej pamięci i w naszych sercach.

Pogrzeb odbył się 8 maja 2009 r. w Szczecinie na Cmentarzu Centralnym. Żegnaliśmy Go z głębokim smutkiem i żalem. NICH spoczywa w spokoju.

Karol Grudziński

Jerzy Makowski

Ze smutkiem przyjąłem wiadomość o śmierci Naszego Kolegi z Instytutu Matematyki Jurka Makowskiego. Zmarł nagle 21 lutego 2009 roku, kilka dni po swoich 70. urodzinach.

Jerzy Makowski po skończeniu w 1963 r. studiów matematycznych na Uniwersytecie Wrocławskim podjął pierwszą pracę jako nauczyciel matematyki, fizyki i astronomii w LO w Nysie. W latach 1965–1967 był asystentem w Katedrze Matematyki na WSP w Rzeszowie. 1 października 1968 r. rozpoczął pracę w Katedrze Matematyki Politechniki Szczecińskiej na stanowisku starszego asystenta.

Zajęcia z matematyki prowadził na ogół na Wydziale Elektrycznym. Był bardzo zaangażowanym, sumiennym pracownikiem i niezwykle wymagającym nauczycielem akademickim. Wielu studentów mgr. Makowskiego jest obecnie pracownikami naukowymi tego wydziału. Jak sami wspominają – niezwykle starannie i gorliwie przygotowywali się do każdego kolokwium. Uczyli się w grupach. Jeśli wyniki były zbyt pozytywne,

mgr Makowski unieważniał kolokwium, twierdząc, że dał zbyt łatwe zadania. Oczywiście, pokornie pisali jeszcze raz.

Choroba uniemożliwiła Mu kontynuowanie pracy naukowej. W 1974 r. przeszedł więc na stanowisko nauczyciela, a potem matematyka specjalisty w Instytucie Matematyki PS.

Jerzy Makowski był prawą ręką profesora Jakubowicza do wykonywania skomplikowanych obliczeń potrzebnych w pracy naukowej zespołu.

W sposobie bycia cichy i skromny, zawsze skory do pomocy. Chętnie dzielił się swoimi matematycznymi doświadczeniami. Można było na Niego liczyć.

Grono przyjaciół, pracowników Instytutu Matematyki w zimowy, lutowy dzień towarzyszyło Mu na Cmentarzu Centralnym w drodze

do wiecznego spoczynku.

Panie Jurku – dziękujemy za to, że Pan z nami był.

Barbara Glanc

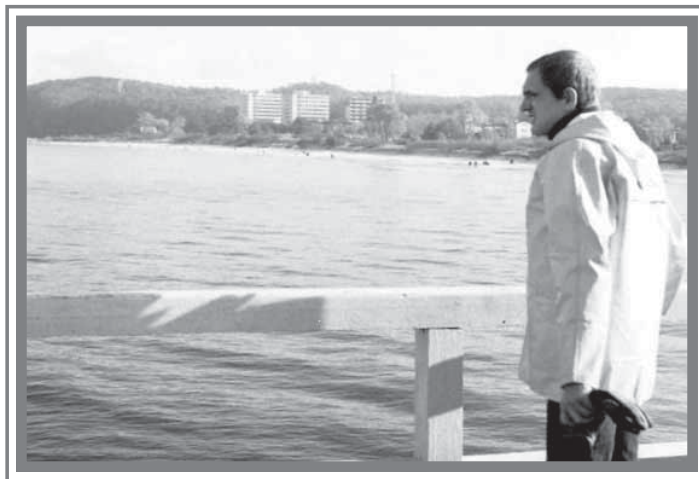
Jerzy Masłowski

24 maja br. zmarł po ciężkiej chorobie dr inż. Jerzy Masłowski – Jurek, nasz nieodżałowanej pamięci Kolega. Urodził się 7 stycznia 1949 roku w Toruniu. Rodzinne miasto opuścił po ukończeniu liceum ogólnokształcącego w 1966 r., by – kierując się zainteresowaniami – przyjechać do Szczecina i podjąć studia na Wydziale Rybactwa Morskiego ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej. Poprzez praktyki morskie na statkach rybackich pływających po Bałtyku, Morzu Północnym i Północnym Atlantyku studia dały Mu możliwość bezpośredniego poznania pracy na morzu i specyfiki tego żywiołu, którego badaniom poświęcił się w swej pracy naukowej. W trakcie studiów był bardzo aktywnym członkiem naukowego Koła Badań Podwodnych „wynurkując” średni stopień CMAS. Dzięki temu poznał podwodny świat zachodniopomorskich rzek i jezior oraz mórz południowej Europy. Pracę magisterską o temacie wynikającym z Jego zainteresowania życiem wód („Reakcja stynki (*Osmerus eperlanus* L.) na światło żarówki elektrycznej”) przygotował w Zakładzie Hydrozoologii, a po jej obronie dołączył do grona pierwszych szczecińskich absolwentów Wydziału Rybactwa Morskiego.

Jesienią 1971 r. podjął pracę w Instytucie Oceanografii Rybackiej i Ochrony Morza WSR w Szczecinie jako asystent techniczny. Choć na stanowisku tym przepracował 20 lat, pracownikiem technicznym był tylko w teorii, w praktyce zaś – uczestnicząc w projektach naukowych i prowadząc zajęcia ze studentami – był niezwykle rzetelnym badaczem przyrody morza. Obdarzony niezwykle wprost cierpliwością i skrupulatnością spędzał długie godziny przy mikroskopie, przeprowadzając analizy organizmów morskich znajdujących w materiałach pobieranych z osadów dennych Bałtyku południowego i estuarium Odry. Zwieńczeniem tej wieloletniej, żmudnej pracy była praca doktorska, napisana pod kierunkiem prof. dr. hab. Idziego Drzycimskiego, pt. „Zmiany w makrofaunie dennej Zalewu Szczecińskiego w latach 1950–1988”, którą z wyróżnieniem obronił w 1991 r. w Akademii Rolniczej w Szczecinie, i uzyskał etat adiunkta w Zakładzie Oceanografii AR.

Jurek był cenionym uczestnikiem projektów badawczych dotyczących biologii i ekologii morza oraz estuariów (żeby wymienić choćby „Project Oder”, koordynowany przez Uniwersytet w Edynburgu w ramach III Programu Ramowego Wspólnoty Europejskiej czy program pn. „Wpływ wód Odry na ekosystem Zatoki Pomorskiej”, finansowany ze środków Fundacji Współpracy Polsko-Niemieckiej), przez co przyczynił się – swą wiedzą, doświadczeniem i zmysłem praktycznym – do ich sukcesu. W środowisku oceanografów Jurek był niekwestionowanym i wysoko cenionym autorytetem w dziedzinie badań makrozoobentosu morskiego. W pracy badawczej wielce pomocne były Jego umiejętności wynikające z pasji pozanaukowych, które realizował od lat młodzieńczych – nurkowanie swobodne i fotografia podwodna.

Jako świadectwo swej aktywności naukowej Jurek pozostawił po sobie – jako autor lub współautor – liczne (blisko stu) publikacje dotyczące różnych aspektów biologii i ekologii morza. Uczestniczył czynnie w wielu sympozjach i konferencjach oceanograficznych

i hydrobiologicznych w kraju i za granicą.

Drugim „obliczem” Jurka w pracy na uczelni w Zakładzie Oceanografii była Jego, realizowana z zapałem, praca dydaktyczna. Po odejściu profesora Drzycimskiego na emeryturę, prowadził wykłady, ćwiczenia laboratoryjne i seminaria z oceanografii i biologii morza, przybliżając studentom podstawy oceanografii fizycznej i zawłóci funkcjonowania struktur ekosystemów morskich. Opracował specjalny sposób prowadzenia ćwiczeń tak, by studenci poznawali biologię morza nie

tylko teoretycznie, ale i praktycznie. Wspólnie ze współpracownikami w zakładzie opublikował w 2000 r., jakże potrzebny, skrypt „Oceanografia biologiczna”. Był opiekunem grup studenckich, a w latach 1991–1995 pełnił funkcję opiekuna roku. Studenci, magistranci i doktoranci wiedzieli, że zawsze mogą się do Niego – „ostoi spokoju”, jak mawiali – zwrócić o pomoc i zawsze tę pomoc uzyskają, a Jego wiedza i obiektywizm w ocenach będą najważniejszym drogowskazem. Magistrantami i doktorantami opiekował się bardzo troskliwie, a praca z Nim w terenie – czy to na ćwiczeniach terenowych, czy w czasie rejsów bałtyckich, czy też niezliczonych wyjazdach na badania na Zalewie Szczecińskim – była, dla studentów i współpracowników, wzorem i wzorcem postępowania badawczego i rzetelności naukowej.

Choroba zaatakowała Jurka tuż przed oddaniem do druku rozprawy habilitacyjnej, przerywając Mu dalszą pracę badawczą i dydaktyczną, uniemożliwiając osiągnięcie kolejnego, absolutnie zasłużonego etapu rozwoju w karierze naukowej i dydaktycznej.

Straciliśmy serdecznego Przyjaciela, uczciwego i sumiennego Współpracownika, oddanego studentom Nauczyciela Akademickiego, spokojnego, skromnego, o wielkiej wiedzy Człowieka...

Cześć Twej pamięci, JURKU...

Jolancie Orkisz

szczerze wyrazy współczucia
z powodu śmierci

Mamy

składają
koleżanki i koledzy
z Wydawnictwa Uczelnianego ZUT

Dziecięcy Uniwersytet Technologiczny

w Szczecinie